

Официален вестник L 337

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 52
18 декември 2009 г.

Съдържание

I Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 1211/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Служба ⁽¹⁾ 1

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите ⁽¹⁾ 11

- ★ Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

Цена: 4 EUR

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1211/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 ноември 2009 година

за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Служба

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) ⁽⁴⁾, Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа) ⁽⁵⁾, Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за разрешение) ⁽⁶⁾, Директива 2002/22/ЕО на Европейския

парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) ⁽⁷⁾ и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) ⁽⁸⁾ (наричани заедно по-нататък „Рамковата директива и Специалните директиви“) целят създаване на вътрешен пазар за електронните съобщения в рамките на Общността при гарантиране на високо равнище на инвестиции, иновации и защита на потребителите посредством засилена конкуренция.

(2) Регламент (ЕО) № 717/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2007 г. относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Общността ⁽⁹⁾ допълва и подкрепя, доколкото това се отнася до роуминга в рамките на Общността, правилата, предвидени от регулаторната рамка на ЕС за електронните съобщения.

(3) Необходимостта от последователно прилагане на регулаторната рамка на ЕС във всички държави-членки е от съществено значение за успешното развитие на вътрешния пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги. Регулаторната рамка на ЕС определя целите, които да бъдат постигнати и осигурява рамка за действие на националните регулаторни органи (НРО), като в някои области им предоставя гъвкавост да прилагат правилата при съобразяване с националните условия.

⁽¹⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 51.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 24 септември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 16 февруари 2009 г. (ОВ С 75 Е, 31.3.2009 г., стр. 67), Позиция на Европейския парламент от 6 май 2009 г. и Решение на Съвета от 26 октомври 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁽⁵⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 7.

⁽⁶⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 21.

⁽⁷⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51.

⁽⁸⁾ ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

⁽⁹⁾ ОВ L 171, 29.6.2007 г., стр. 32.

- (4) Предвид необходимостта да се гарантира развитието на последователна регулаторна практика и последователното прилагане на регулаторната рамка на ЕС, в съответствие с Решение 2002/627/ЕО на Комисията от 29 юли 2002 г. за създаване на Група на европейските регулатори за електронни съобщителни мрежи и услуги ⁽¹⁾ Комисията създаде Група на европейските регулатори (ГЕР), която да съветва и подпомага Комисията при развитието на вътрешния пазар и в по-общ смисъл да представлява точка за контакт между НРО и Комисията.
- (5) ГЕР изигра положителна роля, като подпомогна придвижването към последователна регулаторна практика чрез улесняване на сътрудничеството между НРО и между НРО и Комисията. Този подход за развиване на по-голяма съгласуваност между НРО чрез обмен на информация и познания относно практическия опит се оказа успешен в краткия срок след въвеждането му. За да се доразвие вътрешният пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги, ще е необходимо постоянно и задълбочено сътрудничество и координация между НРО.
- (6) Това налага укрепването на ГЕР и признаването ѝ в регулаторната рамка на ЕС като Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС). ОЕРЕС не следва да бъде нито агенция на Общността, нито да притежава юридическа правосубектност. ОЕРЕС следва да замени ГЕР и да действа като единен форум за сътрудничество между НРО и между НРО и Комисията, при упражняване на пълния обхват от техните отговорности в съответствие с регулаторната рамка на ЕС. ОЕРЕС следва да осигурява експертен опит и да изгради отношение на доверие благодарение на своята независимост, качеството на предоставяната консултативна помощ и информация, прозрачността на своите процедури и работни методи, както и на добросъвестността си при изпълнението на своите задачи.
- (7) Чрез концентриране на експертни знания ОЕРЕС следва да съдейства на НРО, без да замества съществуващите им функции или да публикува вече предприети дейности, както и да оказва съдействие на Комисията при изпълнението на нейните задължения.
- (8) ОЕРЕС следва да продължи работата на ГЕР, като развива сътрудничество между НРО и между НРО и Комисията, за да гарантира последователното прилагане във всички държави-членки на регулаторната рамка на ЕС за електронните съобщителни мрежи и услуги, и по този начин да допринесе за развитието на вътрешния пазар.
- (9) ОЕРЕС следва да изпълнява и функциите на орган за анализ, дебати и предоставяне на консултативна помощ на Европейския парламент, Съвета и Комисията в областта на електронните съобщения. ОЕРЕС следва съответно да предоставя консултативна помощ на Европейския парламент, Съвета и Комисията по тяхно искане или по собствена инициатива.
- (10) ОЕРЕС следва да осъществява дейността си в сътрудничество със и без да засяга функциите на съществуващите групи и комитети като Комитета по съобщенията, създаден съгласно Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), Комитета по радиочестотния спектър, създаден съгласно Решение № 676/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно регулаторната рамка за политиката в Европейската общност в областта на радиочестотния спектър (Решение за радиочестотния спектър) ⁽²⁾, Групата за политика за радиочестотния спектър, създадена съгласно Решение 2002/622/ЕО на Комисията от 26 юли 2002 г. относно Група за политика в областта на радиочестотния спектър ⁽³⁾, както и Контактния комитет, създаден съгласно Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 г. за изменение на Директива 89/552/ЕО на Съвета относно координирането на някои разпоредби от законовите, подзаконовите и административните актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняването на дейности по телевизионно разпространение ⁽⁴⁾.
- (11) С цел предоставяне на професионална и административна подкрепа на ОЕРЕС, следва да бъде създадена Служба като орган на Общността с юридическа правосубектност и тя следва да осъществява задачите, които са ѝ възложени от настоящия регламент. За да предоставя ефикасна подкрепа на ОЕРЕС, Службата следва да притежава юридическа, административна и финансова самостоятелност. Службата следва да включва Управителен комитет и Административен ръководител.
- (12) Организационните структури на ОЕРЕС и на Службата следва да бъдат опростени и подходящи за задачите, които те ще изпълняват.
- (13) Службата следва да бъде орган на Общността по смисъла на член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ⁽⁵⁾ (Финансов регламент). Междуетностителното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽⁶⁾ (МИС от 17 май 2006 г.), и по-специално точка 47 от него, следва да се прилага по отношение на Службата.

⁽²⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 198, 27.7.2002 г., стр. 49.

⁽⁴⁾ ОВ L 202, 30.7.1997 г., стр. 60.

⁽⁵⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ C 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁽¹⁾ ОВ L 200, 30.7.2002 г., стр. 38.

- (14) Тъй като целите на предложеното действие, а именно по-нататъшното развитие на последователна регулаторна практика чрез задълбочено сътрудничество и координация между НРО и между НРО и Комисията не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки предвид обхвата на настоящия регламент, който се отнася за целия ЕС, и следователно могат по-добре да бъдат постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

СЪЗДАВАНЕ

Член 1

Създаване

1. Създава се Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС), чиито отговорности са установени в настоящия регламент.

2. ОЕРЕС действа в приложното поле на Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) и Директиви 2002/19/ЕО, 2002/20/ЕО, 2002/22/ЕО и 2002/58/ЕО (Специални директиви), както и на Регламент (ЕО) № 717/2007.

3. ОЕРЕС изпълнява задачите си независимо, безпристрастно и при пълна прозрачност. Във всички свои дейности ОЕРЕС преследва същите цели като тези на националните регулаторни органи (НРО), както е предвидено в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). По-специално, ОЕРЕС спомага за развитието и по-доброто функциониране на вътрешния пазар на електронните съобщителни мрежи и услуги, като се стреми да гарантира последователно прилагане на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщения.

4. ОЕРЕС черпи от наличния експертен опит в НРО и изпълнява своите задачи в сътрудничество с НРО и Комисията. ОЕРЕС насърчава сътрудничеството между НРО, както и между НРО и Комисията. Наред с това, ОЕРЕС предоставя консултативна помощ на Комисията и, при поискване, на Европейския парламент и на Съвета.

ГЛАВА II

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ОЕРЕС

Член 2

Роля на ОЕРЕС

ОЕРЕС:

- а) разработва и разпространява между НРО най-добрата регулаторна практика, като например общи подходи, методологии или насоки относно прилагането на регулаторната рамка на ЕС;
- б) при поискване, оказва съдействие на НРО по регулаторни въпроси;
- в) предоставя становища по проектите за решения, препоръки и насоки на Комисията, посочени в настоящия регламент, Рамковата директива и Специалните директиви;
- г) изготвя доклади и предоставя консултативна помощ, по обосновано искане от страна на Комисията или по собствена инициатива, и предоставя становища на Европейския парламент и на Съвета, по обосновано искане от тяхна страна или по собствена инициатива, по всички въпроси, свързани с електронните съобщения, които са в рамките на неговата компетентност;
- д) при поискване, оказва съдействие на Европейския парламент, Съвета, Комисията и НРО в отношенията, дискусиите и обмена с трети страни; и оказва съдействие на Комисията и НРО при разпространението на най-добрите регулаторни практики сред трети страни.

Член 3

Задачи на ОЕРЕС

1. Задачите на ОЕРЕС са да:

- а) предоставя становища във връзка с проекти за мерки на НРО относно определянето на пазари, определянето на предприятия със значителна пазарна сила и налагането на корективни мерки в съответствие с членове 7 и 7а от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива); да сътрудничи и работи съвместно с НРО в съответствие с членове 7 и 7а от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива);
- б) предоставя становища във връзка с проекти за препоръки и/или насоки относно формата, съдържанието и степента на подробност на нотификациите в съответствие с член 7б от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива);
- в) предоставя консултации относно проекти за препоръки за съответните пазари на продукти и услуги в съответствие с член 15 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива);

- г) предоставя становища относно проекти за решения за установяване на транснационални пазари в съответствие с член 15 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива);
- д) при поискване, оказва съдействие на НРО в контекста на анализа на съответния пазар в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива);
- е) предоставя становища относно проекти за решения и за препоръки за хармонизация в съответствие с член 19 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива);
- ж) предоставя консултации и становища относно трансгранични спорове в съответствие с член 21 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива);
- з) предоставя становища относно проекти за решения, които упълномощават или препятстват НРО да предприемат мерки при изключителни обстоятелства в съответствие с член 8 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа);
- и) предоставя консултации относно проекти за мерки, свързани с ефективния достъп до номера за спешни повиквания „112“ в съответствие с член 26 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга);
- й) предоставя консултации относно проекти за мерки, свързани с ефективното прилагане на номерата от обхвата „116“, и по-специално на горещата телефонна линия за изчезнали деца с номер 116000, в съответствие с член 27а от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга);
- к) оказва съдействие на Комисията относно осъвременяването на приложение II към Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), в съответствие с член 9 от същата директива;
- л) при поискване, оказва съдействие на НРО по въпроси, свързани с измами или злоупотреба с номерационните ресурси в границите на Общността, по-специално за трансгранични услуги;
- м) предоставя становища, целящи да гарантират разработването на общи правила и изисквания за доставчиците на трансгранични бизнес услуги;
- н) осъществява наблюдение и докладва относно сектора на електронните съобщения, и публикува годишен доклад относно напредъка в сектора.

2. ОЕРЕС може, по обосновано искане от страна на Комисията, да реши с единодушие да поеме други специфични задачи, необходими за осъществяването на неговата роля в приложното поле, определено от член 1, параграф 2.

3. НРО и Комисията отчитат в най-висока степен всяко становище, препоръка, насока, консултативна помощ или най-добра регулаторна практика, приети от ОЕРЕС. По целесъобразност ОЕРЕС може да се консултира със съответните национални органи по конкуренцията, преди да предостави своето становище на Комисията.

Член 4

Състав и организация на ОЕРЕС

1. ОЕРЕС се състои от Съвет на регулаторите.

2. Съветът на регулаторите се състои от по един член от държава-членка, който се явява ръководител или представител на високо равнище на НРО, създаден във всяка държава-членка, чиято основна отговорност се състои в това да наблюдава ежедневното функциониране на пазарите за електронни съобщителни мрежи и услуги.

При изпълнението на задачите, възложени му от настоящия регламент, ОЕРЕС действа независимо.

Членовете на Съвета на регулаторите нито търсят, нито приемат указания от страна на което и да е правителство, от Комисията или от което и да е друго обществено или частно образувание.

НРО определят по един заместник-член от всяка държава-членка.

Комисията присъства на заседанията на ОЕРЕС със статус на наблюдател и се представлява на подходящо равнище.

3. НРО на страните от Европейското икономическо пространство (ЕИП) и на страните кандидатки за присъединяване към Европейския съюз са със статус на наблюдатели и се представляват на подходящо равнище. ОЕРЕС може да кани други експерти и наблюдатели да присъстват на неговите заседания.

4. Съветът на регулаторите назначава свой председател и заместник-председател/и измежду своите членове, в съответствие с условията на процедурния правилник на ОЕРЕС. Заместник-председателят(ите) автоматично замества(т) председателя, ако последният не е в състояние да изпълнява своите задължения. Мандатът на председателя и на заместник-председателя(ите) е една година.

5. Без да се засяга ролята на Съвета на регулаторите по отношение на задачите на председателя, председателят не търси, нито приема указания от страна на което и да е правителство или НРО, от Комисията или от което и да е друго обществено или частно образувание.

6. Пленарните заседания на Съвета на регулаторите се свикват от неговия председател и се провеждат не по-малко от четири пъти годишно в обикновена сесия. По инициатива на председателя, по искане на Комисията или по искане на поне една трета от членовете на Съвета се свикват също извънредни заседания. Дневният ред за заседанията се изготвя от председателя и се оповестява публично.

7. Работата на ОЕРЕС може да бъде организирана в експертни работни групи.

8. Комисията получава покана за участие във всички пленарни заседания на Съвета на регулаторите.

9. Съветът на регулаторите действа чрез квалифицирано мнозинство от две трети от всички свои членове, освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, в Рамковата директива или в Специалните директиви. Всеки член или заместник-член има право на един глас. Решенията на Съвета на регулаторите се оповестяват публично, като по искане на даден НРО съдържат и изразените от него резерви.

10. Съветът на регулаторите приема и прави обществено достъпен процедурния правилник на ОЕРЕС. В процедурния правилник са изложени подробно разпоредбите, уреждащи гласуването, включително условията, при които даден член може да действа от името на друг член, правилата, уреждащи кворума и крайните срокове за уведомятията относно заседания. Освен това, правилникът гарантира, че на членовете на Съвета на регулаторите винаги се предоставя пълна информация за дневния ред и проектопредложенията преди всяко заседание, за да имат възможност да предложат изменения, преди да се пристъпи към гласуване. Процедурният правилник може, наред с другото, да предвижда също процедури за гласуване в спешни случаи.

11. Службата, посочена в член 6, предоставя административна и професионална помощ на ОЕРЕС.

Член 5

Задачи на Съвета на регулаторите

1. Съветът на регулаторите изпълнява задачите на ОЕРЕС, установени в член 3, и взема всички решения, свързани с изпълнението на неговите функции.

2. Съветът на регулаторите одобрява доброволните финансови вноски от държавите-членки или НРО, преди те да бъдат направени, в съответствие с член 11, параграф 1, буква б), при следните условия:

- а) единодушно — в случаите когато всички държави-членки или НРО са решили да направят вноската;
- б) с обикновено мнозинство — когато известен брой държави-членки или НРО, които действат единодушно, са решили да направят вноската.

3. Съветът на регулаторите приема, от името на ОЕРЕС, специалните разпоредби относно правото на достъп до документите, държани от ОЕРЕС в съответствие с член 22.

4. След консултации със заинтересованите страни в съответствие с член 17, Съветът на регулаторите приема годишната работна програма на ОЕРЕС преди края на всяка година, която предшества годината, за която се отнася програмата. Съветът на регулаторите предава годишната работна програма на Европейския парламент, Съвета и Комисията всяка година, веднага след като тя бъде приета.

5. Съветът на регулаторите приема годишния доклад относно дейностите на ОЕРЕС и го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Европейския икономически и социален комитет и Сметната палата до 15 юни всяка година. Европейският парламент може да поиска от председателя на Съвета на регулаторите да го информира по въпроси, отнасящи се до дейностите на ОЕРЕС.

Член 6

Служба

1. Създава се Служба като орган на Общността с юридическа правосубектност по смисъла на член 185 от Финансовия регламент. Точка 47 от МИС от 17 май 2006 г. се прилага по отношение на Службата.

2. Под ръководството на Съвета на регулаторите, Службата по-специално:

- предоставя професионална и административна помощ на ОЕРЕС,
- събира информация от НРО и обменя и предава информация във връзка с ролята и задачите, установени в член 2, буква а) и член 3,
- разпространява най-добрите регулаторни практики сред НРО в съответствие с член 2, буква а),
- съдейства на председателя за подготовката на работата на Съвета на регулаторите,
- създава експертни работни групи, по искане на Съвета на регулаторите, и предоставя подкрепа с цел гарантиране на гладкото функциониране на тези групи.

3. Службата включва:

- а) Управителен комитет;
- б) Административен ръководител.

4. Във всяка от държавите-членки Службата се ползва от най-широката правоспособност, предоставяна на юридическите лица в съответствие с националното право. По-специално, Службата може да придобива и да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да бъде страна в съдебни производства.

5. Службата се ръководи от Административен ръководител и броят на нейния персонал е стриктно ограничен до този, който е необходим за изпълнението на нейните задачи. Броят на персонала се предлага от членовете на Управителния комитет и от Административния ръководител в съответствие с член 11. Всяко предложение за увеличение на броя на персонала се взема с единодушно решение от Управителния комитет.

Член 7

Управителен комитет

1. Управителният комитет се състои от по един член от държава-членка, който е ръководителят или представителят на високо равнище на независимия НРО, създаден във всяка държава-членка, с основната отговорност да наблюдава ежедневно функциониране на пазарите за електронни съобщителни мрежи и услуги, както и един член, представляващ Комисията.

Всеки член има един глас.

Член 9

Задачи на Административния ръководител

Разпоредбите на член 4 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на Управителния комитет.

2. Управителният комитет назначава Административния ръководител. Кандидатът за административен ръководител не взема участие при изготвянето или гласуването на такова решение.

3. Управителният комитет предоставя указания на Административния ръководител при изпълнение на задачите на Административния ръководител.

4. Управителният комитет отговаря за назначаването на персонала.

5. Управителният комитет подпомага работата на експертните работни групи.

Член 8

Административен ръководител

1. Административният ръководител носи отговорност пред Управителния комитет. При изпълнението на своите функции Административният ръководител нито търси, нито приема каквито и да е указания от държава-членка, НРО, Комисията или трета страна.

2. Административният ръководител се назначава от Управителния комитет чрез открит конкурс, въз основа на заслуги и на умения и опит, относими към електронните съобщителни мрежи и услуги. Преди назначението Европейският парламент може да даде необвързващо становище относно това дали избраният от Управителния комитет кандидат е подходящ. За тази цел кандидатът се приканва да направи изложение пред компетентната комисия на Европейския парламент и да отговори на поставени от нейните членове въпроси.

3. Мандатът на Административния ръководител е три години.

4. Управителният комитет може да удължи мандата на Административния ръководител еднократно за не повече от три години, при отчитане на доклада за оценката, изготвен от председателя, и само в тези случаи, когато това може да бъде оправдано от задачите и нуждите на ОЕРЕС.

Управителният комитет уведомява Европейския парламент относно всяко евентуално намерение за удължаване мандата на Административния ръководител.

Когато мандатът не бъде удължен, Административният ръководител остава на поста до назначаването на неговия приемник.

1. Административният ръководител е отговорен за ръководството на Службата.

2. Административният ръководител съдейства за изготвянето на дневния ред за заседанията на Съвета на регулаторите, Управителния комитет и експертните работни групи. Той участва, без право на глас, в работата на Съвета на регулаторите и на Управителния комитет.

3. Всяка година Административния ръководител подпомага Управителния комитет при изготвянето на проекта на работна програма на Службата за следващата година. Проектът за работна програма за следващата година се представя на Управителния комитет до 30 юни и Управителният комитет я приема до 30 септември, без да се предопределя крайното решение относно безвъзмездните средства, вземано от Европейския парламент и от Съвета (наричани заедно „бюджетният орган“).

4. Административният ръководител, под ръководството на Съвета на регулаторите, отговаря за надзора над изпълнението на годишната работна програма на Службата.

5. Под надзора на Управителния комитет Административният ръководител предприема необходимите мерки, по-специално приемането на вътрешни административни указания и публикуването на съобщения, за да гарантира функционирането на Службата в съответствие с настоящия регламент.

6. Под надзора на Управителния комитет Административният ръководител изпълнява бюджета на Службата в съответствие с член 13.

7. Всяка година Административният ръководител съдейства за изготвянето на проекта на годишния доклад относно дейността на ОЕРЕС, посочен в член 5, параграф 5.

Член 10

Персонал

1. Правилникът за длъжностните лица на Европейските общности и Условията за работа на другите служители на Европейските общности, уредени с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета ⁽¹⁾ и правилата, приети съвместно от институциите на Европейската общност за целите на прилагането на посочените Правилник за длъжностните лица и Условия за работа, се прилагат спрямо персонала на Службата, включително и спрямо Административния ръководител.

2. Управителният комитет, в съгласие с Комисията, приема необходимите мерки по прилагане, в съответствие с разпоредбите, предвидени в член 110 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности.

⁽¹⁾ ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

3. Правомощията, предоставени на органа по назначаването от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, и правомощията, предоставени на органа, оправомощен да сключва договори съгласно Условието за работа на другите служители на Европейските общности, се упражняват от заместник-председателя на Управителния комитет.

4. Управителният комитет може да приема разпоредби, позволяващи временното командироване на национални експерти от държавите-членки в Службата за най-много три години.

ГЛАВА III

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 11

Бюджет на Службата

1. Приходите и средствата на Службата се състоят по-специално от:

- а) безвъзмездни средства от Общността, вписани в съответните бюджетни функции на общия бюджет на Европейския съюз (раздел „Комисия“), съгласно решението на бюджетния орган и в съответствие с точка 47 от МИС от 17 май 2006 г.;
- б) финансови вноски от държавите-членки или от техните НРО, направени на доброволни начала, в съответствие с член 5, параграф 2. Тези вноски се използват за финансирането на специфични позиции от оперативните разходи, така както са определени в споразумението, което трябва да бъде сключено между Службата и държавите-членки или техните НРО, в съответствие с член 19, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾. Всяка държава-членка гарантира, че НРО разполагат с достатъчно финансови средства за участие в работата на Службата. Преди предварителният проект за общия бюджет на Европейския съюз да бъде изготвен, Службата предава на бюджетния орган подходяща, навременна и подробна документация относно целевите приходи, посочени в настоящия член.

2. Разходите на Службата обхващат разходи за персонал, административни, инфраструктурни и оперативни разходи.

3. Приходите и разходите са балансирани.

4. Всички приходи и разходи са предмет на прогнози за всяка финансова година, която съвпада с календарната година, и се вписват в бюджета на Службата.

5. Организационната и финансова структура на Службата се преразглежда пет години след датата на създаване на Службата.

Член 12

Съставяне на бюджета

1. Не по-късно от 15 февруари всяка година Административният ръководител оказва съдействие на Управителния комитет при изготвянето на предварителния проектобюджет, покриващ предвидените разходи за следващата финансова година, заедно със списък на временни длъжности. Всяка година Управителният комитет, въз основа на проекта, прави прогноза за приходите и разходите на Службата за следващата финансова година. Управителния комитет предава тази прогноза, която включва проект на щатно разписание, на Комисията до 31 март.

2. Прогнозата се предава от Комисията на бюджетния орган заедно с предварителния проект за общия бюджет на Европейския съюз.

3. Въз основа на прогнозните стойности Комисията вписва в предварителния проект на общия бюджет на Европейския съюз прогнозите, които тя счита за необходими по отношение на щатното разписание и предлага размера на безвъзмездните средства.

4. Бюджетният орган приема проекта на щатно разписание на Службата.

5. Бюджетът на Службата се изготвя от Управителния комитет. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост той съответно се коригира.

6. Управителният комитет незабавно съобщава на бюджетния орган за своето намерение да изпълни всеки проект, който може да има съществени финансови последици за финансирането на бюджета, по-специално всеки проект относно недвижима собственост, като наемането или закупуването на сгради. Той уведомява Комисията за това. Ако един от двата клона на бюджетния орган възнамерява да изрази становище, в срок от две седмици след получаване на информацията относно проекта за недвижима собственост той уведомява Управителния комитет относно своето намерение да изрази такова становище. При липса на отговор Управителният комитет може да предприеме планираната операция.

Член 13

Изпълнение и контрол на бюджета

1. Административният ръководител действа в качеството на разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Службата под надзора на Управителния комитет.

2. Управителният комитет изготвя годишен отчет за дейността на Службата, придружен от декларация за достоверност. Тези документи се оповестяват публично.

⁽¹⁾ ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72.

3. До 1 март след изтичането на всяка финансова година счетоводителят на Службата изпраща на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата временните отчети, придружени от доклад за бюджетното и финансово управление през финансовата година. Счетоводителят на Службата също така изпраща доклада за бюджетното и финансово управление на Европейския парламент и на Съвета до 31 март на следващата година. След това счетоводителят на Комисията консолидира временните отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 128 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002.

4. До 31 март след изтичането на всяка финансова година счетоводителят на Комисията изпраща на Сметната палата временните отчети на Службата, придружени от доклада относно бюджетното и финансово управление през финансовата година. Докладът относно бюджетното и финансовото управление през финансовата година също така се изпраща на Европейския парламент и на Съвета.

5. След получаване на коментарите на Сметната палата относно временните отчети на Службата, в съответствие с член 129 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002, Административният ръководител, като действа на собствена отговорност, изготвя окончателните отчети на Службата и ги предава на Управителния комитет за становище.

6. Управителният комитет представя становище относно окончателните отчети на Службата.

7. Административният ръководител предава тези окончателни отчети, придружени от становището на Управителния комитет, до 1 юли след изтичане на финансовата година, на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата.

8. Окончателните отчети се публикуват.

9. Управителният комитет изпраща на Сметната палата отговор на коментарите на последната до 15 октомври. Управителният комитет изпраща също така този отговор на Европейския парламент и на Комисията.

10. Управителният комитет представя на Европейския парламент, по искане на последния, и както се предвижда в член 146, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 всяка информация, необходима за гладкото прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност за въпросната финансова година.

11. По препоръка от Съвета, като действа с квалифицирано мнозинство, преди 15 май на година N + 2 Европейският парламент освобождава от отговорност Управителния комитет за изпълнението на бюджета за финансова година N.

Член 14

Системи за вътрешен контрол

Вътрешният одитор на Комисията носи отговорност за извършването на одит на Службата.

Член 15

Финансови правила

Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 се прилага по отношение на Службата. По-подробни финансови правила, приложими спрямо Службата, се съставят от Управителния комитет след консултация с Комисията. Тези правила може да се отклоняват от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 ако това се налага поради специфичните оперативни нужди за функционирането на Службата и само след предварителното съгласие на Комисията.

Член 16

Мерки за борба с измамите

1. За целите на борбата с измамите, корупцията и други незаконни действия, без никакви ограничения се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽¹⁾.

2. Службата се присъединява към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания от страна на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽²⁾ и незабавно приема подходящи разпоредби за целия персонал на Службата.

3. Решенията за финансиране и споразуменията и инструментите за изпълнение, произтичащи от тях, изрично предвиждат, че Сметната палата и OLAF при нужда може да извършват проверки на място сред бенефициерите на средствата, изразходвани от Службата, както и на персонала, отговорен за разпределянето на тези парични средства.

ГЛАВА IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Консултации

Когато е целесъобразно, преди да приеме становища, най-добра регулаторна практика или доклади ОЕРЕС се консултира със заинтересованите страни и им дава възможност да представят коментарите си в рамките на разумен срок. Без да се засягат разпоредбите на член 20, ОЕРЕС прави обществено достъпни резултатите от процедурата на консултации.

⁽¹⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

Член 18

Прозрачност и отчетност

ОЕРЕС и Службата осъществяват своите дейности при високо ниво на прозрачност. ОЕРЕС и Службата гарантират, че на обществеността и на всички заинтересовани страни се предоставя обективна, надеждна и лесно достъпна информация, по-специално по отношение на резултатите от тяхната работа.

Член 19

Предоставяне на информация на ОЕРЕС и на Службата

Комисията и НРО предоставят поисканата от ОЕРЕС и Службата информация, необходима на ОЕРЕС и Службата за изпълнението на техните задачи. Тази информация се управлява в съответствие с правилата, установени в член 5 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Член 20

Поверителност

При условията на член 22, ОЕРЕС и Службата не публикуват и не разкриват на трети страни обработваната или получаваната от тях информация, за която е поискано да бъде третирана като поверителна.

Членовете на Съвета на регулаторите и на Управителния комитет, Административният ръководител, външните експерти, включително експертите на експертните работни групи, и членовете на персонала на Службата спазват изискванията за поверителност по член 287 от Договора, дори след преустановяване упражняването на своите функции.

ОЕРЕС и Службата предвиждат в своите вътрешни процедурни правила практическите разпоредби за изпълнението на правилата за поверителност, посочени в параграфи 1 и 2.

Член 21

Деклариране на интереси

Членовете на Съвета на регулаторите и на Управителния комитет, Административният ръководител и членовете на персонала на Службата съставят годишна декларация за задължения и декларация за интереси, посочваща всякакви преки или косвени интереси, които биха могли да се считат за нарушаващи тяхната независимост. Тези декларации са писмени. Декларациите за интереси на членовете на Съвета на регулаторите и на Управителния комитет, както и на Административния ръководител, се оповестяват публично.

Член 22

Достъп до документи

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽¹⁾ се прилага за документите, държани от ОЕРЕС и Службата.

2. Съветът на регулаторите приема практическите мерки за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001 в срок от шест месеца от ефективното начало на дейностите, съответно на ОЕРЕС и Службата.

3. Решенията, взети съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 може да подлежат на жалба до Омбудсмана или на производство пред Съда на Европейските общности в съответствие с условията, предвидени съответно в членове 195 и 230 от Договора.

Член 23

Привилегии и имунитети

Протоколът за привилегиите и имунитета на Европейските общности се прилага по отношение на Службата и нейния персонал.

Член 24

Отговорност на Службата

1. В случай на извъндоговорна отговорност, Службата, в съответствие с принципите, общи за правните системи на държавите-членки, обезщетява всяка вреда, причинена от нея или от нейния персонал при изпълнението на техните задължения. Съдът на Европейските общности има юрисдикция по всеки спор във връзка с обезщетяването на подобна вреда.

2. Личната финансова и дисциплинарна отговорност на персонала на Службата по отношение на Службата се урежда от съответните разпоредби, приложими спрямо персонала на Службата.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Оценка и преглед

В рамките на три години след ефективното начало на дейностите съответно на ОЕРЕС и на Службата Комисията публикува доклад за оценка относно придобития опит вследствие на дейността на ОЕРЕС и на Службата. Докладът за оценка обхваща резултатите, постигнати от ОЕРЕС и Службата, и техните методи на работа във

⁽¹⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

връзка с техните цели, мандати и задачи, определени в настоящия регламент и в техните годишни работни програми. Докладът за оценка взема предвид становищата на заинтересованите страни както на равнището на Общността, така и на национално равнище, и се препраща на Европейския парламент и на Съвета. Европейският парламент дава становище по доклада за оценка.

Член 26

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 25 ноември 2009 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BUZEK

За Съвета

Председател

Å. TORSTENSSON

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/136/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 ноември 2009 година

за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

като взеха предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните ⁽³⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽⁴⁾,

като имат предвид, че:

(1) Действието на петте директиви, които съставляват съществуващата регулаторна рамка за електронни съобщителни мрежи и услуги (Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимовръзването между тях (Директива за достъпа) ⁽⁵⁾, Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за разрешение) ⁽⁶⁾, Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и

услуги (Рамкова директива) ⁽⁷⁾, Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) ⁽⁸⁾ и Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) ⁽⁹⁾, (наричани заедно „Рамковата директива и Специалните директиви“), е предмет на периодичен преглед от страна на Комисията, в частност с оглед определяне на нуждата от изменения в съответствие с технологичните и пазарните промени.

(2) В тази връзка Комисията представи своите заключения в съобщение до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 29 юни 2006 г. относно прегледа на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги.

(3) Реформата на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги, включително укрепването на разпоредбите за крайни ползватели с увреждания, представлява ключова стъпка към постигане на единно европейско информационно пространство и същевременно на всеобхватно информационно общество. Тези цели са включени в стратегическата рамка за развитие на информационното общество, както е описано в Съобщението на Комисията от 1 юни 2005 г. до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „i2010 — Европейско информационно общество за растеж и заетост“.

(4) Основно изискване на универсалната услуга е да предоставя на ползвателите при поискване връзка с обществената съобщителна мрежа във фиксирано местоположение и на достъпна цена. Изискването е за предоставяне на местни, национални и международни телефонни повиквания, факсимилни съобщения и пренос на данни, предоставянето на които може да бъде ограничено от държавите-членки до основното местоположение или местоживеене на крайния ползвател. Не следва да съществуват никакви ограничения

⁽¹⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 51.

⁽³⁾ ОВ С 181, 18.7.2008 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Становище на Европейския парламент от 24 септември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник), обща позиция на Съвета от 16 февруари 2009 г. (ОВ С 103 Е, 5.5.2009 г., стр. 40), позиция на Европейския парламент от 6 май 2009 г. и решение на Съвета от 26 октомври 2009 г.

⁽⁵⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 7.

⁽⁶⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 21.

⁽⁷⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁽⁸⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51.

⁽⁹⁾ ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

по отношение на техническите средства, използвани за осигуряване на това, като се допускат жични и безжични технологии, нито ограничения относно това кои оператори изпълняват някои или всички задължения за предоставяне на универсална услуга.

- (5) Връзките за пренос на данни с обществената съобщителна мрежа във фиксирано местоположение следва да бъдат в състояние да поддържат пренос на данни при скорост, достатъчна за достъп до услуги „онлайн“, като например услугите, предоставяни чрез обществения Интернет. Скоростта на достъпа до Интернет за даден ползвател може да зависи от редица фактори, включително от доставчика(ците) на връзка с Интернет, както и от приложението, за което се използва връзката. Скоростта на преноса на данни, която може да се поддържа от връзка с обществената съобщителна мрежа, зависи от възможностите на крайното оборудване на абоната, както и от връзката. Ето защо не е целесъобразно да се определя като задължителна конкретна скорост за пренос на данни или скорост в битове на равнището на Общността. Необходима е гъвкавост, за да се даде възможност на държавите-членки да предприемат при необходимост мерки, за да гарантират, че дадена връзка за данни е в състояние да поддържа задоволителни скорости на пренос на данни, които са достатъчни, за да позволят функционален достъп до Интернет, както е определен от държавите-членки, като се вземат надлежно под внимание специфичните обстоятелства на националните пазари, като например преобладаващата ширина на честотната лента, използвана от повечето абонати в съответната държавачленка, и технологичната осъществимост, при условие че тези мерки целят да сведат до минимум нарушенията на пазара. Когато подобни мерки водят до несправедлива тежест за определено предприятие, като се вземат предвид приходите и разходите, както и нематериалните ползи от предоставянето на въпросните услуги, това може да се включи във всяко изчисление на нетните разходи по задълженията за предоставяне на универсална услуга. Може да се приложи също така алтернативно финансиране на основната мрежова инфраструктура с използване на обществени средства или национални мерки в съответствие с правото на Общността.
- (6) Това не засяга необходимостта Комисията да преразгледа задълженията за предоставяне на универсална услуга, което може да включва финансирането на подобни задължения в съответствие с член 15 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и, по целесъобразност, да представи предложения за реформа с цел постигане на целите от обществен интерес.
- (7) За целите на яснотата и опростеността, настоящата директива урежда само изменения на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).
- (8) Без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 г. относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие⁽¹⁾, и по-специално изискванията за ползване от хора с увреждания, установени в член 3, параграф 3, буква е) от нея, някои аспекти на крайното оборудване, включително оборудването в помещенията на потребителя, предназначено за крайни ползватели с увреждания независимо дали техните специални нужди са предизвикани от увреждания или са свързани със стареенето, следва да се включат в обхвата на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), с цел да се улесни достъпът до мрежи и използването на услуги. Това оборудване понастоящем включва само приемащо радио и телевизионно крайно оборудване, както и специални крайни устройства за крайни ползватели със слухови увреждания.
- (9) Държавите-членки следва да въведат мерки с цел насърчаване на създаването на пазар за продукти и услуги за масово потребление, които да включват възможности за крайните ползватели с увреждания. Това може да бъде постигнато, *inter alia*, чрез позоваване на европейските стандарти, които въвеждат изисквания за електронна достъпност (eAccessibility) в процедурите за възлагане на обществени поръчки и покани за участие в търгове, свързани с предоставянето на услуги, както и чрез прилагане на законодателство, защитаващо правата на крайните ползватели с увреждания.
- (10) Когато предприятие, определено да предоставя универсална услуга съгласно посоченото в член 4 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), избере да прехвърли значителна част от своите активи — от гледна точка на своето задължение за предоставяне на универсална услуга — или всички свои активи, свързани с локалната мрежа за достъп на национална територия, към отделно юридическо лице с друг краен собственик, националният регулаторен орган следва да направи оценка на последиците от сделката, за да се гарантира непрекъснатостта на задълженията за предоставяне на универсална услуга на цялата национална територия или за части от нея. За тази цел националният регулаторен орган, който е наложил задълженията за предоставяне на универсална услуга, следва да бъде информиран от предприятието преди разпореджането с активи. Оценката на националния регулаторен орган не следва да засяга осъществяването на сделката.
- (11) Технологичното развитие доведе до значително намаление на броя на платените обществени телефони. За да се гарантира технологична неутралност и непрекъснатост на достъпа за обществеността до гласови телефонни услуги, националните регулаторни органи следва да могат да налагат задължения върху предприятията, за да гарантират не само предоставяне на платени обществени телефони за удовлетворяване на разумните потребности на крайните ползватели, но също така че за тази цел се предлагат, ако е уместно, алтернативни точки за достъп до обществени гласови телефонни услуги.
- (12) Равностойността в достъпа до услуги за крайните ползватели с увреждания следва да се гарантира до равнището, предоставяно на другите крайни ползватели. За тази цел достъпът следва да е функционално равностоен, така че крайните ползватели с увреждания да разполагат със същата възможност за ползване на услуги, както другите крайни ползватели, но с различни средства.

⁽¹⁾ ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10.

- (13) Необходимо е да се адаптират определенията, за да има съгласуваност с принципа за технологична неутралност и с темпа на технологично развитие. По-специално, условията за предоставяне на услуга следва да се отделят от действителните определящи елементи на обществено достъпната телефонна услуга, т.е. електронна съобщителна услуга, направена достъпна за обществото за генериране и приемане, пряко или косвено, на национални или национални и международни повиквания чрез номер или номера от национален или международен телефонен номерационен план, независимо дали тази услуга е основана на технологията за комутация на канали или на пакети. Естеството на тази услуга е нейната двупосочност, която позволява и на двете страни да осъществяват комуникация. Услуга, която не изпълнява всички тези условия, като например приложение от тип „click-through“ на уебсайтове за обслужване на клиенти, не е обществено достъпна телефонна услуга. Обществено достъпната телефонна услуга включва и средства за съобщения, предназначени специално за крайни ползватели с увреждания, използващи услуги за предаване на текст или за цялостен разговор.
- (14) Необходимо е да се поясни, че косвеното предоставяне на услуги може да включва ситуации, при които генерирането се прави чрез избор или предварителен избор на оператор на преноса или такива, при които даден доставчик на услуги препродава или предоставя под друга марка обществено достъпни телефонни услуги, предоставяни от друго предприятие.
- (15) В резултат на технологични или пазарни промени, мрежите все повече преминават към „Интернет протокол“ (IP) технология и потребителите все по-често имат възможност да избират между гама от конкуриращи се доставчици на гласови услуги. Поради това държавите-членки следва да могат да отделят задълженията за предоставяне на универсална услуга по отношение на предоставянето на свързване към обществената съобщителна мрежа във фиксирано местоположение от предоставянето на обществено достъпна телефонна услуга. Такова отделяне не следва да засяга обхвата на задълженията за предоставяне на универсална услуга, определени и преразглеждани на нивото на Общността.
- (16) В съответствие с принципа на субсидиарност държавите-членки вземат решение на основата на обективни критерии кои предприятия са определени за доставчици на универсална услуга, като по целесъобразност вземат предвид способността и желанието на предприятията да поемат всички или част от задълженията за предоставяне на универсална услуга. Това не изключва възможността в процеса на определяне на предприятията държавите-членки да могат да включват определени условия, оправдани от основания за ефикасност, включително *inter alia* групиране на географски райони или компоненти или минимален период за определянето.
- (17) Националните регулаторни органи следва да могат да наблюдават развитието и нивото на тарифите на дребно за услуги, които попадат в обхвата на задълженията за предоставяне на универсална услуга, дори когато дадена държава-членка все още не е определила предприятие, което да предоставя универсална услуга. В такъв случай наблюдението следва да се извършва по начин, който да не води до излишна административна тежест нито за националните регулаторни органи, нито за предприятията, които предоставят такава услуга.
- (18) Излишните задължения, предназначени за улесняване на прехода от регулаторната рамка от 1998 г. към тази от 2002 г. следва да се заличат заедно с други разпоредби, които се застъпват и дублират с тези, установени в Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).
- (19) Изискването за предоставяне на минимален пакет от линии под наем на дребно, което беше необходимо за гарантиране на непрекъснатото прилагане на разпоредбите на регулаторната рамка от 1998 г. в областта на пазара на линиите под наем, който не беше достатъчно конкурентен по време на влизането в сила на рамката от 2002 г., вече не е необходимо и следва да бъде отменено.
- (20) Продължаването на налагане на избор на оператор на преноса или предварителен избор на оператор на преноса пряко в законодателството на Общността би могло да възпрепятства технологичния напредък. Тези корективни мерки по-скоро следва да се налагат от национални регулаторни органи като резултат от анализ на пазара, извършен в съответствие с процедурите, предвидени в Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) и посредством задълженията, посочени в член 12 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа).
- (21) Разпоредбите относно договорите следва да се прилагат не само по отношение на потребителите, но и към други крайни ползватели, главно микропредприятия и малки и средни предприятия (МСП), които може да предпочитат договор, съобразен с потребителските нужди. С оглед да се избегне ненужната административна тежест за доставчиците и усложненията, свързани с определението за МСП, разпоредбите относно договорите не следва да се прилагат автоматично към тези други крайни ползватели, а единствено по тяхно искане. Държавите-членки следва да вземат подходящите мерки, които способстват за повишаване на осведомеността сред МСП относно тази възможност.
- (22) Като следствие от технологичните постижения в бъдеще е възможно, наред с обичайните форми за номерационна идентификация, да се използват и други видове идентификатори.
- (23) Доставчиците на електронни съобщителни услуги, позволяващи повиквания, следва да гарантират, че техните клиенти са достатъчно осведомени за това дали е осигурен достъп до услуги за спешна помощ, както и за евентуални ограничения на услугата (като ограничение на предоставянето на информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, или маршрутизация на спешните повиквания). Такива доставчици следва също така да предоставят на своите клиенти ясна и прозрачна информация в първоначалния договор и в случай на промяна в предоставянето на достъпа, например в информацията за фактуриране на

клиента. Тази информация следва да включва всички ограничения по отношение на териториалния обхват въз основа на планираните технически работни параметри на услугата и наличната инфраструктура. Когато услугата не се предоставя посредством комутируема телефонна мрежа, информацията следва да включва също така степента на надеждност на достъпа и на информацията за местоположението на лицето, което осъществява повикването, съпоставена с предоставената посредством комутируема телефонна мрежа услуга, като се отчита настоящото състояние на технологията и на стандартите за качество, както и всички параметри за качеството на услугата, посочени в Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга).

- (24) По отношение на крайното оборудване потребителският договор следва да посочва всички ограничения, наложени от доставчика по отношение на използването на оборудването, например чрез мобилни устройства „SIM-locking“, ако тези ограничения не са забранени от националното законодателство, и всички такси при прекратяване на договора, независимо преди или на договорената дата, на която той изтича, включително всички суми за запазване на оборудването.
- (25) Без доставчикът да е задължен по какъвто и да е начин да предприема действия, надхвърлящи изискванията съгласно правото на Общността, в потребителския договор следва също така да се посочва видът действия, ако са предвидени такива, които доставчикът може да предприеме в случаи на инциденти, заплахи или уязвими точки, свързани със сигурността или целостта.
- (26) С цел разглеждане на въпроси от обществен интерес, свързани с използването на съобщителни услуги, и за да се насърчава защитата на правата и свободите на другите лица, съответните национални органи следва да могат да изготвят и разпространяват, със съдействието на доставчиците, информация от обществен интерес относно използването на подобни услуги. Това може да включва информация от обществен интерес относно нарушаване на авторското право, други видове незаконно използване и разпространяване на вредно съдържание, както и съвети и средства за защита срещу рискове за личната сигурност, които например могат да възникнат при разкриване на лична информация при някои обстоятелства, за неприкосновеността на личния живот и за личните данни, а също и наличност на лесни за ползване и позволяващи конфигуриране софтуерни програми или опции, които дават възможност за предпазване на децата или уязвимите лица. Информацията може да се координира чрез процедурата за сътрудничество, установена в член 33, параграф 3 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга). Такава информация от обществен интерес следва при необходимост да се актуализира и да се представя под лесно разбираема печатна и електронна форма, както е определено от всяка държава-членка, и на уебсайтовете на националните публични органи. Националните регулаторни органи следва да могат да задължават доставчиците да разпространяват тази стандартизирана информация до всички свои клиенти по начин, счетен за подходящ от националните регулаторни органи. Когато това се изисква от държавите-членки, тази информация следва също да бъде включена в договорите. При все

това разпространението на такава информация не следва да създава прекомерна тежест за предприятията. Държавите-членки следва да изискват разпространението да се осъществява чрез средствата, използвани от предприятията за комуникация с абонатите в рамките на обичайната им дейност.

- (27) Правото на абонатите да прекратяват своите договори без неустойки се отнася за промени в договорните условия, които са наложени от доставчиците на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.
- (28) Крайните ползватели следва да могат да решават какво съдържание да изпращат и получават и кои услуги, приложения, хардуер и софтуер искат да използват за тези цели, без да се нарушава необходимостта от запазване на целостта и сигурността на мрежите и услугите. Един конкурентен пазар ще предоставя на ползвателите широк избор на съдържание, приложения и услуги. Националните регулаторни органи следва да поощряват способността на ползвателите за достъп и разпространяване на информация, както и способността им да ползват приложения и услуги по свой избор, както е предвидено в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Предвид нарастващото значение на електронните съобщения за потребителите и бизнеса, ползвателите следва във всички случаи да са напълно осведомени относно всякакви ограничения върху използването на електронни съобщителни услуги, наложени от доставчика на услуги и/или на мрежи. Такава информация следва, по избор на доставчика, да посочва конкретно вида на съответното съдържание, приложение или услуга, индивидуалните приложения или услуги, или и двете. В зависимост от използваната технология и вида ограничение такива ограничения може да изискват съгласие на ползвателя съгласно Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).
- (29) Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) не установява нито задължение, нито забрана за налагане от доставчиците на условия съгласно националното законодателство, които да ограничават достъпа на крайните ползватели до услуги и приложения и/или ползването им, но установява задължение за предоставяне на информация за такива условия. Държави-членки, които желаят да приложат мерки относно достъпа на крайните ползватели до услуги и приложения и/или ползването им, трябва да зачитат основните права на гражданите, включително във връзка с правото на неприкосновеност на личния живот и на справедлив процес, и всички подобни мерки следва изцяло да се съобразяват с целите на политиките, приети на общностно равнище, като например насърчаване на развитието на информационното общество в Общността.
- (30) Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) не изисква доставчиците на услуги да наблюдават информацията, предавана чрез техните мрежи или да възбуждат съдебно преследване на своите клиенти въз основа на такава информация, нито предвижда доставчиците на услуги да носят отговорност за тази информация. Отговорността за предприемането на наказателни действия или образуването на наказателно преследване е въпрос на националното право при зачитане на основните права и свободи, включително правото на справедлив процес.

- (31) В отсъствието на съответни разпоредби в правото на Общността съдържанието, приложенията и услугите се считат за законни, или вредни в съответствие с националното материално и процесуално право. Задача на държавите-членки, а не на доставчиците на електронни съобщителни мрежи или услуги, е да решават в съответствие с предвидената процедура дали съдържанието, приложенията и услугите са законни или вредни. Рамковата директива и Специфичните директиви не засягат Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) ⁽¹⁾, която *inter alia* съдържа правило за „обикновен пренос“ за междинните доставчици на услуги, както са определени в нея.
- (32) Наличието на прозрачна, актуална и сравнима информация относно офертите и услугите е ключов елемент за потребителите в конкурентни пазари с няколко доставчици, предлагащи услуги. Крайните ползватели и потребителите на електронни съобщителни услуги следва да могат лесно да сравняват цените на различни предлагани на пазара услуги въз основа на информация, публикувана в лесно достъпна форма. За да им се даде възможност лесно да сравняват цени, националните регулаторни органи следва да могат да изискват от предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, по-голяма информационна прозрачност (включително тарифи, модели на потребление и друга свързана с това статистика) и да гарантират, че трети страни имат правото да използват безплатно обществено достъпна информация, публикувана от такива предприятия. Националните регулаторни органи следва също да могат да осигурят ръководства за цените, особено когато пазарът не ги предоставя безплатно или на разумна цена. Предприятията не следва да имат право на никакво възнаграждение за употребата на информация, когато тя вече е публикувана и поради това е в общественото пространство. В допълнение, крайните ползватели и потребителите следва да са достатъчно осведомени за включената цена или вида на предлаганата услуга преди да закупят такава услуга, в частност ако телефонен номер за достъп до услуги с безплатен достъп е предмет на някакви допълнителни такси. Националните регулаторни органи следва да бъдат в състояние да изискват тази информация да се предоставя общо, а за някои определени от тях категории услуги — непосредствено преди свързване на повикването, освен ако в националното законодателство не е предвидено друго. При определянето на категориите повиквания, изискващи да се предостави ценова информация преди свързването, националните регулаторни органи следва надлежно да отчитат естеството на услугата, приложимите за нея ценови условия и дали се предлага от доставчик, който не е доставчик на електронни съобщителни услуги. Без да се засягат разпоредбите на Директива 2000/31/ЕО (Директива за електронната търговия), ако това се изисква от държавите-членки, предприятията следва също така да предоставят на абонатите информация от обществен интерес, изготвена от съответните публични органи, *inter alia*, относно най-разпространените нарушения и техните правни последици.
- (33) Клиентите следва да бъдат информирани за правата си по отношение на използването на тяхна лична информация в указатели на абонати, и по-специално за целта или целите на такива указатели, както и за правото им да не бъдат включвани в обществени указатели на абонати, без да заплащат за това, в съответствие с Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации). Клиентите следва също така да бъдат информирани за системи, позволяващи дадена информация да се включи в базите данни на указателя, но които не разкриват тази информация на ползвателите на справочни услуги.
- (34) Един конкурентен пазар следва да гарантира, че крайните ползватели разполагат с качество на услугата, което изискват, но в особени случаи може да е необходимо да се гарантира, че обществените съобщителни мрежи поддържат минимални нива на качеството, за да се предотврати влошаване на услуга, блокиране на достъп и забавяне на трафика по мрежите. С цел да бъдат изпълнени изискванията за качество на услугите, операторите може да използват процедури за измерване и оформяне на трафика по дадена мрежова връзка, така че да се избягва натоварване на връзката до максимална степен или претоварване на връзката, което би довело до претоварване на мрежата и нейното незадоволително функциониране. Тези процедури следва да подлежат на преглед от националния регулаторен орган, който действа съгласно разпоредбите на Рамковата директива и на Специфичните директиви, по-специално чрез мерки относно дискриминационно поведение, за да гарантира, че не се ограничава конкуренцията. По целесъобразност националните регулаторни органи може да налагат и изисквания за минимално качество на услугите на предприятия, предоставящи обществени съобщителни мрежи, за да гарантират, че услугите и приложенията, зависещи от мрежата, се доставят при стандарти за минимално качество, което подлежи на проверка от страна на Комисията. Националните регулаторни органи следва да имат правомощията да предприемат действия за решаване на проблеми с влошаването на услугата в ущърб на потребителите, включително затрудняване или забавяне на трафика. Въпреки това, тъй като непоследователните корективни мерки могат да забавят функционирането на вътрешния пазар, Комисията следва да направи оценка на всички изисквания, които националните регулаторни органи имат намерение да установят за евентуална регулаторна намеса на територията на Общността и при необходимост, да издаде бележки или препоръки с цел постигане на последователно прилагане.
- (35) При бъдещите IP мрежи, при които предоставянето на услуга може да е отделено от предоставянето на мрежата, държавите-членки следва да определят най-подходящите стъпки с цел гарантиране на наличието на обществено достъпни телефонни услуги, предоставяни през обществени съобщителни мрежи, както и непрекъсваем достъп до услуги за спешна помощ в случай на катастрофални повреди на мрежата или при форсмажорни обстоятелства, като се вземат предвид приоритетите на различните видове абонати и техническите ограничения.

⁽¹⁾ ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

- (36) С оглед да се гарантира, че крайните ползватели с увреждания се възползват от конкуренцията и избора на доставчици на услуги, предоставен на мнозинството от крайните ползватели, компетентните национални органи следва, когато е подходящо и в контекста на националните условия, да определят изисквания за защита на потребителите, които трябва да бъдат изпълнени от предприятията, предоставящи обществено достъпни електронни съобщителни услуги. Тези изисквания може да включват, по-специално, изискване към предприятията да гарантират, че крайните ползватели с увреждания могат да ползват техните услуги при същите условия, включително цени и тарифи, като предлаганите на останалите техни крайни ползватели, независимо от евентуалните допълнителни разходи, направени от тях. Може също да се включват изисквания, свързани с договорености на едро между предприятията.
- (37) Услугите за помощ от оператор покриват гама от различни услуги за крайни ползватели. Предоставянето на такива услуги следва да бъде предмет на търговски преговори между доставчици на обществени съобщителни мрежи и услуги за помощ от оператор, какъвто е случай с всяка друга услуга за поддръжка на клиенти, и не е необходимо продължаване на задължението за тяхното предоставяне. Поради това съответното задължение следва да бъде отменено.
- (38) Справочните услуги следва да се предоставят и често се предоставят в условията на конкурентен пазар съгласно член 5 от Директива 2002/77/ЕО на Комисията от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги ⁽¹⁾. Мерките на ниво на едро, гарантиращи включването на данни на крайните ползватели (както на фиксирани, така и на мобилни услуги) в бази данни, следва да спазват гаранциите за защита на личните данни, включително член 12 от Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации). Следва да се прилага разходоориентирано предоставяне на тези данни на доставчиците на услуги, като държавите-членки имат възможност да установят централен механизъм за предоставяне на цялостната сборна информация на доставчици на указатели, и да се предоставя достъп до мрежата при разумни и прозрачни условия, за да се гарантира, че крайните ползватели се възползват в максимална степен от конкуренцията, като крайната цел е окончателно премахване на регулирането на пазара на дребно на тези услуги и предоставянето на справочни услуги при разумни и прозрачни условия.
- (39) Крайните ползватели следва да имат достъп и да могат да се свързват с предоставяните услуги за спешна помощ, като използват всяка телефонна услуга, способна да генерира гласови повиквания чрез номер или номера от национални телефонни номерационни планове. Държавите-членки, които използват други национални номера за спешни повиквания освен „112“, може да налагат на предприятия подобни задължения за достъп до такива национални номера за спешни повиквания. Службите за спешна помощ следва да са в състояние да приемат и отговарят на повиквания към номер „112“ най-малко с бързината и ефективността на приемане на повиквания към национални номера за спешни повиквания. Важно е да се повиши осведомеността за номер „112“, за да се подобри нивото на защита и сигурност на гражданите, пътуващи в Европейския съюз. В тази връзка гражданите следва да бъдат напълно осведомени, когато пътуват в някоя държава-членка, че номер „112“ може да се използва като единен номер за спешни повиквания в цялата Общност, в частност чрез информация, предоставяна на международни автобусни гари, железопътни гари, пристанища или летища и в телефонни указатели, телефонни будки, брошури за абонати и фактури. Това е преди всичко отговорност на държавите-членки, но Комисията следва да продължи да подкрепя и да допълва инициативите на държавите-членки за по-голяма осведоменост относно номер „112“ и периодично да подлага на оценка доколко обществеността е осведомена относно него. Задължението за предоставяне на информация за местоположението на страната, извършваща повикването, следва да се засили, за да се повиши защитата на гражданите. По-специално, предприятията следва да предоставят на службите за спешна помощ информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, веднага щом повикването достигне до съответната служба, независимо от използваната технология. За да отговори на технологичните промени, включително тези, водещи до все по-прецизна точност на информацията за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, Комисията следва да бъде оправомощена да приема технически мерки за изпълнение с цел гарантиране на ефективен достъп до услугите на телефон „112“ в Общността в полза на гражданите. Подобни мерки не следва да засягат организацията на службите за спешна помощ в държавите-членки.
- (40) Държавите-членки следва да гарантират, че предприятията, предоставящи на крайни ползватели електронни съобщителни услуги, предназначени за генериране на повиквания през номер или номера в национален телефонен номерационен план, осигуряват надежден и точен достъп до услугите за спешна помощ, като се вземат предвид националните спецификации и критерии. Възможно е независимите от мрежа предприятия да не могат да упражняват контрол върху мрежи и да не могат да гарантират, че спешните повиквания, извършени посредством тяхната услуга, ще бъдат пренасочени със същата надеждност, тъй като те може да не са в състояние да гарантират наличие на услугата, при положение че свързание с инфраструктурата проблеми са извън техния контрол. За независимите от мрежа предприятия предоставянето на информацията за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, може да не е винаги технически осъществимо. След като бъдат въведени международно признати стандарти, които биха гарантирали точно и надеждно пренасочване и връзка със службите за спешна помощ, независимите от мрежа предприятия също следва да изпълняват задълженията, свързани с информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, на ниво, сравнимо с това, изисквано от други предприятия.
- (41) Държавите-членки следва да предприемат специфични мерки за гарантиране, че услугите за спешна помощ, включително „112“, са еднакво достъпни за крайни ползватели с увреждания, в частност ползватели с увреден слух, с нарушен слух, със затруднен говор или с комбинирано увреждане на зрението и слуха. Това може да включва предоставянето на специални крайни устройства за ползватели с нарушен слух, услуги за предаване на текст или друго специфично оборудване.

(1) ОВ L 249, 17.9.2002 г., стр. 21.

- (42) Развитието на международния код „3883“ (Европейско телефонно номерационно пространство (ЕТНП) в момента е възпрепятствано от недостатъчна осведоменост, от прекомерно бюрократични процедурни изисквания и, вследствие на това, от липса на търсене. С цел насърчаване на развитието на ЕТНП, държавите-членки, на които Международният съюз по далекосъобщения е предоставил международния код „3883“, следва, като следват примера с въвеждането на домейна от първо ниво „eu“, да делегират отговорността за неговото управление, предоставянето на номера и популяризирането му на отделна съществуваща организация, определена от Комисията въз основа на открита, прозрачна и недискриминационна процедура за подбор. Тази организация следва също така да има за задача разработване на предложения за приложения за публични услуги, които използват ЕТНП за общоевропейски услуги, например общ номер за сигнализиране на кражби на мобилни крайни устройства.
- (43) С оглед на особените аспекти, свързани със съобщаването на случаи за изчезнали деца и ограничената понастоящем достъпност на такава услуга, държавите-членки следва не само да резервират номер, но и да положат всички възможни усилия, за да гарантират, че услугата за съобщаване на случаи за изчезнали деца е действително достъпна на тяхната територия при набиране на номер „116000“ без забавяне. За тази цел държавите-членки следва, ако е уместно, *inter alia*, да организират тръжни процедури, за да бъдат поканени участници, които са заинтересовани да предоставят тази услуга.
- (44) Гласовите повиквания остават най-стабилната и надеждна форма на достъп до услуги за спешна помощ. Други средства за връзка, като например текстови съобщения, могат да бъдат по-малко надеждни и да не осигуряват незабавност. Въпреки това, ако държавите-членки преценят това за подходящо, те следва да имат свободата да насърчават развитието и прилагането на други средства за достъп до услуги за спешна помощ, които могат да осигурят сравним с гласовите повиквания достъп.
- (45) Съгласно своето Решение 2007/116/ЕО от 15 февруари 2007 г. за резервиране на националния номерационен обхват, започващ със „116“ за хармонизирани номера при хармонизирани услуги със социална значимост⁽¹⁾ Комисията поиска от държавите-членки да резервират номерата в номерационния обхват „116“ за определени услуги със социална значимост. Съответните разпоредби от посоченото решение следва да бъдат отразени в Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), за да залегнат по-стабилно в регулаторната рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги и да се улесни достъпът на крайните ползватели с уреждания.
- (46) Наличието на единен пазар предполага, че крайните ползватели имат достъп до всички номера, включени в националните номерационни планове на други държави-членки, както и до услуги, използващи негеографски номера в рамките на Общността, включващи, наред с други, номера за достъп до услуги с безплатен достъп и номера за достъп до услуги с добавена стойност. Крайните ползватели също следва да имат достъп до номера от Европейското телефонно номерационно пространство (ЕТНП) и от Универсални международни безплатни телефонни номера. Трансграничният достъп до номерационни ресурси и до свързани услуги не следва да се възпрепятства, освен в обективно оправдани случаи, като борба с измами и злоупотреби (например във връзка с някои услуги с добавена стойност), когато номерът е определен като притежаващ само национален обхват (например национален кратък номер), или когато това е технически и икономически невъзможно. Ползвателите следва предварително да са напълно осведомени и по ясен начин за всички такси, приложими за телефонни номера за достъп до услуги с безплатен достъп, като такси за международни повиквания за номера, достъпни през стандартни кодове за международно избиране.
- (47) С цел пълно възползване от конкурентната среда, потребителите следва да са в състояние да правят информиран избор и да сменят доставчици, когато това е в техен интерес. От съществено значение е да се гарантира, че те могат да правят това, без да са възпрепятствани от закони, технически или практически пречки, включително договорни условия, процедури, такси и т.н. Това не изключва налагането на разумни минимални срокове в потребителските договори. Преносимостта на номерата е ключов елемент за улесняване на потребителския избор и на ефективната конкуренция в конкурентни пазари на електронни съобщения и следва да се прилага с минимално забавяне, така че номерът да бъде активиран за един работен ден и ползвателят да не бъде лишен от услугата в продължение на повече от един работен ден. Компетентните национални органи може да дадат предписания за глобалния процес на пренасяне на номера, като вземат предвид националните разпоредби относно договорите и технологичните нововъведения. Опитът в някои държави-членки показва, че съществува риск потребителите да бъдат прехвърляни към друг доставчик, без да са дали своето съгласие. Това е въпрос, който следва да се разглежда главно от правоприлагащите органи, но същевременно държавите-членки следва да могат да налагат минималните съразмерни мерки във връзка с процеса на прехвърляне, които са необходими за свеждане до минимум на такива рискове, и да гарантират, че потребителите са защитени по време на целия процес на прехвърляне, включително чрез налагане на съответни санкции, без да се намалява степента на привлекателност на този процес за потребителите.
- (48) Правни задължения за „задължителен пренос“ може да се прилагат за определени радио и телевизионни канали и допълващи ги услуги, осигурявани от даден доставчик на медийни услуги. Държавите-членки следва да осигурят ясна обосновка на задълженията за „задължителен пренос“ в тяхното национално право, за да гарантират, че такива задължения са прозрачни, пропорционални и правилно определени. В тази връзка правилата за „задължителен пренос“ следва да са проектирани по начин, който осигурява достатъчно стимули за ефикасно инвестиране в инфраструктура. Правилата за „задължителен пренос“ следва периодично да се преразглеждат, за да се поддържат актуални спрямо технологичните и пазарните промени и с цел гарантиране, че продължават да са пропорционални на целите, които следва да се постигнат. Допълващите услуги включват, но не се ограничават до услуги, предназначени за подобряване на достъпността за крайни ползватели с увреждания, като услуга за видеотекст, услуга за субтитриране, аудиоописание и жестомимичен превод.

(1) ОВ L 49, 17.2.2007 г., стр. 30.

- (49) С цел преодоляване на съществуващи слабости по отношение на консултации с потребители и уместно отговаряне на интересите на гражданите, държавите-членки следва да установят подходящ механизъм за консултации. Такъв механизъм може да приеме формата на орган, който независимо от националния регулаторен орган и от доставчиците на услуги да провежда изследвания в области, свързани с потребителите, като потребителско поведение и механизми за смяна на доставчици, да работи по прозрачен начин и да дава своя принос към съществуващите механизми за консултация със заинтересовани страни. В допълнение би могъл да се създаде механизъм, който да позволи подходящо сътрудничество по въпроси, свързани със насърчаването на законното съдържание. Някоя процедура за сътрудничество съгласно този механизъм обаче не следва да позволява системно наблюдение на ползването на интернет.
- (50) Комисията следва да бъде нотифицирана относно задълженията за предоставяне на универсална услуга, налагани на предприятията.
- (51) Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) предвижда хармонизирането на разпоредбите на държавите-членки, необходимо за осигуряване на еквивалентна степен на защита на основните права и свободи, по-специално правото на неприкосновеност на личния живот и правото на поверителност, по отношение на обработката на лични данни в сектора на електронните съобщения, и за осигуряване на свободно движение на такива данни и на оборудване за електронни съобщения и услуги в Общността. Когато се приемат мерки за гарантиране, че крайното оборудване е конструирано така, че да осигури защитата на лични данни и неприкосновеността на личния живот, в съответствие с Директива 1999/5/ЕО или Решение 87/95/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 г. относно стандартизацията в сферата на информационните технологии и телекомуникациите ⁽¹⁾, такива мерки следва да зачитат принципа на технологична неутралност.
- (52) Развитието по отношение на използването на адреси IP следва да се следи отблизо, като се взема под внимание вече извършената работа, между другото и от Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽²⁾ и предвид на евентуални целесъобразни предложения.
- (53) Обработката на данни за трафик до степен, строго необходима за целите на гарантирането на мрежовата и информационна сигурност, т.е. способността на мрежа или информационна система да издържа, на дадено равнище на доверие, на случайни събития или незаконни или злонамерени действия, които излагат на риск наличността, автентичността, целостта и поверителността на съхраняваните или предаваните данни и сигурността на свързаните с тях услуги, предлагани или достъпни посредством тези мрежи и системи, от доставчици на технологии и услуги за сигурност, когато действат в качеството си на администратори на данни, е подчинена на разпоредбите на член 7, буква е) от Директива 95/46/ЕО. Това би могло например да включва предотвратяване на неразрешения достъп до електронни съобщителни мрежи и на разпространяването на вредни кодове, както и спиране на атаките за блокиране на услуги и нанасянето на вреди на компютрите и електронните съобщителни системи.
- (54) Либерализацията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги и бързото технологично развитие се съчетава за засилване на конкуренцията и икономическия растеж и доведе до богато многообразие на услуги за крайните ползватели, достъпни чрез обществени електронни съобщителни мрежи. Необходимо е да бъде гарантирано, че потребителите и ползвателите получават еднакво ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни, независимо от технологията, използвана за предоставяне на определена услуга.
- (55) В съответствие с целите на регулаторната рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги и с принципите на пропорционалност и субсидиарност и за целите на правната сигурност и ефективност за европейските предприятия и националните регулаторни органи Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) е насочена главно към обществените електронни съобщителни мрежи и услуги и не се прилага за затворени групи ползватели и корпоративни мрежи.
- (56) Технологичният напредък позволява разработването на нови приложения, основани на устройства за събиране на данни и идентификация, които могат да бъдат безконтактни устройства, използващи радиочестоти. Например устройствата за радиочестотна идентификация (RFID) използват радиочестоти за събиране на данни от уникално идентифицирани етикети, които след това могат да се пренасят през съществуващи съобщителни мрежи. Широката употреба на такива технологии може да донесе значителни икономически и социални ползи и поради това може да направи значителен принос към вътрешния пазар, ако такава употреба е приемлива за гражданите. За да се постигне тази цел, е необходимо да се гарантира спазването на всички основни права на хората, включително правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Когато такива устройства са свързани към обществено достъпни електронни съобщителни мрежи или използват електронни съобщителни услуги като основна инфраструктура, следва да се прилагат съответните разпоредби на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), включително тези относно сигурността, данните за трафика и местонахождението и за поверителността.
- (57) Доставчикът на обществено достъпна електронна съобщителна услуга следва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира сигурността на своите услуги. Без да се засяга Директива 95/46/ЕО, такива мерки следва да гарантират, че достъп до личните данни може да има само упълномощен персонал за законно разрешени цели и че съхраняваните или предавани лични данни, както и мрежата и услугите, са защитени. Освен това

⁽¹⁾ ОВ L 36, 7.2.1987 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

- следва да бъде установена политика за сигурност по отношение на обработката на лични данни, за да бъдат установени слабостите в системата, както и да бъдат извършвани редовно наблюдения и действия за предотвратяване, коригиране и ограничаване на щетите.
- (58) Компетентните национални регулаторни органи следва да подкрепят интересите на гражданите, *inter alia*, като допринасят за осигуряване на високо ниво на защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот. За целта компетентните национални органи следва да разполагат с необходимите средства за изпълнение на служебните си задължения, включително всеобхватни и надеждни данни за действителни инциденти, свързани със сигурността, които са довели до излагане на риск на личните данни на отделни лица. Те следва да наблюдават предприетите мерки и да разпространяват най-добрите практики между доставчиците на обществено достъпни електронни съобщителни услуги. В тази връзка доставчиците следва да водят регистри с нарушения по отношение на личните данни, за да направят възможен по-нататъшния анализ и оценка от страна на компетентните национални органи.
- (59) Общностното право налага задължения върху администраторите на данни относно обработката на лични данни, включително задължение за прилагане на подходящи технически и организационни предпазни мерки например срещу загуба на данни. Изискванията за уведомяване в случаи на нарушаване на защитата на данни съгласно Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) предоставят структура за уведомяване на съответните компетентни органи и засегнати лица, когато въпреки всичко лични данни са били изложени на риск. Тези изисквания за уведомяване са ограничени до нарушавания в сигурността, които се случват в сектора на електронните съобщения. Въпреки това уведомяването за нарушавания в сигурността отразява общия интерес на гражданите да бъдат информирани за нарушавания на сигурността, които биха могли да доведат до загуба или друго излагане на риск на техните лични данни и за налични или препоръчителни предпазни мерки, които те биха могли да предприемат за свеждане до минимум на възможните икономически загуби или социални вреди, които могат да възникнат от такова нарушаване на сигурността. Интересът на ползвателите да бъдат уведомявани очевидно не се ограничава в рамките на сектора на електронните съобщения и следователно изрични, задължителни изисквания за уведомяване, приложими към всички сектори, следва да бъдат приоритетно въведени на общностно равнище. До провеждането на преглед от Комисията на цялото съответно общностно законодателство в тази област, Комисията, като се консултира с Европейския надзорен орган за защита на данните, следва да предприеме незабавно подходящи стъпки за насърчаване на прилагането в цялата Общност на принципите, заложи в правилата за уведомяване при нарушавания в защитата на данни в Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) в цялата Общност, независимо от сектора или типа данни, които са засегнати.
- (60) Компетентните национални органи следва да наблюдават приетите мерки и да разпространяват най-добрите практики между доставчиците на обществено достъпни електронни съобщителни услуги.
- (61) Нарушаване на защитата на лични данни може, ако не бъде овладяно по подходящ и навременен начин, да причини значителна икономическа загуба или социална вреда, включително измами с фалшива самоличност, на засегнатия абонат или засегнатото лице. Поради това, веднага след като доставчикът на обществено достъпни електронни съобщителни услуги установи такова нарушаване, той следва да уведоми за това нарушаване компетентния национален орган. Абонатите или лицата, чиито данни и неприкосновеност на личния живот могат да бъдат отрицателно повлияни от подобни нарушения следва незабавно да бъдат уведомени с цел предприемане на необходимите предпазни мерки. Едно нарушаване следва да се счита за влияещо неблагоприятно на данните и личния живот на абоната или лицето, ако то може да доведе например до кражба на самоличност или измама с фалшива самоличност, физическа вреда, значително накръняване на достойнството или на репутацията, свързани с предоставянето на обществено достъпни съобщителни услуги в Общността. Уведомяването следва да включва информация за мерките, предприети от доставчика за овладяване на нарушаването, както и препоръки към засегнатия абонат или засегнатото лице.
- (62) Когато прилагат мерките за транспониране на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), органите и съдилищата на държавите-членки следва не само да тълкуват националното си право по начин, съответстващ на същата директива, но и да гарантират, че не се основават на нейно тълкуване, което е в разрез с други основни права или принципи на общностното право, като принципа на пропорционалност.
- (63) Следва да се предвидят разпоредби за приемане от Комисията на технически мерки за изпълнение относно обстоятелствата, формата и процедурите, приложими към изискванията за информиране и уведомяване за постигане на подходящо ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и сигурност на личните данни, предавани или обработвани във връзка с използването на електронни съобщителни мрежи в рамките на вътрешния пазар.
- (64) При установяване на подробни правила за формата и процедурите, приложими за уведомяването за нарушавания на личните данни, следва да се отдаде необходимото внимание на обстоятелствата на нарушаването, включително дали личните данни са били защитени чрез подходящи технически мерки за защита, ефективно ограничаващи вероятността за измама с фалшива самоличност или други форми на злоупотреба. Освен това, такива правила и процедури следва да отчитат законните интереси на правоприлагащите органи в случаи, когато ранно разкриване може ненужно да попречи на разследването на обстоятелствата на нарушаването.
- (65) Софтуер, който тайно следи действията на ползвателя или нарушава работата на крайното оборудване на ползвателя в полза на трета страна („шпионски софтуер“), представлява сериозна заплаха за неприкосновеността на ползвателите, каквато заплаха са вирусите. Следва да се гарантира високо и равностойно ниво на защита на личния живот на ползвателите, независимо от това дали нежелани шпионски програми за наблюдение или вируси са свалени по невнимание през електронни съобщителни мрежи или са доставени и инсталирани скрити в софтуер, разпространяван на

други външни носители за съхранение на данни, като компактдискове, CD-ROM дискове или устройства за съхранение с USB интерфейс. Държавите-членки следва да насърчават предоставянето на информация на крайните ползватели относно наличните предпазни мерки и да ги насърчават да предприемат необходимите стъпки, за да предпазват крайното си оборудване от вируси и шпионски софтуер за наблюдение.

- (66) Трети страни може да желаят да съхраняват информация върху оборудване на даден ползвател или да получат достъп до вече съхраняваната информация за различни цели, които варират от легитимни (някои видове „бисквитки“ (cookies) до такива, включващи непозволено навлизане в личната сфера (като шпионски софтуер или вируси). Следователно е от първостепенно значение ползвателите да получат ясна и всеобхватна информация при извършване на дейност, която би могла да доведе до подобно съхраняване или получаване на достъп. Методите на предоставяне на информация и на предоставяне на правото на отказ следва да се направят колкото може по-удобни за ползване. Изключенията от задължението за предоставяне на информация и на право на отказ следва да се ограничават до такива ситуации, в които техническото съхранение или достъп е стриктно необходимо за легитимната цел на даване възможност за ползване на специфична услуга, изрично поискана от абоната или ползвателя. Когато е технически възможно и ефективно, съгласно приложимите разпоредби на Директива 95/46/ЕО, съгласието на ползвателя с обработката може да бъде изразено чрез използване на съответните настройки на браузер или друго приложение. Прилагането на тези изисквания следва да се направи по-ефективно чрез разширените правомощия, дадени на съответните национални органи.
- (67) Предпазните мерки, предоставени на абонатите срещу намеса в неприкосновеността на личния им живот чрез нежелани съобщения с цел директен маркетинг посредством електронна поща следва да се прилагат и спрямо кратките съобщения (SMS), мултимедийните услуги (MMS) и други видове подобни приложения.
- (68) Доставчиците на електронни съобщителни услуги извършват значителни инвестиции за борба срещу нежеланите търговски съобщения („спам“). Те също така се намират в по-добра позиция спрямо крайните ползватели, тъй като разполагат с познанията и ресурсите, необходими за засичане и идентифициране на разпространители на нежелани съобщения. Поради това, доставчиците на услуги за електронна поща и други доставчици на услуги следва да могат да предприемат съдебни действия срещу разпространители на нежелани съобщения и така да защитават интересите на своите клиенти, като част от собствените си законни бизнес интереси.
- (69) Нуждата от гарантиране на достатъчно ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни, предавани и обработвани във връзка с използване на електронни съобщителни мрежи в Общността, призовава за ефективни правомощия за прилагане и изпълнение с цел осигуряване на адекватни стимули за спазване. Компетентните национални органи и при необходимост, други заинтересовани национални органи следва да разполагат с достатъчно правомощия и ресурси за ефективно разследване на случаите на неспазване на правилата, включително

правомощия за получаване на всякаква свързана информация, от която може да се нуждаят, за вземане на решения по жалби и за налагане на санкции в случаи на неспазване.

- (70) Прилагането и изпълнението на разпоредбите на настоящата директива често изискват сътрудничество между националните регулаторни органи на две или повече държави-членки, например в борбата с трансгранични спам и шпионски софтуер. За да се гарантира, че в тези случаи сътрудничеството протича гладко и бързо, следва съответните национални органи да определят процедурите, свързани например с обема и формата на обменната между органите информация или със сроковете, които трябва да бъдат спазвани, като това подлежи на проверка от Комисията. Тези процедури ще позволят също така да се хармонизират произтичащите от тях задължения за участниците в пазара, с което спомагат за постигането на равнопоставеност в Общността.
- (71) Трансграничното сътрудничество и прилагане на законодателството следва да бъдат засилени в съответствие със съществуващи механизми на Общността за трансгранично прилагане на законодателството, като установеният от Регламент (ЕО) № 2006/2004 (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите) ⁽¹⁾, чрез изменение на посочения регламент.
- (72) Мерките, необходими за прилагането на директиви 2002/22/ЕО (Директивата за универсалната услуга) и 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (73) По-специално, на Комисията следва да се предоставят правомощия да приема мерки за изпълнение относно ефективен достъп до услугите по „112“, както и изменения, за да адаптира приложенията към техническия напредък или промени в пазарното търсене. Следва също така да й бъдат предоставени правомощия за приемане на мерки за изпълнение относно изискванията за информация и уведомяване и сигурността на обработката. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на директиви 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) чрез допълването им с нови несъществени елементи, те трябва да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО. Като се има предвид, че при определени изключителни обстоятелства провеждането на процедурата по регулиране с контрол в нормалните срокове би могло да възпрепятства своевременното приемане на мерки за изпълнение, Европейският парламент, Съветът и Комисията следва да действат бързо, за да се гарантира своевременното приемане на тези мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- (74) При определяне на мерките за изпълнение във връзка със сигурността на обработката Комисията следва да се консултира с всички съответни европейски органи и организации (Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA), Европейския надзорен орган по защита на данните и Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО), както и с всички останали заинтересовани страни, най-вече с цел да бъде осведомявана относно най-добрите налични технически и икономически средства за подобряване на прилагането на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).
- (75) Директиви 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) следва съответно да бъдат изменени.
- (76) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят, в свой интерес и в интерес на Общността, свои собствени таблици, които да отразяват, в рамките на възможното, съответствието между директиви 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) и мерките за тяхното транспониране и да ги направят обществено достояние,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга)

Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) се изменя, както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

Предмет и приложно поле

1. В рамките, установени от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), настоящата директива се отнася за предоставянето на електронни съобщителни мрежи и услуги на крайните ползватели. Целта е на територията на цялата Европейска общност да се осигурят качествени обществено достъпни услуги чрез ефективна конкуренция и избор и да се преодолеят обстоятелствата, при които пазарът не удовлетворява потребностите на крайните ползватели. Директивата също така включва разпоредби относно някои аспекти на крайното оборудване, включително разпоредби, предназначени да улеснят достъпа на крайни ползватели с увреждания.

2. Настоящата директива определя правата на крайните ползватели и съответните задължения на предприятията, които предоставят обществено достъпни електронни съобщителни мрежи и услуги. С цел да се гарантира универсална

услуга в среда на отворени и конкурентни пазари, настоящата директива определя минималния набор от услуги с определено качество, до които достъп имат всички крайни ползватели, на достъпни цени с оглед на специфичните национални условия, без да се накърнява конкуренцията. Настоящата директива също така установява задължения по отношение на предоставянето на някои задължителни услуги.

3. Настоящата директива нито вменява задължение за условия, нито забранява условия, които да бъдат поставяни от доставчиците на обществено достъпни електронни съобщения и услуги, за ограничаване на достъпа на крайните ползватели до и/или ползването на услуги и приложения, когато това е разрешено съгласно националното законодателство и в съответствие със законодателството на Общността, но установява задължение за предоставяне на информация за такива условия. Националните мерки относно достъпа на крайните ползватели до услуги и приложения чрез електронни съобщителни мрежи или ползването им трябва да зачитат основните права и свободи на физическите лица, включително във връзка с правото на неприкосновеност на личния живот и на справедлив процес в съответствие с член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

4. Разпоредбите на настоящата директива по отношение на правата на крайните ползватели се прилагат, без да се засягат правилата на Общността за защита на потребителите, и по-специално директиви 93/13/ЕО и 97/7/ЕО, както и националните правила в съответствие с правото на Общността.“

2. Член 2 се изменя както следва:

- а) буква б) се заличава.
- б) букви в) и г) се заменят със следния текст:

„в) „обществено достъпна телефонна услуга“ означава достъпна за обществото услуга за генериране и приемане, пряко или косвено, на национални или национални и международни повиквания през номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план;

г) „географски номер“ означава номер от националния телефонен номерационен план, част от цифровата структура на който съдържа географско значение, използвано за маршрутизация на повикванията към физическото местоположение на крайна точка на мрежата (КТМ);“

- в) буква д) се заличава;

- г) буква е) се заменя със следното:

„е) „негеографски номер“ означава номер от националния телефонен номерационен план, който не е географски номер. Това включва, *inter alia*, мобилни номера, номера за достъп до услуги с безплатен достъп и номера за достъп до услуги с добавена стойност.“

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

3. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

Предоставяне на достъп във фиксирано местоположение и предоставяне на телефонни услуги

1. Държавите-членки гарантират, че всички обосновани искания за свързване във фиксирано местоположение към обществена съобщителна мрежа се изпълняват от поне едно предприятие.

2. Предоставеното свързване е в състояние да поддържа гласови и факсимилни съобщения и пренос на данни при скорост, която позволява функционален достъп до Интернет, като се отчитат преобладаващите технологии, използвани от мнозинството абонати, както и технологичната постижимост.

3. Държавите-членки гарантират, че всички обосновани искания за предоставяне на обществено достъпна телефонна услуга през мрежовата връзка, посочена в параграф 1, която позволява генериране и приемане на национални и международни повиквания се изпълняват от поне едно предприятие.“

4. Член 5, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Указателите, посочени в параграф 1, включват, в съответствие с разпоредбите на член 12 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (*), всички абонати на обществено достъпни телефонни услуги.

(*) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.“

5. Заглавието на член 6 и член 6, параграф 1 се заменят със следния текст:

„Платени обществени телефони и други точки за обществен достъп до гласова телефония

1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи може да налагат задължения върху предприятия, за да гарантират, че платени обществени телефони или други точки за обществен достъп до гласови телефонни услуги са предоставени, за да удовлетворят разумните потребности на крайните ползватели по отношение на географския обхват, броя телефонни постове или други точки за достъп, достъпността им за крайни ползватели с увреждания и качеството на услугата.“

6. Член 7 се заменя със следния текст:

„Член 7

Мерки за крайни ползватели с увреждания

1. Освен ако съгласно глава IV не са били определени изисквания, с които се постига равностоен резултат, държавите-членки предприемат специални мерки, за да гарантират на крайните ползватели с увреждания достъп до и

поносими цени на услугите, посочени в член 4, параграф 3 и член 5, равностойни на равнището, предоставяно на другите крайни ползватели. Държавите-членки може да задължават националните регулаторни органи да правят оценка на цялостните нужди и на специфичните изисквания, включително обхвата и конкретната форма на подобни специфични мерки за крайни ползватели с увреждания.

2. Държавите-членки може да предприемат специфични мерки, в контекста на националните условия, за да гарантират, че крайните ползватели с увреждания могат също да се възползват от избора на предприятия и доставчици на услуги, които са на разположение на мнозинството крайни ползватели.

3. При предприемането на мерките, посочени в параграфи 1 и 2, държавите-членки насърчват спазването на приложимите стандарти или спецификации, публикувани в съответствие с членове 17 и 18 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“

7. В член 8 се добавя следният параграф:

„3. Когато предприятие, определено в съответствие с параграф 1, възнамерява да прехвърли значителна част или всички свои активи, свързани с локалната мрежа за достъп към отделно юридическо лице с друг собственик, то информира предварително и своевременно националния регулаторен орган, за да му позволи да оцени ефекта от планираната сделка върху предоставянето на достъп във фиксирано местоположение и на телефонни услуги съгласно член 4. Националният регулаторен орган може да налага, изменя или отменя специфични задължения в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение).“

8. В член 9 параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Националните регулаторни органи следят развитието и равнището на тарифите на дребно на услугите, определени в членове 4—7 като попадащи в задълженията за предоставяне на универсална услуга, предоставяни от определените предприятия или достъпни на пазара, ако не са определени предприятия във връзка с тези услуги, по-специално по отношение на потребителските цени и доходи в страната.

2. С оглед на националните условия държавите-членки може да изискват от определените предприятия да предоставят на потребителите тарифни варианти или пакети, които се отклоняват от тези, предоставени според обичайните търговски условия, и по-специално, за да гарантират, че гражданите с ниски доходи или специфични социални потребности не са изключени от достъпа до мрежата, посочен в член 4, параграф 1, или използването на услугите, определени в член 4, параграф 3, членове 5, 6 и 7 като попадащи в задълженията за предоставяне на универсална услуга от определените предприятия.“

9. Член 11, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Националните регулаторни органи могат да установяват цели за изпълнение за предприятия със задължения за предоставяне на универсална услуга. Извършвайки това националните регулаторни органи отчитат мненията на заинтересованите страни, както е посочено по-специално в член 33.“

10. Заглавието на глава III се заменя със следния текст:

**„РЕГУЛАТОРЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ПРЕДПРИЯТИЯТА СЪС
ЗНАЧИТЕЛНА ПАЗАРНА СИЛА НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПАЗАРИ
НА ДРЕБНО“**

11. Член 16 се заличава.

12. Член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи налагат подходящи регулаторни задължения върху предприятия, определени като имащи значителна пазарна сила на определен пазар на дребно в съответствие с член 14 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), когато:

- а) в резултат от анализ на пазара, извършен в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), национален регулаторен орган установи, че даден пазар на дребно, определен в съответствие с член 15 от посочената директива, не е ефективно конкурентен, и
- б) националният регулаторен орган стигне до извода, че задълженията, наложени съгласно членове 9—13 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), няма да доведат до постигане на целите, установени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

б) параграф 3 се заличава.

13. Членове 18 и 19 се заличават.

14. Членове 20—23 се заменят със следното:

„Член 20

Договори

1. Държавите-членки гарантират, че при абонирането за услуги, които предоставят свързване към обществена съобщителна мрежа и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, потребителите и други крайни ползватели, които заявят това, имат право да сключат договор с предприятието или предприятията, които предоставят такива свързвания и/или услуги. Договорът посочва в ясна, изчерпателна и лесно достъпна форма най-малко:

а) самоличност и адрес на предприятието;

б) предоставяни услуги, включително по-конкретно:

— информация за това дали достъпът до услуги за спешна помощ и информацията за местоположението на лицето, което осъществява повикването, се предоставят и за всякакви ограничения за предоставяне на услуги за спешна помощ по реда на член 26,

— информация за всякакви други условия, които ограничават достъпа до и/или ползването на услуги и приложения, когато такива условия са разрешени съгласно националното законодателство в съответствие с правото на Общността,

— предлаганото минимално ниво на качество на услугите, а именно срок за първоначално свързване, и когато е целесъобразно, други параметри за качеството на услугата, определени от националните регулаторни органи,

— информация за всякакви процедури, въведени от предприятията с цел измерване и оформяне на трафика, така че да се избегне натоварване или претоварване на мрежова връзка, както и информация за това как тези процедури биха повлияли върху качеството на услугата,

— видове предлагани услуги за поддръжка и предоставяни услуги по обслужването на клиенти, както и начини за връзка с тези услуги,

— ограничения, наложени от доставчика, за използването на предоставеното крайно оборудване;

в) при наличието на задължение по член 25, възможностите на абоната по отношение на включването на неговите лични данни в указател и съответните данни;

г) подробности за цените и тарифите, средствата за получаване на актуална информация за всички приложими тарифи и такси за поддръжка, предлаганите начини на плащане и всички разлики в разходите, произтичащи от различните начини на плащане;

д) срок на договора и условия за подновяване и прекратяване на услугите и на договора, включително:

— всякакви изисквания за минимално потребление или минимална продължителност за възползване от промоционални условия,

— всички такси, свързани с преносимостта на номера и други идентификатори,

— всички такси, породени от прекратяване на договора, включително възстановяване на направени разходи по отношение на крайно оборудване;

е) всички договорености за компенсации и възстановяване на суми, приложими при неизпълнение на договорени нива за качество на услугата;

- ж) средства за започване на процедури за решаване на спорни въпроси в съответствие с член 34;
- з) вида действие, който може да се предприеме от предприятието, в отговор на инциденти, свързани със сигурността или целостта, или заплахи и уязвими точки.

Държавите-членки може да изискват също така договорът да включва информация, която може да бъде предоставена от съответните публични органи за тази цел, свързана с използването на електронни съобщителни мрежи и услуги за извършване на незаконни дейности или разпространение на вредно съдържание, както и със средствата за защита срещу рискове за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни, както е посочено в член 21, параграф 4, и която се отнася до предоставяната услуга.

2. Държавите-членки гарантират, че абонатите имат право да прекратят договорите едностранно и без неустойки при получаване на предизвестие за изменения в договорните условия, предложени от предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги. Абонатите получават подходящо предизвестие със срок не по-кратък от един месец преди извършването на промените и същевременно са информирани за правото си да прекратят своите договори без неустойки, ако не приемат новите условия. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да определят формата на тези предизвестия.

Член 21

Прозрачност и публикуване на информация

1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да задължат предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, да публикуват прозрачна, сравнима, уместна и актуална информация за приложимите цени и тарифи, за всички такси за прекратяване на договора и информация за стандартните условия по отношение на достъпа и използването на услуги, предоставяни от тях на крайни ползватели и потребители в съответствие с приложение II. Такава информация се публикува в ясна, разбираема и лесно достъпна форма. Националните регулаторни органи може да определят допълнителни изисквания по отношение на формата, под която трябва да се публикува тази информация.

2. Националните регулаторни органи насърчават предоставянето на сравнима информация, която да подпомогне крайните ползватели и потребителите да направят самостоятелна оценка на разходите за алтернативни схеми за потребление, например чрез интерактивни ръководства или подобни техники. Когато подобни възможности не се предлагат на пазара безплатно или на разумна цена, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са способни да предоставят, самостоятелно или чрез доставка от трети страни, такива ръководства или техники. Трети страни имат правото да използват безплатно информацията, публикувана от предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, за целите на продаване или предоставяне на такива интерактивни ръководства или подобни техники.

3. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да задължат предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, *inter alia*:

- а) да предоставят на абонати информация за приложимите тарифи относно номер или услуга, които подлежат на определени ценови условия; по отношение на отделните категории услуги националните регулаторни органи могат да изискват такава информация да се предоставя непосредствено преди свързване на повикването;
- б) да информират абонатите за всяка промяна по отношение на достъпа до услуги за спешна помощ или информацията за местоположението на лицето, което осъществява повикването, в услугата, за която те са сключили абонаментен договор;
- в) да информират абонатите за всяка промяна в условията, които ограничават достъпа до и/или ползването на услуги и приложения, когато такива условия са разрешени съгласно националното законодателство в съответствие с правото на Общността;
- г) да информират за всякакви процедури, въведени от доставчика с цел измерване и оформяне на трафика, така че да се избегне натоварване или претоварване на мрежова връзка, както и за това как тези процедури биха могли да повлияят върху качеството на услугата;
- д) да информират абонатите относно техните права да определят дали да включат личните си данни в указател и относно видовете данни в това отношение в съответствие с член 12 от Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации); както и
- е) да информират редовно абонатите с увреждания за подробности относно продукти и услуги, предназначени за тях.

Ако считат това за уместно, националните регулаторни органи може да насърчават мерки за саморегулиране или съвместно регулиране преди налагането на каквито и да е задължения.

4. Държавите-членки може да изискват предприятията, посочени в параграф 3, да разпространяват безплатно информация от обществен интерес на съществуващи и нови абонати, когато е уместно, чрез същите средства като тези, обичайно използвани от тях за комуникация с абонатите. В този случай тази информация се предоставя от съответните публични органи в стандартизиран формат и обхваща, *inter alia*, следните въпроси:

- а) най-разпространените начини на използване на електронни съобщителни услуги за извършване на незаконни дейности или разпространяване на вредно съдържание, по-специално когато то може да засегне правата и свободите на други лица, включително нарушаването на авторското право и сродните му права, и правните последици от тях; както и

- б) средствата за защита срещу рисковете за личната сигурност, неприкосновеността на личния живот и личните данни при ползването на електронни съобщителни услуги.

Член 22

Качество на услугата

1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние, след като вземат предвид становищата на заинтересованите страни, да изискват от предприятията, които предоставят обществено достъпни електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да публикуват сравнима, адекватна и актуална информация за крайните ползватели относно качеството на техните услуги и относно предприетите мерки за осигуряване на равнопоставеност по отношение на достъпа за крайните ползватели с увреждания. При поискване информацията се предоставя на националните регулаторни органи преди нейното публикуване.

2. Националните регулаторни органи може да конкретизират, *inter alia*, параметрите за качество на услугите, които се измерват, както и съдържанието, формата и начина на публикуване на информацията, включително възможни механизми за сертифициране на качеството, за да гарантират достъп на крайните ползватели, включително на крайните ползватели с увреждания, до изчерпателна, сравнима, надеждна и лесно достъпна за ползвателя информация. Когато е необходимо, може да се използват параметрите, определенията и методите за измерване, установени в приложение III.

3. С цел да се предотврати влошаване на услуга и затрудняване или забавяне на преноса на трафик по мрежите, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да определят за предприятието(ята), предоставящо(и) обществени съобщителни мрежи, минимални изисквания за качеството на услугите.

Националните регулаторни органи, достатъчно време преди установяването на подобни изисквания, предоставят на Комисията резюме на мотивите за предприемане на действия, планираните изисквания и предложени начин на действие. Тази информация се предоставя и на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС). Комисията, след като разгледа подобна информация, може да направи забележки или препоръки по нея, по-специално за да гарантира, че планираните изисквания не повлияват отрицателно на функционирането на вътрешния пазар. Националните регулаторни органи отчитат в най-голяма възможна степен забележките или препоръките на Комисията при вземане на решения относно изискванията.

Член 23

Наличие на услугите

Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират във възможно най-голяма степен наличието на обществено достъпни телефонни услуги, предоставяни чрез обществени съобщителни мрежи, в случай на катастрофални повреди на мрежата или при форсмажорни обстоятелства. Държавите-членки гарантират, че предприятията, които предоставят обществено достъпни телефонни услуги предприемат

всички необходими мерки за осигуряване на непрекъснат достъп до услуги за спешна помощ.“

15. Вмъква се следният член:

„Член 23а

Осигуряване на равностойност на достъпа и избора за крайни ползватели с увреждания

1. Държавите-членки дават право на съответните национални органи, когато е целесъобразно, да определят изисквания, които трябва да бъдат изпълнени от предприятията, предоставящи обществено достъпни електронни съобщителни услуги, за да гарантират, че крайните ползватели с увреждания:

- а) разполагат с достъп до електронни съобщителни услуги, равностоеен на достъпа, предоставян на мнозинството крайни ползватели, и
- б) се възползват от избора на предприятия и услуги, който е на разположение на мнозинството крайни ползватели.

2. За да бъдат в състояние да приемат и прилагат конкретни договорености за крайни ползватели с увреждания, държавите-членки насърчават наличието на крайно оборудване, предлагащо необходимите услуги и функции.“

16. Член 25 се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следния текст:

„Телефонни справочни услуги“;

- б) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират правото на абонатите на обществено достъпни телефонни услуги да бъдат включени в обществено достъпния указател, посочен в член 5, параграф 1, буква а), и информацията за тях да бъде достъпна за доставчиците на телефонни справочни услуги и/или указатели в съответствие с параграф 2.“;

- в) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следния текст:

„3. Държавите-членки гарантират, че всички крайни ползватели, на които се предоставя обществено достъпна телефонна услуга, имат достъп до справочни услуги. Националните регулаторни органи са в състояние да налагат задължения и условия на предприятията, които контролират достъпа на крайните ползватели с цел предоставяне на справочни услуги, съгласно разпоредбите на член 5 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа). Тези задължения и условия са обективни, справедливи, недискриминационни и прозрачни.

4. Държавите-членки не поддържат регулаторни ограничения, които пречат на крайните ползватели в дадена държава-членка да имат пряк достъп до справочни услуги в други държави-членки чрез гласово повикване или кратко текстово съобщение (SMS) и вземат мерки за осигуряване на този достъп съгласно член 28.

5. Параграфи 1—4 се прилагат в съответствие с изискванията на законодателството на Общността относно защитата на личните данни и на неприкосновеността на личния живот, и по-специално член 12 от Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).“

17. Членове 26 и 27 се заменят със следния текст:

„Член 26

Услуги за спешна помощ и единен европейски номер за спешни повиквания

1. Държавите-членки гарантират, че всички крайни ползватели на услугите, посочени в параграф 2, включително ползватели на обществени телефони, разполагат с безплатен достъп до услугите за спешна помощ чрез използването на единния европейски номер за спешни повиквания „112“ и чрез всеки национален номер за спешни повиквания, определен от държавите-членки.

2. Държавите-членки, като се консултират с националните регулаторни органи, службите за спешна помощ и доставчиците, гарантират, че предприятията, предоставящи на крайни ползватели електронни съобщителни услуги за генериране на национални повиквания към номер или номера в национален телефонен номерационен план, осигуряват достъп до услуги за спешна помощ.

3. Държавите-членки гарантират, че на обажданията към единния европейски номер за спешни повиквания „112“ се отговаря по подходящ начин и че те се поемат съобразно националната организация на системите за спешна помощ. На такива повиквания се отговаря и те се поемат най-малко с бързината и ефективността на приемане на повиквания към друг национален номер или номера за спешни повиквания, в случай че такива продължават да се използват.

4. Държавите-членки гарантират, че достъпът до услуги за спешна помощ за крайни ползватели с увреждания е равенс тоен на достъпа, предоставен на останалите крайни ползватели. С цел осигуряване на възможност за достъп на крайни ползватели с увреждания до услуги за спешна помощ при пътувания в други държави-членки, предприятиите за тази цел мерки се основават във възможно най-висока степен на европейски стандарти или спецификации, публикувани в съответствие с разпоредбите на член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), и не отнемат на държавите-членки възможността да приемат допълнителни изисквания с оглед постигането на поставените в настоящия член цели.

5. Държавите-членки гарантират, че съответните предприятия предоставят безплатно на органа, който отговаря за спешните повиквания, информация за местоположението на лицето, осъществяващо повикването, в момента, в който повикването достига до органа. Това се отнася за всички обаждания към единния европейски номер за спешни повиквания „112“. Държавите-членки може да разширят обхвата на

посоченото задължение, за да включат също и обаждания към национални номера за спешни повиквания. Компетентните регулаторни органи установяват критерии за точността и надеждността на предоставената информация за определяне на местоположението на лицето, осъществяващо повикването.

6. Държавите-членки гарантират, че гражданите получават адекватна информация за съществуването и използването на единния европейски номер за спешни повиквания „112“, по-специално чрез инициативи, които са специално насочени към лица, пътуващи между държави-членки.

7. За да гарантира ефективния достъп до услугите на номер „112“ в държавите-членки, след като се консултира с ОЕРЕС, Комисията може да приеме технически мерки за изпълнение. Въпреки това тези технически мерки за изпълнение се приемат, без да се засяга организацията на службите за спешна помощ и не оказват въздействие на тази организация, която остава от изключителна компетентност на държавите-членки.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 37, параграф 2.

Член 27

Европейски телефонни кодове за достъп

1. Държавите-членки гарантират, че кодът „00“ е стандартният код за международен достъп. Може да се постигнат или да се продължат специалните договорености за повиквания между съседни населени места в граничните райони между държавите-членки. Крайните ползватели в съответните населени места се информират изцяло за тези договорености.

2. Юрическо лице, установено в Общността и посочено от Комисията, носи изключителната отговорност за управлението, включително предоставянето на номера, и популяризирането на европейското телефонно номерационно пространство (ЕТНП). Комисията приема необходимите правила за изпълнение.

3. Държавите-членки гарантират, че всички предприятия, които предоставят обществено достъпни телефонни услуги за международни повиквания, поемат всички повиквания към и от ЕТНП на тарифи, подобни на тези, които те прилагат за повиквания към и от други държави-членки.“

18. Въмква се следният член:

„Член 27а

Хармонизирани номера при хармонизираните услуги със социална значимост, включително номер на гореща линия за изчезнали деца

1. Държавите-членки популяризират специалните номера в номерационния обхват, започващ със „116“, определени в Решение 2007/116/ЕО на Комисията от 15 февруари 2007 г.

за резервиране на националния номерационен обхват, започващ със „116“ за хармонизирани номера при хармонизираните услуги със социална значимост (*); Те насърчават предоставянето на своя територия на услугите, за които тези номера са резервирани.

2. Държавите-членки гарантират възможността за достъп на крайни ползватели с увреждания до услугите, предоставяни в номерационния обхват, започващ със „116“ в максимална възможна степен. Мерките, предприети за улесняване на достъпа на крайни ползватели с увреждания до тези услуги при пътувания в други държави-членки, се основават на спазването на приложими стандарти или спецификации, публикувани в съответствие с член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

3. Държавите-членки гарантират, че гражданите получават адекватна информация за съществуването и използването на услугите, предоставяни в номерационния обхват, започващ със „116“, в частност чрез инициативи, които са специално насочени към лица, пътуващи между държави-членки.

4. В допълнение към общоприложимите мерки за всички номера в номерационния обхват, започващ със „116“, взети съгласно параграфи 1, 2 и 3, държавите-членки полагат всички възможни усилия, за да гарантират достъпа на гражданите до услугата, поддържаща гореща линия за съобщаване за изчезнали деца. Горещата линия е достъпна на номер „116000“.

5. За да гарантира ефективното въвеждане на номерационния обхват, започващ със „116“, в частност горещата телефонна линия „116000“ за изчезнали деца в държавите-членки, включително достъпа на крайните ползватели с увреждания по време на пътувания в други държави-членки, след като се консултира с ОЕРЕС, Комисията може да приеме технически мерки за изпълнение. Въпреки това тези технически мерки за изпълнение се приемат, без да се засяга организацията на тези служби и не оказват въздействие върху тази организация, която остава от изключителна компетентност на държавите-членки.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 37, параграф 2.

(*) ОВ L 49, 17.2.2007 г., стр. 30.“

19. Член 28 се заменя със следния текст:

„Член 28

Достъп до номера и услуги

1. Когато това е технически и икономически възможно, и освен в случаите, при които повиканият абонат, поради търговски съображения, е предпочел да ограничи достъпа на повикващи страни от определени географски райони, държавите-членки гарантират, че съответните национални органи предприемат всички необходими стъпки, така че крайните ползватели да:

а) имат достъп и да ползват услуги, при използване на негеографски номера в рамките на Общността; както и

б) имат достъп до всички номера, предоставяни в Общността, независимо от използваните от оператора технология и устройства, включително тези в националните номерационни планове на държавите-членки, както и тези от ЕТНП и универсалните международни телефонни номера за достъп до услуги с безплатен достъп (UIFN).

2. Държавите-членки гарантират, че съответните органи са в състояние да изискват от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, да блокират в отделни случаи достъпа до номера или услуги, когато това е оправдано поради измама или злоупотреба, и да изискват в тези случаи доставчиците на електронни съобщителни услуги да си удържат при източника съответните приходи за осигуряване на взаимно свързване или от други услуги.“

20. Член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Без да се засяга член 10, параграф 2, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да изискват от всички предприятия, които предоставят обществено достъпни телефонни услуги и/или достъп до обществени съобщителни мрежи, да осигуряват на крайните ползватели всички или някои от допълнителните възможности, изброени в приложение I, част Б, според техническите възможности и икономическата целесъобразност, както и всички или някои от допълнителните възможности, изброени в приложение I, част А.“;

б) параграф 3 се заличава.

21. Член 30 се заменя със следния текст:

„Член 30

Улесняване на смяната на доставчик

1. Държавите-членки гарантират, че всички абонати с номера от националния телефонен номерационен план могат, по желание, да запазят номера(та) си независимо от предприятието, което предоставя услугата, в съответствие с разпоредбите на приложение I, част В.

2. Националните регулаторни органи гарантират, че ценообразуването между операторите и/или доставчиците на услуги във връзка с предоставянето на преносимост на номера е разходоориентирано и че преките такси за абонатите, ако има такива, не действат като пречка за абонатите да сменят доставчика на услуги.

3. Националните регулаторни органи не налагат тарифи на дребно за пренасянето на номера по начин, който нарушава конкуренцията, например чрез установяването на специфични или общи тарифи на дребно.

4. Пренасянето на номера и последващото им активиране се изпълнява във възможно най-кратък срок. Във всеки случай абонатите, сключили договор за пренасяне на номер в ново предприятие, получават активиране на номера в срок от един работен ден.

Без да се засяга първа алинея, компетентните национални органи може да установят общия процес на пренасяне на номера, като вземат предвид националните разпоредби относно договорите и техническата осъществимост, както и необходимостта да се поддържа непрекъснатостта на услугата за абоната. Във всеки случай лишаването от услуга по време на процеса на пренасяне не надвишава един работен ден. Компетентните национални органи също така вземат предвид, при необходимост, мерки гарантиращи, че абонатите са защитени по време на целия процес на прехвърляне и не се прехвърлят към друг доставчик против волята им.

Държавите-членки гарантират, че са предвидени подходящи санкции срещу предприятията, включително задължение за компенсиране на абонатите, в случай на забавяния или на злоупотреби с пренасянето, причинени от предприятията или извършени от тяхно име.

5. Държавите-членки гарантират, че договорите, сключени между потребителите и предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, не съдържат клауза за задължителен начален период на абонамент, по-дълъг от 24 месеца. Държавите-членки гарантират също така, че предприятията предлагат на ползвателите възможността да сключат договор с максимална продължителност от 12 месеца.

6. Без да се засягат минималните срокове на договорите, държавите-членки гарантират, че условията и процедурите за прекратяване на договор не действат като пречка за смяната на доставчика на услуги.“

22. Член 31, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки може да налагат разумни задължения за пренос на определени радио и телевизионни канали и допълващи ги услуги, особено услуги за достъп, целящи предоставяне на подходящ достъп за крайни ползватели с увреждания, върху попадащи под тяхната юрисдикция предприятия, които предоставят електронни съобщителни мрежи за разпространение на радио или телевизионни канали на обществото, когато значителен брой крайни ползватели на такива мрежи ги използват като основно средство за получаване на радио и телевизионни канали. Такива задължения се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, както те са ясно определени от всяка държава-членка, и са пропорционални и прозрачни.

Задълженията, посочени в първата алинея, се преразглеждат от държавите-членки най-късно една година след 25 май 2011 г., освен когато държавите-членки са извършили такова преразглеждане през предходните две години.

Държавите-членки редовно преразглеждат задълженията за пренос.“

23. Член 33 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, доколкото е уместно, че националните регулаторни органи вземат предвид становищата на крайните ползватели, потребителите (включително по-специално потребители с увреждания), производителите и предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги по въпросите, свързани с правата на всички крайни потребители и ползватели по отношение на обществено достъпните електронни съобщителни услуги, и по-специално когато те оказват значително въздействие върху пазара.

В частност, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи установяват механизъм за консултация, който да гарантира, че при вземането на решения по въпроси, свързани с правата на крайните ползватели и потребителите по отношение на обществено достъпните електронни съобщителни услуги, интересите на потребителите в областта на електронните съобщения са зачетени в необходимата степен.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Без да се засягат съответстващите на правото на Общността национални правила за насърчаване на целите на културната и медийната политика, като например културното и езиковото многообразие и медийния плурализъм, националните регулаторни органи и други имащи отношение органи могат да насърчават сътрудничеството между предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и секторите, насочени към стимулиране на законното съдържание в електронните съобщителни мрежи и услуги. Това сътрудничество може да включва и съгласуване на информацията от обществен интерес, която се предоставя съгласно член 21, параграф 4 и член 20, параграф 1, втора алинея.“

24. Член 34, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки гарантират наличието на прозрачни, недискриминационни, опростени и несвързани с големи разходи процедури за извънсъдебно решаване на спорове, възникнали във връзка с настоящата директива между потребители и предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, свързани с договорните условия и/или изпълнението на договорите за доставка на такива мрежи и/или услуги. Държавите-членки приемат мерки за справедливото и бързо прилагане на тези процедури за решаване на спорове и може, когато е оправдано, да приемат система за възстановяване на разходите и/или компенсации. Такива процедури дават възможност споровете да бъдат разрешавани безпристрастно и не лишават потребителя от правната защита, предлагана от националното право. Държавите-членки може да разширят обхвата на тези задължения, за да обхванат и спорове с други крайни ползватели.“

25. Член 35 се заменя със следния текст:

„Член 35

Адаптиране на приложенията

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива и необходими за адаптиране на приложения I, II, III и VI към технологичните промени или промените в пазарното търсене, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 37, параграф 2.“

26. Член 36, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Националните регулаторни органи нотифицират Комисията за задълженията за предоставяне на универсална услуга, наложени на предприятията, определени да поемат задължения за предоставяне на универсална услуга. Комисията се нотифицира незабавно за всяка промяна, засягаща тези задължения или за предприятия, попадащи в обхвата на настоящата директива.“

27. Член 37 се заменя със следния текст:

„Член 37

Процедура на комитет

1. Дейността на Комисията се подпомага от Комитет за регулиране на съобщенията, създаден съгласно член 22 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се взема предвид член 8 от него.“

28. Приложения I, II и III се заменят с текста в приложение I към настоящата директива, а приложение VI се заменя с текста в приложение II към настоящата директива.

29. Приложение VII се заличава.

Член 2

Изменения на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)

Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) се изменя, както следва:

1. Член 1, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Настоящата директива предвижда да се хармонизират националните разпоредби, необходими за осигуряване на еднаква степен на защита на основните права и свободи, и по-специално правото на неприкосновеност на личния живот и правото на поверителност по отношение на обработката на лични данни в електронно съобщителния сектор и да се осигури свободно движение на такива данни и оборудване за електронни съобщения и услуги в Общността.“

2. Член 2 се изменя, както следва:

а) буква в) се заменя със следното:

„в) „данни за местонахождение“ означава всякакви данни, обработени в електронна съобщителна мрежа или чрез електронна съобщителна услуга, показващи географското местоположение на крайното оборудване на ползвателя на обществено достъпни електронни съобщителни услуги;“

б) буква д) се заличава;

в) добавя се следната буква:

„з) „нарушение на сигурността на лични данни“ означава нарушение на сигурността, което води до случайно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по друг начин обработвани във връзка с предоставянето на обществено достъпна електронна съобщителна услуга в Общността.“

3. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

Обхванати услуги

Настоящата директива се прилага при обработката на лични данни във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи в Общността, включително обществени съобщителни мрежи, поддържащи събиране на данни и устройства за идентификация.“

4. Член 4 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„Сигурност на обработката“;

б) вмъква се следният параграф:

„1а. Без да се засягат разпоредбите на Директива 95/46/ЕО, мерките, посочени в параграф 1, най-малкото:

— гарантират, че достъп до личните данни може да има само упълномощен персонал за законно разрешени цели,

— защитават съхраняваните или предавани лични данни от инцидентно или незаконно унищожаване, инцидентна загуба или промяна и неразрешено или незаконно съхраняване, обработка, достъп или разкриване, както и

- гарантират осъществяването на политика на сигурност по отношение на обработката на лични данни.

Съответните национални регулаторни органи са в състояние да проверяват мерките, предприети от доставчици на обществено достъпни електронни съобщителни услуги, както и да издават препоръки относно най-добрите практики по отношение на нивото на сигурност, което тези мерки следва да постигнат.“;

- в) добавят се следните параграфи:

„3. В случай на нарушение на сигурността на лични данни, съответният доставчик на обществено достъпни електронни съобщителни услуги уведомява без ненужно забавяне компетентния национален орган за нарушението на сигурността на личните данни.

Когато нарушението на сигурността на личните данни има вероятност да повлияе неблагоприятно на личните данни или неприкосновеността на личния живот на абонат или отделно лице, съответният доставчик уведомява също така засегнатия абонат или лице за това нарушение без ненужно забавяне.

Уведомяване на засегнат абонат или отделно засегнато лице за нарушение в защитата на лични данни не се изисква, ако доставчикът е показал в удовлетворителна степен пред компетентния орган, че е приложил подходящи технологични мерки за защита и че тези мерки са приложени към данните, засегнати от пробива в сигурността. Такива технологични мерки за защита правят данните неразбираеми за всяко лице, което няма право на достъп до тях.

Без да се засяга задължението на доставчика да уведомява засегнатите абонати и лица, ако доставчикът все още не е уведомил абоната или засегнатото лице за нарушаването на сигурността на личните данни, компетентният национален орган след разглеждане на евентуалните неблагоприятни последици от нарушаването може да изиска от доставчика да направи това.

При уведомяване на абоната или лицето се описва най-малко какво е естеството на нарушението на сигурността на личните данни и се указват точките за контакт, от които може да се получи повече информация, както и се препоръчват мерки за смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от нарушението на сигурността на личните данни. При уведомяването на компетентния национален орган в допълнение се описват последиците от нарушението на сигурността на личните данни, както и предложените или предприетите от доставчика мерки за неговото овладяване.

4. При спазване на всички технически мерки за прилагане, приети по реда на параграф 5, компетентните национални органи може да приемат насоки и — когато е необходимо — да издават инструкции относно обстоятелствата, при които от доставчиците се изисква да уведомяват за нарушения на сигурността на лични данни,

формата на такова уведомяване, както и начина, по който се прави уведомяването. Те също така имат възможност да проверяват дали доставчиците изпълняват задълженията си за уведомяване съгласно настоящия параграф и в случай на неизпълнение да налагат подходящи санкции.

Доставчиците поддържат регистър на нарушенията по отношение на личните данни, който съдържа фактите, свързани с подобно нарушение, последиците от него и предприетите действия за справяне с тях, достатъчни, за да се създаде възможност за компетентните национални органи да проверят съблюдаването на разпоредбите на параграф 3. Регистърът съдържа единствено информацията, необходима за тази цел.

5. С цел гарантиране на последователност в прилагането на мерките, посочени в параграфи 2, 3 и 4, след като се консултира с Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA), Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО и Европейския надзорен орган по защита на данните, Комисията може да приема технически мерки за изпълнение относно обстоятелствата, формата и процедурите, приложими за изискванията за информация и уведомяване, посочени в настоящия член. Когато приема такива мерки, Комисията ангажира всички съответни заинтересовани страни, най-вече с цел да бъде осведомявана относно най-добрите налични технически и икономически средства за прилагането на настоящия член.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14а, параграф 2.“

5. Член 5, параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Държавите-членки гарантират, че съхраняването на информация или получаването на достъп до информация, вече съхранявана в крайното оборудване на абоната или ползвателя, е позволено само при условие, че съответният абонат или ползвател е дал своето съгласие след получаване на предоставена ясна и изчерпателна информация в съответствие с Директива 95/46/ЕО, *inter alia*, относно целите на обработката. Това не пречи на всякакво техническо съхранение или достъп с единствена цел осъществяване на предаването на съобщение по електронна съобщителна мрежа или доколкото е строго необходимо, за да може доставчикът да предостави услуга на информационното общество, изрично поискана от абоната или ползвателя.“

6. Член 6, параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. С цел маркетинг на електронни съобщителни услуги или за предоставянето на услуги с добавена стойност, доставчикът на обществено достъпна електронна съобщителна услуга може да обработва данните, упоменати в параграф 1, до степен и продължителност, необходими за такива услуги или маркетинг, ако абонатът или ползвателят, за когото се

отнасят данните, е дал предварително съгласието си. На ползватели или абонати трябва да бъде дадена възможността да оттеглят по всяко време съгласието си за обработка на данни за трафика.“

7. Член 13 се заменя със следния текст:

„Член 13

Непоискани съобщения

1. Използването на автоматизирани повикващи системи и системи за комуникация без човешка намеса (автоматично повикващи машини), машини за факсимилета (факс) или електронна поща за целите на директен маркетинг, може да бъде позволено само по отношение на абонати или ползватели, които са дали предварително своето съгласие.

2. Независимо от параграф 1, когато физическо или юридическо лице получи от своите клиенти техните електронни координати за електронна поща, в контекста на продажбата на продукт или услуга, в съответствие с Директива 95/46/ЕО, същото физическо или юридическо лице може да използва тези електронни координати за директен маркетинг на неговите собствени подобни продукти или услуги, при условие че на клиентите ясно и отчетливо е дадена възможност да възразят безплатно и по лесен начин на такова използване на електронни координати в момента на тяхното събиране и при всяко съобщение, в случай че клиентът не е отказал първоначално такова използване.

3. Държавите-членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че непоисканите съобщения за целите на директен маркетинг в случаите, различни от посочени в параграфи 1 и 2, не са разрешени без съгласието на засегнатите абонати или ползватели или по отношение на абонати или ползватели, които не желаят да получават тези съобщения, като изборът между тези възможности се определя от националното законодателство, като се взема предвид, че и двете възможности трябва да са безплатни за абоната или ползвателя.

4. Във всеки случай се забранява практиката да се изпраща електронна поща за целите на директен маркетинг, маскираща или скриваща идентичността на подателя, от чието име се прави съобщението, или в нарушение на член 6 от Директива 2000/31/ЕО, или без валиден адрес, на който получателят да може да изпрати искане да се спрат такива съобщения, или насърчаваща получателите да посетят уебсайтове, които са в нарушение на посочения член.

5. Параграфи 1 и 3 се прилагат към абонати, които са физически лица. Държавите-членки гарантират също в рамките на законодателството на Общността и приложимото национално законодателство, че законните интереси на абонати с изключение на физически лица, по отношение на непоискани съобщения, са достатъчно защитени.

6. Без това да засяга някое административно средство за правна защита, за което може да бъде предвидена разпоредба, *inter alia*, съгласно член 15а, параграф 2, държавите-членки гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, неблагоприятно повлияно от нарушения на национални разпоредби, приети в съответствие с настоящия член, и следователно имащо законен интерес в прекратяването или забраната на подобни нарушения, включително доставчик на електронна съобщителна услуга, защитаващ своите законни бизнес интереси, може да започне съдебно производство срещу такива нарушения. Държавите-членки може също така да определят специфични правила относно санкциите, които са приложими спрямо доставчиците на електронни съобщителни услуги, допринасящи поради своята небрежност за нарушения на национални разпоредби, приети в съответствие с настоящия член.“

8. Създава се следният член:

„Член 14а

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет за регулиране на съобщенията, създаден съгласно член 22 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се взема предвид член 8 от него.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се взема предвид член 8 от него.“

9. В член 15 се добавя следният параграф:

„16. Доставчиците установяват вътрешни процедури за удовлетворяване на исканията за достъп до личните данни на ползвателите въз основа на националните разпоредби, приети съгласно параграф 1. При поискване от страна на компетентния национален орган те му предоставят информация относно посочените процедури, броя на получените искания, посочената правна обосновка и техния отговор.“

10. Добавя се следният член:

„Член 15а

Прилагане и изпълнение

1. Държавите-членки установяват правилата за наказания, включително, когато е подходящо, наказателни санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за да гарантират, че те се прилагат. Предвидените наказания трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи и могат да се прилагат, за да обхванат периода на всяко нарушение, дори ако нарушението е било поправено впоследствие. Държавите-членки нотифицират тези разпоредби на Комисията най-късно до 25 май 2011 г. и незабавно нотифицират всички последващи изменения, които ги засягат.

2. Без да се засягат средствата за правна защита, които може да са налице, държавите-членки гарантират, че компетентният национален и, когато е целесъобразно, други национални органи, разполагат с правомощията да разпоредят прекратяването на нарушенията, посочени в параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират, че компетентният национален орган и, когато е целесъобразно, други национални органи, разполагат с необходимите правомощия и ресурси за разследване, включително правомощието да получават всякаква подходяща информация, от която биха имали нужда за наблюдение и изпълнение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива.

4. Съответните национални регулаторни органи може да приемат мерки, с цел да се осигури ефективно трансгранично сътрудничество при изпълнението на националните закони, приети в съответствие с настоящата директива, и да се създадат хармонизирани условия за предоставянето на услуги, включващи трансграничен пренос на данни.

Националните регулаторни органи предоставят на Комисията достатъчно време преди приемането на подобни мерки резюме на мотивите за предприемане на действия, планираните мерки и предложени начин на действие. Комисията, след като разгледа подобна информация и се консултира с ENISA и с Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО, може да направи забележки или препоръки по нея, по-специално за да гарантира, че мерките не повлияват неблагоприятно на функционирането на вътрешния пазар. Националните регулаторни органи отчитат в най-голяма възможна степен забележките или препоръките на Комисията при вземане на решения относно мерките.“

Член 3

Изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004

В приложението към Регламент (ЕО) № 2006/2004 (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите) се добавя следната точка:

„17. Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични

данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации): член 13 (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).“

Член 4

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват до 25 май 2011 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след нейното публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 25 ноември 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
Å. TORSTENSSON

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОПИСАНИЕ НА ВЪЗМОЖНОСТИТЕ И УСЛУГИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 10 (КОНТРОЛ ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ), ЧЛЕН 29 (ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪЗМОЖНОСТИ) И ЧЛЕН 30 (УЛЕСНЯВАНЕ НА СМЯНАТА НА ДОСТАВЧИК)**Част А: Възможности и услуги, посочени в член 10****а) Подробно фактуриране**

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи, при спазване на изискванията на съответното законодателство относно защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, могат да установят основното равнище на подробните фактури, които се изпращат безплатно от предприятията на абонатите, така че да могат:

- i) да осигуряват възможности за проверка и контрол на начислените такси за използване на обществената съобщителна мрежа във фиксирано местоположение и/или съответните обществено достъпни телефонни услуги; както и
- ii) адекватно да следят потреблението и разходите си и по такъв начин да упражняват разумен контрол върху своите сметки.

Когато е необходимо, на абонатите могат да се предложат допълнителни подробности при разумни тарифи или безплатно.

Безплатните повиквания за абоната, който осъществява повикването, включително повикванията към линии за помощ, не могат да се включват в подробната фактура за абоната, извършващ повикванията.

б) Безплатно избиращелно спиране на изходящи повиквания или на специални кратки текстови съобщения (SMS) и мултимедийни съобщения (MMS) с добавена стойност или, където е технически осъществимо, други видове подобни приложения.

Възможността абонатът, чрез подаване на заявление до определеното предприятие, предоставящо телефонни услуги, безплатно да спре определени видове изходящи повиквания или специални кратки съобщения (SMS) и мултимедийни съобщения (MMS) с добавена стойност или други видове подобни приложения от или до определени видове номера.

в) Системи за предплащане

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи могат да изискват от определените предприятия да предоставят на потребителите начини за предплатен достъп до обществената съобщителна мрежа и използване на обществено достъпни телефонни услуги.

г) Разсрочено плащане на таксите за свързване

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи могат да изискват от определените предприятия да допускат разсрочено плащане от потребителите на таксите за свързване към обществената съобщителна мрежа.

д) Неплащане на сметки

Държавите-членки разрешават специфични мерки, които са пропорционални, недискриминационни и публично оповестени, които обхващат неплащането на телефонни сметки, издадени от предприятия. Тези мерки гарантират, че съответните абонати получават надлежно предварително предупреждение за евентуално последващо прекъсване на услугата или прекратяване на връзката. С изключение на случаите на измами, системни закъснения в плащането или неплащане, мерките следва да гарантират, доколкото това е технически възможно, че всяко прекъсване се ограничава до съответната услуга. Прекратяването на връзката при неплащане следва да се прилага само след като абонатът бъде надлежно предупрежден. Държавите-членки могат да предвидят срок за ограничено обслужване преди пълното прекратяване на връзката, по време на който се допускат само повиквания, които не водят до разходи на абоната (например повиквания на номер „112“).

е) *Информтиране за тарифи*

Възможността абонатите да поискат от предприятието да им предостави информация относно алтернативни тарифи с по-ниски цени за услугата, ако такива съществуват.

ж) *Контрол на разходите*

Възможността предприятията да предлагат, ако това бъде прието за подходящо от националните регулаторни органи, други средства за контрол на разходите за обществено достъпни телефонни услуги, включително и безплатни предупреждения до потребителите в случай на необичайни или прекомерни модели на потребление.

Част Б: Възможности, посочени в член 29а) *Тонално номеронабиране или DTMF (двухтоново многочестотно предаване)*

Обществената съобщителна мрежа и/или обществено достъпните телефонни услуги поддържат използването на DTMF тонове съгласно ETSI ETR 207 за сигнализация от край до край по мрежата в рамките на отделните държави-членки или между различни държави-членки.

б) *Идентификация на линията на страната, която осъществява повикването*

Номерът на страната, която осъществява повикването се представя на страната, която получава повикването, преди да бъде осъществено повикването.

Тази възможност се предоставя в съответствие с релевантно законодателство за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, и по-специално с Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).

Доколкото това е технически възможно, операторите следва да предоставят данни и сигнали, за да улеснят идентифицирането на страната, която осъществява повикването и тоналното номеронабиране през границите на различните държави-членки.

Част В: Прилагане на разпоредбите за преносимост на номера, посочени в член 30

Изискването, че всички абонати с номера от националния номерационен план могат, по желание, да запазят номера(та) си независимо от предприятието, което предоставя услугата, се прилага:

- а) в случаите на географски номера в определена област; както и
- б) в случаите на негеографски номера за всяко местоположение.

Разпоредбите на настоящата част не се прилагат за пренасянето на номера между мрежи, които предоставят услуги във фиксирано местоположение и мобилни мрежи.

ПРИЛОЖЕНИЕ II**ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ ПУБЛИКУВАНА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 21****(ПРОЗРАЧНОСТ И ПУБЛИКУВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ)**

Националният регулаторен орган има задължението да гарантира, че информацията, посочена в настоящото приложение, е публикувана в съответствие с член 21. Националният регулаторен орган решава коя информация следва да бъде публикувана от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или обществено достъпни телефонни услуги и коя информация следва да бъде публикувана от самият национален регулаторен орган, така че потребителите да могат да направят информиран избор.

1. Име(на) и адрес(и) на предприятието(та)

Имената и адресите на управление на предприятията, които предоставят обществени съобщителни мрежи и/или обществено достъпни телефонни услуги.

2. Описание на предлаганите услуги

2.1. Обхват на предлаганите услуги

- 2.2. Включват се също така стандартни тарифи с пояснение относно предоставените услуги и какво е включено във всеки тарифен елемент (напр. такси за достъп, всички видове потребителски такси, такси за поддръжка), включително подробности за прилаганите стандартни отстъпки и специалните и целеви тарифни схеми, както и всички допълнителни такси и разходи във връзка с крайно оборудване.
- 2.3. Политика на компенсации/възстановяване на разходи, включително подробности за предлаганите схеми за компенсации/възстановяване на разходи.
- 2.4. Предлагани видове услуги за поддръжка
- 2.5. Стандартни договорни условия, включително минимален срок на договорите, прекратяване на договорите и процедури и преки такси, свързани с преносимостта на номерата и други идентификатори, ако е приложимо.
3. Механизми за решаване на спорове, включително разработените от предприятията.
4. Информация относно правата във връзка с универсалната услуга, включително при необходимост възможностите и услугите, посочени в приложение I.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПАРАМЕТРИ ЗА КАЧЕСТВОТО НА УСЛУГАТА

Параметри, определения и методи за измерване на качеството на услугата, посочени в членове 11 и 22

За предприятия, които предоставят достъп до обществена съобщителна мрежа

ПАРАМЕТЪР (Бележка 1)	ОПРЕДЕЛЕНИЕ	МЕТОД ЗА ИЗМЕРВАНЕ
Време за първоначално свързване към мрежата	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Коефициент на повреди за линия за достъп	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Време за отстраняване на повреди	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

За предприятия, които предоставят обществено достъпна телефонна услуга

Време на изграждане на връзка (Бележка 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Време за отговор при справочни услуги	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Съотношение на работещите монетни и картови обществени телефони	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Жалби във връзка с точността на сметките	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Дял на неуспешни повиквания (Бележка 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Номерът на версията на ETSI EG 202 057-1 е 1.3.1 (юли 2008 г.).

Бележка 1

Параметрите следва да позволяват анализиране на качеството на регионално ниво (т.е. не по-малко от ниво 2 от Европейската номенклатура на териториалните единици за статистически цели (NUTS), установена от Евростат).

Бележка 2

Държавите-членки може да решат да не изискват поддръжане на актуална информация относно качеството на тези два параметъра, ако има доказателство, което показва, че качеството в тези две области е задоволително.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ОПЕРАТИВНА СЪВМЕСТИМОСТ НА БИТОВАТА ЦИФРОВА ТЕХНИКА, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 24**1. Общ алгоритъм за кодиране и приемане на свободен сигнал**

Цялата битова техника за приемане на стандартен цифров телевизионен сигнал (напр. разпространение чрез наземно, кабелно или сателитно предаване, което е предназначено най-вече за фиксирано приемане, като DVB-T, DVB-C или DVB-S), която се предлага за продажба, под наем или в друга форма в рамките на Общността и може да декодира цифрови телевизионни сигнали, има способността:

- да позволява декодиране на такива сигнали в съответствие с общ европейски алгоритъм за кодиране, който се управлява от призната европейска организация по стандартизация — в момента ETSI;
- да изобразява на екран свободно излъчен сигнал, при условие че ако техниката е взета под наем, наемателят спазва условията на съответния наемен договор.

2. Оперативна съвместимост на аналогови и цифрови телевизионни апарати

Всеки аналогов телевизионен апарат с интегрален екран с видим диагонал над 42 cm, който се предлага на пазара за продажба или под наем в рамките на Общността, следва да е оборудван с поне един изход за отворен интерфейс, стандартизиран от призната европейска организация по стандартизация, напр. както е посочено в стандарта CENELEC EN 50 049-1:1997, и който дава възможност за просто свързване на периферни устройства, по-специално допълнителни декодери и цифрови приемници.

Всеки цифров телевизионен апарат с интегрален екран с видим диагонал над 30 cm, който се предлага на пазара за продажба или под наем в рамките на Общността, следва да е оборудван с поне един изход за отворен интерфейс (стандартизиран или съответстващ на стандарт, приет от призната европейска организация по стандартизация, или съответстващ на отраслова спецификация), напр. DVB съединител за общ интерфейс, който дава възможност за просто свързване на периферни устройства и пренос на всички елементи на цифров телевизионен сигнал, включително информация, свързана с интерактивни услуги и с услуги за условен достъп.“

ДИРЕКТИВА 2009/140/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 25 ноември 2009 година**

за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, предвид общия проект, одобрен от Помирителния комитет на 13 ноември 2009 г. ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Действието на петте директиви, които съставляват съществуващата регулаторна рамка за електронни съобщителни мрежи и услуги (Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) ⁽⁴⁾, Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) ⁽⁵⁾, Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение) ⁽⁶⁾, Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) ⁽⁷⁾ и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) ⁽⁸⁾ (наричани заедно „Рамковата директива и Специалните директиви“), е предмет на периодичен преглед от страна на Комисията, в частност с оглед определяне на нуждата от изменения в съответствие с технологичните и пазарни промени.

(2) В тази връзка, Комисията представи своите първоначални заключения в съобщението си от 29 юни 2006 г. относно прегледа на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги. Въз основа на тези първоначални заключения беше проведена обществена консултация, която идентифицира продължаващата липса на вътрешен пазар на електронни съобщения като най-важния аспект, към който трябва да се подходи. В частност беше установено, че регулаторна разпокъсаност и несъответствия между дейностите на националните регулаторни органи излагат на риск не само конкурентоспособността на сектора, но също и значителните ползи за потребителя от презгранична конкуренция.

(3) Поради това, регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги следва да се реформира с цел изграждане на вътрешния пазар на електронни съобщения чрез засилване на механизма на Общността за регулиране на оператори със значителна пазарна сила в ключовите пазари. Това се допълва от Регламент (ЕО) № 1211/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Служба ⁽⁹⁾. Реформата също така включва определянето на стратегия за ефикасно и съгласувано управление на радиочестотния спектър с цел постигане на Единно европейско информационно пространство, както и засилването на разпоредбите за ползватели с увреждания с цел формиране на всеобхватно информационно общество.

(4) Като се приема, че интернет е от съществено значение за образованието и за практическото упражняване на свободата на изразяване и на достъпа до информация, всяко ограничение, наложено върху упражняването на тези основни права следва да бъде в съответствие с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. По отношение на тези въпроси Комисията следва да започне широко обществено обсъждане

⁽¹⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 51.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 24 септември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 16 февруари 2009 г. (ОВ С 103 Е, 5.5.2009 г., стр. 1), Позиция на Европейския парламент от 6 май 2009 г., Решение на Съвета от 20 ноември 2009 г. и Законодателна резолюция на Европейския парламент от 24 ноември 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁽⁵⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 7.

⁽⁶⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 21.

⁽⁷⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51.

⁽⁸⁾ ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

(5) Целта е постепенно да се намаляват отрасловите правила *ex ante* успоредно с развитието на пазарната конкуренция и в крайна сметка електронните съобщения да се уреждат единствено от правото за защита на конкуренцията. Като се има предвид, че пазарите на електронни съобщения се характеризират с подчертано динамична конкуренция през последните години, съществено е регулаторни задължения *ex ante* да бъдат налагани само, когато не съществува ефективна и устойчива конкуренция.

⁽⁹⁾ Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

- (6) При извършване на прегледите на функционирането на Рамковата директива и на Специалните директиви, Комисията следва да прецени, в контекста на пазарните тенденции и предвид както на конкуренцията, така и на защитата на потребителите, дали все още съществува необходимост от разпоредбите за специфично за отрасъла регулиране *ex ante*, установено в членове от 8 до 13а от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) и член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) или тези разпоредби следва да бъдат изменени или отменени.
- (7) С цел да се гарантира пропорционален и приспособим подход към различните условия на конкуренция, националните регулаторни органи следва да бъдат в състояние да определят пазари на поднационално равнище и да снемат регулаторни задължения за пазари и/или географски зони, където е налице ефективна конкуренция по отношение на инфраструктурата.
- (8) За постигане на целите на Лисабонската програма е необходимо да се дадат подходящи стимули за инвестиции във високоскоростни мрежи, които биха подпомогнали иновациите в богати на съдържание интернет услуги и биха засилили конкурентоспособността на Европейския съюз в международен мащаб. Такива мрежи имат огромен потенциал да предоставят ползи за потребителите и бизнеса в целия Европейски съюз. Поради това е от съществено значение да се стимулират устойчиви инвестиции в развитието на тези нови мрежи, като същевременно се защитава конкуренцията и се засилва избора на потребителите чрез регулаторна предвидимост и последователност.
- (9) В съобщението си от 20 март 2006 г., озаглавено „Преодоляване на широколентовата пропаст“, Комисията признава, че в Европейския съюз има териториално разделение по отношение на достъпа до високоскоростни широколентови услуги. По-лесният достъп до радиочестотен спектър улеснява развитието на високоскоростни широколентови услуги в отдалечените региони. Въпреки общото увеличение на широколентовите връзки, достъпът до тях е ограничен в някои региони поради големите разходи, тъй като тези региони са слабо населени и отдалечени. За да се гарантират инвестициите в нови технологии в по-слабо развитите региони, регулирането на електронните съобщения следва да се съгласува с други политики, като например политиката относно държавните помощи, политиката на сближаване или целите на по-общата индустриална политика.
- (10) Публичните инвестиции в мрежите следва да се извършват в съответствие с принципа на недискриминация. За тази цел публична подкрепа следва да бъде предоставяна посредством открити, прозрачни и конкурентни процедури.
- (11) За да се даде възможност на националните регулаторни органи да изпълнят целите, установени в Рамковата директива и в Специалните директиви, по-специално по отношение на оперативната съвместимост на услугите „от край до край“, обхватът на Рамковата директива следва да се разшири, за да включи някои аспекти на радиооборудването и крайното далекосъобщително оборудване, определени в Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 г. относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие ⁽¹⁾, и на битовата техника, използвана за цифрова телевизия, за да се улесни достъпа за ползвателите с увреждания.
- (12) Някои определения следва да бъдат разяснени или променени, за да се отчетат пазарните и технологичните промени и да се премахнат неяснотите, идентифицирани при прилагане на регулаторната рамка.
- (13) Независимостта на националните регулаторни органи следва да се засили с цел гарантиране на по-ефективно прилагане на регулаторната рамка и увеличаване на тяхното влияние и предсказуемостта на техните решения. За целта следва да се въведе изрична разпоредба в националното законодателство, която да гарантира, че при изпълнение на своите задачи, националният регулаторен орган, отговорен за *ex ante* регулиране на пазарите или за уреждане на спорове между предприятията, е защитен срещу външна намеса или политически натиск, които могат да нарушат неговата независима оценка на въпросите, пред които е изправен. Такова външно влияние прави един национален законодателен орган неподходящ за ролята на национален регулаторен орган съгласно регулаторната рамка. Поради това следва изначално да се установят правила относно основанията за освобождаване от длъжност на ръководителя на националния регулаторен орган, с цел отстраняване на всякакви основателни съмнения относно неутралността на този орган и неговата неподатливост на външни фактори. Важно е националните регулаторни органи, отговорни за *ex ante* регулиране на пазарите да разполагат със свой собствен бюджет, който да им дава възможност, в частност, да наемат достатъчен брой квалифицирани кадри. За да се гарантира прозрачност, този бюджет следва да се публикува ежегодно.
- (14) С цел да се гарантира правната сигурност за пазарните участници, апелативните органи следва да изпълняват функциите си ефективно; по-специално, процедурите по обжалване не следва да бъдат неоправдано продължителни. Временни мерки със суспензивен ефект спрямо решенията на национален регулаторен орган следва да бъдат предоставяни единствено в спешни случаи за предотвратяване на сериозна и непоправима вреда за страната, поискала тези мерки, и ако балансът на интересите изисква това.

⁽¹⁾ ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10.

- (15) Съществува широко разминаване в начина, по който апелативни органи са прилагали временни мерки за спиране на решенията на националните регулаторни органи. С цел постигане на по-голяма последователност на подхода следва да се приложи общ стандарт в съответствие със съдебната практика на Общността. Апелативните органи следва също така да разполагат с правомощието да изискват налична информация, публикувана от ОЕРЕС. Предвид значението на обжалванията за цялостното функциониране на регулаторната рамка, следва да се изгради механизъм за събиране на информация относно обжалванията и решенията за спиране на действието на решения, взети от регулаторните органи във всички държави-членки, и за докладването на тази информация на Комисията.
- (16) С цел да се гарантира, че националните регулаторни органи изпълняват своите регулаторни задачи по ефективен начин, данните, които те събират, следва да включват счетоводни данни за пазарите на дребно, които са свързани с пазари на едро, в които даден оператор има значителна пазарна сила, и като такива се регулират от националния регулаторен орган. Данните следва също така да включват данни, които да позволяват на националния регулаторен орган да оценява възможното въздействие на планирани надграждания или промени на мрежовата топология върху развитието на конкуренцията или върху продукти на едро, предоставяни на други страни.
- (17) Националната консултация, предвидена в член 6 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), следва да се провежда преди консултацията с Общността, предвидена в членове 7 и 7а от посочената директива, за да се позволи мненията на заинтересованите страни да се отразят в консултацията с Общността. Това също би избегнало нуждата от втора консултация с Общността, в случай на промени в планираната мярка в резултат на националната консултация.
- (18) Необходимо е свободата на действие на националните регулаторни органи да се съчетае с развитието на последователни регулаторни практики и последователното прилагане на регулаторната рамка с цел ефективен принос за развитие и завършване на изграждането на вътрешния пазар. Поради това, националните регулаторни органи следва да подкрепят дейностите на Комисията и на ОЕРЕС, насочени към вътрешния пазар.
- (19) Механизмът на Общността, позволяващ на Комисията да изисква от националните регулаторни органи да оттеглят планирани мерки относно определяне на пазар и определяне на оператори със значителна пазарна сила, е допринесъл значително за последователен подход при установяване на обстоятелствата, при които може да се приложи регулиране *ex-ante* и тези, при които операторите подлежат на такова регулиране. Наблюдението на пазара от Комисията и, по-специално опитът с процедурата по член 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), показва, че несъответствия в прилагането на корективни мерки от страна на националните регулаторни органи, дори при сходни пазарни условия, биха могли да възпрепятстват вътрешния пазар на електронни съобщения. Ето защо Комисията може да участва в гарантирането на по-високо ниво на последователност при прилагането на корективни мерки чрез приемане на становища относно проекти за мерки, предлагани от националните регулаторни органи. За да се използва експертният опит на националните регулаторни органи в пазарния анализ, Комисията следва да се консултира с ОЕРЕС, преди да приеме своето решение и/или становище.
- (20) Важно е регулаторната рамка да се прилага навременно. Когато Комисията е взела решение, изискващо от национален регулаторен орган да оттегли планирана мярка, националните регулаторни органи следва да представят преработена мярка пред Комисията. Следва да се определи краен срок за нотифицирането на преработената мярка пред Комисията по член 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) с цел пазарните участници да са запознати с времетраенето на прегледа на пазара и с цел увеличаване на правната сигурност.
- (21) Предвид кратките срокове в механизма за консултация с Общността, на Комисията следва да се предоставят правомощия да приема препоръки и/или насоки за опростяване на процедурите за обмен на информация между Комисията и националните регулаторни органи - например при стабилни пазари, или само незначителни промени в мерки, които са били предмет на предишна нотификация. На Комисията следва да се предоставят правомощия да разрешава въвеждането на освобождаване от задължение за нотифициране с цел рационализиране на процедурите в някои случаи.
- (22) В съответствие с целите на Хартата на основните права на Европейския съюз и Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, регулаторната рамка следва да гарантира, че всички ползватели, включително крайните ползватели с увреждания, възрастните ползватели и ползвателите със специфични социални потребности, имат лесен достъп до висококачествени услуги на достъпни цени. Декларация 22, приложена към Заключителния акт от Амстердам, предвижда институциите на Общността да отчитат потребностите на хората с увреждания при създаването на мерки по член 95 от Договора за ЕО.
- (23) Един конкурентен пазар предоставя на ползвателите широк избор на съдържание, приложения и услуги. Националните регулаторни органи следва да поощряват способността на ползвателите за достъп до и разпространяване на информация, както и за ползване на приложения и услуги.
- (24) Радиочестотите следва да се разглеждат като ограничен обществен ресурс, който има важна обществена и пазарна стойност. В обществен интерес е спектърът да се управлява възможно най-ефикасно и ефективно от икономическа, социална и екологична гледна точка и при отчитане на важната роля на радиочестотния спектър за електронните съобщения, на целите на културното многообразие и на медийния плурализъм и на социалното и териториалното сближаване. Поради това следва постепенно да се премахват пречките пред неговото ефикасно използване.

- (25) Дейностите в Общността във връзка с политиката в областта на радиочестотния спектър не следва да засягат мерките, предприети на общностно или национално ниво, в съответствие с общностното право, за преследване на цели от общ интерес, в частност по отношение на регулиране на съдържанието и на аудиовизуалната и медийна политики и правото на държавите-членки да организират и използват своя радиочестотен спектър за целите на обществения ред, обществената сигурност и отбраната.
- (26) Като се вземат предвид разликите в положението в държавите-членки, преминаването от аналогова към цифрова наземна телевизия, поради по-високата ефикасност на преноса на информация при цифровата технология, би увеличило наличието на ценен свободен радиочестотен спектър в Общността (известно като „цифров дивидент“).
- (27) Преди да бъде предложена специфична мярка за хармонизиране съгласно Решение № 676/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно регулаторната рамка за политиката на Европейската общност в областта на радиочестотния спектър (Решение за радиочестотния спектър) ⁽¹⁾, Комисията следва да извърши оценки на въздействието на разходите и ползите от предлаганата мярка, като реализирането на икономии от мащаба и оперативната съвместимост на услугите в полза на потребителите, въздействието върху ефикасността на използването на радиочестотния спектър, или потребността от хармонизирано използване в различните части на Европейския съюз.
- (28) Макар управлението на радиочестотния спектър да остава в компетентността на държавите-членки, стратегическото планиране, координацията и, при необходимост, хармонизирането на общностно равнище могат да спомогнат да се гарантира, че ползвателите на радиочестотния спектър извличат максимална полза от вътрешния пазар и че интересите на ЕС могат да бъдат ефективно защитавани в световен мащаб. За тези цели следва да бъдат създадени, ако е уместно, многогодишни законодателни програми за политика в областта на радиочестотния спектър, които да установят насоките на политиката и целите за стратегическото планиране и хармонизирането на използването на радиочестотния спектър в Общността. Тези насоки и цели на политиката може да се отнасят до наличността и ефикасното използване на радиочестотния спектър, необходим за установяването и функционирането на вътрешния пазар, а също така те може да се отнасят, в подходящи случаи, и до хармонизирането на процедурите за предоставяне на общи разрешения или индивидуални права за ползване на радиочестоти, когато това е необходимо за преодоляване на пречките за вътрешния пазар. Тези насоки и цели на политиката следва да бъдат в съответствие с настоящата директива и със Специалните директиви.
- (29) Комисията обяви своето намерение да измени, преди влизане в сила на настоящата директива, Решение 2002/622/ЕО на Комисията от 26 юли 2002 г. за създаване на Група за политиката в областта на радиочестотния спектър ⁽²⁾, за да предостави на Европейския парламент и на Съвета механизъм за изискване на становища или доклади, в устна или в писмена форма, от Групата за политика в областта на радиочестотния спектър (RSPG) относно политиката в областта на спектъра във връзка с електронните съобщения, така че RSPG да съветва Комисията във връзка с предложеното съдържание на програмите за политика в областта на радиочестотния спектър.
- (30) Разпоредбите на настоящата директива за управление на радиочестотния спектър следва да съответстват на дейността на международните и регионалните организации в областта на управлението на радиочестотния спектър, като напр. Международния съюз по далекосъобщения (ITU) и Европейската конференция по пощи и далекосъобщения (CEPT), с цел да се гарантира ефикасно управление и хармонизиране на използването на радиочестотния спектър в цялата Общност и между държавите-членки и други членове на Международния съюз по далекосъобщения.
- (31) Радиочестотите следва да се управляват така че да се гарантира избягване на вредни смущения. Поради това, тази основна концепция за вредни смущения следва да се определи точно, за да се гарантира, че регулаторната намеса е ограничена до степента, необходима за предотвратяване на такива смущения.
- (32) Настоящата система за управление и разпределение на спектъра е предимно основана на административни решения, които не са достатъчно гъвкави за справяне с технологичните и икономическите промени, в частност с бързото развитие на безжичните технологии и повишеното търсене на широколентовост. Неоправданата разпокъсаност на националните политики води до повишени разходи и загубени пазарни възможности за ползвателите на спектъра и забавя иновациите във вреда на вътрешния пазар, потребителите и икономиката като цяло. Освен това, условията за достъп до и ползване на радиочестоти могат да се различават според вида оператор, докато електронните услуги предоставяни от тези оператори все по-често се припокриват, като така се създава напрежение между притежателите на права, несъответствия в разходите за достъп до спектъра и потенциални изкривявания във функционирането на вътрешния пазар.
- (33) Значението на националните граници при определяне на оптималното използване на радиочестотния спектър все повече намалява. Разпокъсаното управление на достъпа до права за спектъра ограничава инвестициите и иновациите и не позволява на операторите и производителите на оборудване да реализират икономии от мащаба, като по този начин възпрепятства развитието на вътрешния пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги, използващи радиочестотния спектър.

⁽¹⁾ OV L 108, 24.4.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ OV L 198, 27.7.2002 г., стр. 49.

- (34) Гъвкавостта в управлението на радиочестотния спектър и достъпа до него следва да се повишат посредством разрешения, неутрални спрямо технологиите и услугите, което да позволи на ползвателите на спектъра да избират най-добрите технологии и услуги, които да прилагат в честотните ленти, обявени за свободни за електронни съобщителни услуги, в съответните национални планове за разпределение на радиочестотите в съответствие с правото на Общността („принципи на неутралност по отношение на технологиите и услугите“). Административното определяне на технологии и услуги следва да се прилага ако са застрашени цели от общ интерес и да бъде ясно обосновано и подлежало на редовно преразглеждане.
- (35) Ограниченията на принципа на неутралност по отношение на технологиите следва да са целесъобразни и обосновани от необходимостта да се избягват вредни смущения, например чрез налагане на маски на излъчване и нива на мощността, за защита на общественото здраве чрез ограничаване излагането на обществеността на въздействието на електромагнитните полета, за гарантиране на правилното функциониране на услугите чрез подходящо ниво на техническо качество на услугата, което да не изключва непременно възможността за използване на повече от една услуга на една и съща честота, за гарантиране на правилно съвместно използване на спектъра, по-специално когато неговото използване подлежи само на общи разрешения, за гарантиране на ефективното използване на спектъра или за изпълнение на цел от общ интерес в съответствие с правото на Общността.
- (36) Ползвателите на спектъра следва също така да могат свободно да избират услугите, които желаят да предлагат в радиочестотния спектър, при спазване на преходни мерки за зачитане на придобити по-рано права. От друга страна, следва да бъдат разрешени мерки, когато са необходими и пропорционални, като тези мерки следва да изискват предоставянето на конкретна услуга за постигане на ясно определени цели от общ интерес, като безопасността на живота, необходимостта да се насърчава социалното, регионално и териториално сближаване или избягване на неефекасното използване на радиочестотния спектър. Тези цели следва да включват насърчаването на културно и езиково многообразие и медиен плурализъм, определени от държавите-членки в съответствие с правото на Общността. Освен в случаите, необходими за защита безопасността на живота или, по изключение, за изпълнение на други цели от общ интерес, както те са определени от държавите-членки в съответствие с правото на Общността, изключенията не следва да водят до изключително използване само за определени услуги, а по-скоро да дават приоритет, така че в същата честотна лента да може съвместно да съществуват други услуги или технологии, доколкото това е възможно.
- (37) Държавите-членки са компетентни да определят обхвата и характера на всяко изключение, свързано с насърчаването на културното и езиково многообразие и медиения плурализъм.
- (38) Тъй като разпределянето на спектър за конкретни технологии или услуги е изключение от принципите на неутралност по отношение на технологиите и услугите и намалява свободата на избор на предлагана услуга или използвана технология, всяко предложение за такова разпределяне следва да е прозрачно и да подлежи на обществена консултация.
- (39) С цел гъвкавост и ефикасност националните регулаторни органи могат да позволяват на ползвателите на радиочестотния спектър свободно да прехвърлят или отстъпват временно срещу заплащане на трети страни своите права на ползване. Това би позволило пазарно оценяване на спектъра. С оглед на своите правомощия да гарантират ефективно използване на спектъра, националните регулаторни органи следва да предприемат действия, за да гарантират, че търговията не води до нарушаване на конкуренцията, когато остане неизползван спектър.
- (40) Въвеждането на неутралност по отношение на технологиите и услугите и на търговия за съществуващите права на ползване на спектъра може да изисква преходни правила, включително мерки за гарантиране на лоялна конкуренция, тъй като новата система може да позволи на някои ползватели на радиочестотния спектър да започнат да се конкурират с ползватели, които вероятно са придобили своите права при по-тежки условия и ред. В обратния случай, когато са предоставени права като дерогация от общите правила или съгласно критерии, които не са обективни, прозрачни, пропорционални и недискриминационни, с оглед постигане на цел от общ интерес, положението на притежателите на такива права не следва неоправдано да бъде в ущърб на техните нови конкуренти извън необходимото за постигане на такава или сродна цел от общ интерес.
- (41) За да се насърчи функционирането на вътрешния пазар и да се подпомогне развитието на трансгранични услуги, Комисията следва да получи правомощие да приема технически мерки за изпълнение в областта на номерирането.
- (42) Разрешенията, издавани на предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и услуги, които им осигуряват достъп до обществена или частна собственост, са съществени фактори за изграждането на електронни съобщителни мрежи или нови мрежови елементи. Поради това, ненужна усложненост и забавяне в процедурите за предоставяне на права на преминаване биха могли да представляват сериозна пречка за развитието на конкуренцията. Следователно, придобиването на права на преминаване от предприятия, притежаващи разрешение, следва да се опрости. Националните регулаторни органи следва да могат да координират придобиването на права на преминаване, като правят достъпна съответната информация на своите уебсайтове.

- (43) Необходимо е да бъдат засилени правомощията на държавите-членки спрямо притежателите на права на преминаване, за да се гарантира навлизане или изграждане на нова мрежа по справедлив, ефективен и съобразен с околната среда начин и независимо от задължението на оператор със значителна пазарна сила да дава достъп до електронната си съобщителна мрежа. Подобряването на съвместното използване на съоръжения може значително да заздравя конкуренцията и да понижи цялостните финансови и екологични разходи за предприятията по изграждането на инфраструктура за електронни съобщения, особено за нови мрежи за достъп. Националните регулаторни органи следва да имат правомощията да изискват от притежателите на права за инсталиране на съоръжения върху, над или под обществен или частен имот да използват съвместно тези съоръжения или имоти (включително физическо съвместно разполагане) с цел да се насърчат ефикасните инвестиции в инфраструктура и насърчаването на иновациите, след подходящ период на обществено обсъждане, по време на който на всички заинтересовани страни следва да се дава възможност да изразят становищата си. Такива уредби на съвместно използване или координиране могат да включват правила за пропорционално разпределение на разходите за съвместното използване на съоръженията или имота и следва да гарантират наличието на подходяща компенсация за риска за съответните предприятия. По-специално, националните регулаторни органи следва да са в състояние да налагат съвместно използване на мрежови елементи и прилежащи съоръжения, като например канали, кабелопроводи, мачти, люкове, кутии, антени, кули и други поддържащи конструкции, сгради или подстъпи към сгради, както и по-добро координиране на строителните дейности. Компетентните органи, по-специално местните органи, следва също така да установяват подходящи процедури за координация, в сътрудничество с националните регулаторни органи, по отношение на благоустройствените дейности и други обществени съоръжения или имущество, които могат да включват процедури, гарантиращи, че заинтересованите страни са информирани относно подходящи обществени съоръжения или имущество, текущите и планирани благоустройствени дейности, както и че са своевременно известени за такива дейности, и че съвместното използване е улеснено в максималната възможна степен.
- (44) Надеждното и сигурно съобщаване на информация по електронни съобщителни мрежи играе все по-важна роля за цялата икономика и обществото като цяло. Всичко от сложност на системата, техническа авария или човешка грешка до инциденти или атаки може да има последствия за функционирането и достъпността на физическите инфраструктури, които служат за предоставяне на важни за гражданите на ЕС услуги, включително услуги за електронно правителство. Поради това, националните регулаторни органи следва да гарантират поддържането на целостта и сигурността на обществените съобщителни мрежи. Европейската агенция за сигурност на мрежите и информацията (ENISA) ⁽¹⁾ следва да допринесе за повишено ниво на сигурност на електронните съобщения, като, наред с останалото, предоставя експертни познания и съвети и насърчава обмена на най-добри практики. Както ENISA, така и националните регулаторни органи следва да разполагат с необходимите средства за изпълнение на своите задължения, включително правомощия за получаване на достатъчно информация, за да оценят нивото на сигурност на мрежи или услуги, както и цялостни и надеждни данни за действителни инциденти със сигурността, които са имали значително въздействие върху работата на мрежи или услуги. Имайки предвид, че успешното прилагане на адекватна сигурност не е еднократно действие, а непрекъснат процес на прилагане, преглед и актуализиране, от доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги следва да се изисква да предприемат мерки за опазване на тяхната цялост и сигурност в съответствие с оценените рискове, като взимат предвид най-модерните такива мерки.
- (45) Държавите-членки следва да предвидят подходящ период за обществена консултация преди приемането на конкретни мерки, за да гарантират, че предприятията, които предлагат обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги предприемат необходимите технически и организационни мерки, за да управляват по подходящ начин риска за сигурността на мрежите и услугите или за да гарантират целостта на своите мрежи.
- (46) При нужда от договаряне на общ набор от изисквания за сигурност, Комисията следва да получи правомощия да приема технически мерки за прилагане с цел постигане на достатъчно ниво на сигурност на електронните съобщителни мрежи и услуги на вътрешния пазар. ENISA следва да допринесе за хармонизирането на съответните технически и организационни мерки за сигурност чрез предоставяне на експертни съвети. Националните регулаторни органи следва да разполагат с правомощия да издават задължителни инструкции, свързани с технически мерки за прилагане, приети съгласно Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). За да изпълняват своите задължения, те следва да разполагат с правомощия за разследване на случаи на неспазване и за налагане на наказания.
- (47) За да се гарантира, че не съществува нарушаване или ограничаване на конкуренцията на пазарите на електронни съобщения, националните регулаторни органи следва да могат да налагат корективни мерки, целящи предотвратяването на прехвърляне на значителна пазарна сила от един пазар към друг, тясно свързан с него пазар. Следва да бъде ясно, че предприятието, разполагащо със значителна пазарна сила на първия пазар, може да бъде обозначено като разполагащо със значителна пазарна сила на втория пазар единствено ако връзките между двата пазара са от такова естество, че да позволяват прехвърляне на упражняваната върху първия пазар пазарна сила и на втория пазар, и ако вторият пазар подлежи на регулиране *ex ante* в съответствие с критериите, определени в Препоръката за съответните пазари на продукти и услуги ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 460/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77, 13.3.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ Препоръка на Комисията от 11 февруари 2003 г. относно съответните пазари на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, подлежащи на регулиране *ex-ante* в съответствие с Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 114, 8.5.2003 г., стр. 45).

- (48) За да се предостави сигурност на пазарните участници относно регулаторните условия, е необходим определен срок за прегледите на пазара. От значение е да се извършва редовен анализ на пазара, в рамките на разумен и подходящ срок. Срокът следва да отчита дали съответният пазар е бил подложен на анализ по-рано и дали е бил надлежно нотифициран. Ако национален регулаторен орган не извърши анализ на пазара в рамките на определения срок, това може да застраши вътрешния пазар, а нормалните процедури при нарушение могат да не породят желания ефект навреме. Като алтернатива съответният национален регулаторен орган следва да бъде в състояние да поиска от ОЕРЕС помощ за приключване на анализа на пазара. Например помощта би могла да бъде под формата на специална работна група от представители на други национални регулаторни органи.
- (49) Поради високата степен на технологични иновации и силно динамичните пазари в сектора на електронните съобщения, е необходимо регулирането да бъде бързо адаптирано по координиран и хармонизиран начин на общностно равнище, тъй като опитът показва, че различията сред националните регулаторни органи в прилагането на регулаторната рамка на ЕС могат да създадат бариера пред развитието на вътрешния пазар.
- (50) Една от важните задачи, възложени на ОЕРЕС, е да приема становища във връзка с трансгранични спорове, когато това е необходимо. Поради това националните регулаторни органи следва да вземат предвид становищата на ОЕРЕС в такива случаи.
- (51) Опитът в прилагането на регулаторната рамка на ЕС показва, че съществуващи разпоредби, даващи на националните регулаторни органи правомощия да налагат глоби, не успяха да осигурят достатъчен стимул за спазване на регулаторните изисквания. Подходящи изпълнителни правомощия могат да допринесат за навременното прилагане на регулаторната рамка на ЕС и така да повишат регулаторната сигурност, която е важен двигател за инвестиции. Липсата на ефективни правомощия в случай на неспазване важи за цялата регулаторна рамка. Поради това, въвеждането на нова разпоредба в Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), уреждаща нарушения на задължения по Рамковата директива и Специалните директиви, следва да гарантира прилагането на последователни и съгласувани принципи за правоприлагане и наказания в рамките на цялата регулаторна рамка на ЕС.
- (52) Съществуващата регулаторна рамка на ЕС включва някои разпоредби за улесняване на прехода от старата регулаторна рамка от 1998 г. към новата рамка от 2002 г. Този преход е приключен от всички държави-членки и тези мерки следва да се отменят, тъй като вече са излишни.
- (53) Ефективните инвестиции и конкуренцията следва да се насърчават едновременно, с оглед да се увеличат икономическият растеж, иновациите и изборът на потребителите.
- (54) Най-добрият начин за поощряване на конкуренцията е посредством едно икономически ефективно равнище на инвестиции в нова и съществуваща инфраструктура, допълвано от регулиране винаги, когато е необходимо да се постигне ефективна конкуренция в услугите на дребно. Ефикасното равнище на основаната на инфраструктурата конкуренция представлява степента на дублиране на инфраструктура, при която може да се очаква в разумни граници, че инвеститорите могат да разполагат със справедлива възвръщаемост, основана върху разумни очаквания относно развитието на пазарните дялове.
- (55) Когато налагат задължения за достъп до нови и усъвършенствани инфраструктури, националните регулаторни органи следва да гарантират, че условията за достъп отразяват обстоятелствата, които стоят зад решението за инвестиране, като вземат предвид наред с другото разходите за изграждане, очаквания темп на възприемане на новите продукти и услуги и очакваните равнища на цени на дребно. Освен това националните регулаторни органи, за да могат да гарантират сигурност на инвеститорите за целите на планирането, следва да могат да определят, ако е приложимо, реда и условията за достъп, които да остават съгласувани в продължение на определени подходящи периоди на преглед на пазара. Тези ред и условия може да включват договорености относно ценообразуването, които зависят от обеми или от продължителността на договора в съответствие с правото на Общността и при условие че нямат дискриминационен ефект. Всички наложени условия за достъп следва да зачитат необходимостта от съхраняване на ефективната конкуренция в услугите за потребителите и предприятията.
- (56) При оценката на пропорционалността на задълженията и условията, които да бъдат наложени, националните регулаторни органи следва да вземат предвид различните конкурентни условия, съществуващи в различни райони в техните държави-членки.
- (57) Когато налагат мерки за ценови контрол, националните регулаторни органи следва да се стремят да позволят справедлива възвръщаемост за инвеститора за определен нов инвестиционен проект. По-специално, може да съществуват рискове, свързани с инвестиционни проекти, специфични за новите мрежи за достъп, които подкрепят продукти, чието търсене е несигурно в момента на извършване на инвестицията.
- (58) Всяко решение на Комисията в съответствие с член 19, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) следва да бъде ограничено до регулаторни принципи, подходи и методи. С цел избягване на съмненията, то не следва да предписва подробности, които обикновено следва да отразяват националните особености, и не следва да забранява алтернативни подходи, за които може разумно да се очаква, че имат равностоен ефект. Подобно решение следва да бъде пропорционално и не следва да поражда действие спрямо решения, взети от националните регулаторни органи, които не създават пречки за вътрешния пазар.

- (59) Приложение I към Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) съдържа списък с пазари за включване в препоръката относно съответните пазари на продукти и услуги, които могат да подлежат на регулиране *ex ante*. Това приложение следва да бъде отменено, тъй като целта му да служи като основа за изготвяне на първоначална версия на Препоръката относно съответните пазари на продукти и услуги е изпълнена.
- (60) За новите участници на пазара може би няма да е икономически изпълнимо в разумен период от време да дублират изцяло или отчасти локалната мрежа за достъп на историческия оператор. Във връзка с това, задълженията за необвързан достъп до абонатна линия или подлинния на оператори със значителна пазарна сила може да улесни навлизането на нови предприятия на пазара и да увеличи конкуренцията на пазарите за ширококолов достъп на дребно. При обстоятелства, при които необвързаният достъп до абонатна линия или подлинния е технически или икономически неосъществим, може да бъдат наложени съответни задължения за предоставяне на нефизически или виртуален достъп до мрежата, предлагащи равностойна функционалност.
- (61) Целта на функционалното разделяне, при което вертикално интегрираният оператор трябва да създаде оперативни разделени стопански единици, е да гарантира предоставянето на напълно еквивалентни продукти за достъп на всички оператори надолу по производствената верига, включително собствените, вертикално интегрирани отдели на оператора надолу по производствената верига. Функционалното разделяне има капацитет да подобри конкуренцията в няколко съответни пазара чрез значително намаляване на стимула за дискриминация и чрез улесняване на проверката и налагането на изпълнението на задълженията за недискриминация. В изключителни случаи функционалното разделяне може да бъде оправдано като корективна мярка, когато има постоянен неуспех в постигането на ефективна недискриминация в няколко от съответните пазари и когато има малко или никакъв изглед за инфраструктурна конкуренция в рамките на разумен срок след прибягване до една или повече корективни мерки, които преди са били счтани за подходящи. Въпреки това, много е важно да се гарантира, че налагането му запазва стимулите на въпросното предприятие за инвестиране в неговата мрежа и не довежда до потенциални неблагоприятни въздействия върху благосъстоянието на потребителите. Налагането му изисква координиран анализ на различни съответни пазари, свързани с мрежата за достъп, в съответствие с процедурата за анализ на пазара, установена в член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). При предприемане на анализа на пазара и предвиждане на подробностите за тази корективна мярка, националните регулаторни органи следва да обърнат особено внимание на продуктите, които ще се управляват от отделните стопански единици, вземайки предвид степента на изграждане на мрежата и степента на технологичен напредък, които може да повлияят на взаимозаменяемостта на фиксирани и безжични услуги. За да се избегнат нарушения на конкуренцията във вътрешния пазар, предложенията за функционално разделяне следва да се одобряват предварително от Комисията.
- (62) Прилагането на функционално разделяне не следва да пречи на подходящи координационни механизми между различните отделни стопански единици, за да се гарантира, че правата за икономически и управленски надзор на дружеството-майка се съблюдават.
- (63) Продължаващата интеграция на вътрешния пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги изисква по-добра координация в прилагането на регулиране *ex ante* съгласно разпоредбите на регулаторната рамка на ЕС за електронните съобщения.
- (64) Когато вертикално интегрирано предприятие избере да прехвърли значителна част или всички свои активи на локалната мрежа за достъп към отделно юридическо лице с друг собственик, или да установи отделна стопанска единица за работа с продукти за достъп, националният регулаторен орган следва да оцени ефекта на планираната сделка върху всички съществуващи регулаторни задължения, наложени на вертикално интегрирания оператор, с цел гарантиране на съвместимостта на всички нови уредби с Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) и Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга). Въпросният национален регулаторен орган следва да предприеме нов анализ на пазарите, на които отделената единица функционира, и съответно да налага, поддържа, изменя или оттегля задължения. В тази връзка националният регулаторен орган следва да може да изисква информация от предприятието.
- (65) Въпреки, че при някои обстоятелства е уместно национален регулаторен орган да наложи задължения на оператори, които нямат значителна пазарна сила, за постигане на цели като свързаност от край до край или оперативна съвместимост на услуги, все пак е необходимо да се гарантира, че такива задължения се налагат в съответствие с регулаторната рамка на ЕС и по-специално нейните процедури за нотифициране.
- (66) Комисията следва да има правомощия да приема мерки за изпълнение с оглед на приспособяването на условията за достъп до цифрови телевизионни и радиоуслуги, установени в приложение I, към пазарните и технологичните промени. Такъв е и случаят с минималния списък с елементи в приложение II, който трябва да се публикува с цел изпълнение на задължението за прозрачност.
- (67) Улесняването на достъпа до радиочестотни ресурси за участниците на пазара ще допринесе за премахване на бариерите пред навлизането на пазара. Освен това, технологичният напредък намалява риска от вредни смущения в някои честотни ленти и така намалява необходимостта от индивидуални права на ползване. Поради това условията за използването на радиочестотния спектър за предоставяне на електронни съобщителни услуги следва обикновено да се установяват в общи разрешения, освен ако не са необходими индивидуални права, предвид употребата на спектъра, за защита срещу вредни смущения, за гарантиране на техническо качество на услугата, защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър или за изпълнение на конкретна цел от общ интерес. Решенията относно необходимостта от индивидуални права следва да се вземат по прозрачен и пропорционален начин.

- (68) Въвеждането на изисквания за неутралност по отношение на услугите и технологиите при предоставяне на права на ползване, заедно с подобрената възможност за прехвърляне на права между предприятия, следва да увеличат свободата и средствата за предоставяне на електронни съобщителни услуги на обществеността, като по този начин също така се улеснява постигането на целите от общ интерес. Въпреки това, някои задължения от общ интерес за предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, налагани на радио- и телевизионни оператори, могат да изискват използването на специфични критерии за предоставянето на права на ползване, когато е налице съществена необходимост за постигане на конкретна цел от общ интерес, определена от държавите-членки в съответствие със законодателството на Общността. Процедурите, свързани с преследването на цели от общ интерес, следва при всички обстоятелства да са прозрачни, обективни, съразмерни и недискриминационни.
- (69) Предвид ограничаващото му въздействие върху свободния достъп до радиочестоти, валидността на индивидуално право на ползване, което не може да се търгува, следва да бъде ограничена във времето. Ако правата на ползване съдържат разпоредба за подновяване на тяхната валидност, компетентните национални органи следва първо да извършат преглед, включително консултация с обществеността, като вземат предвид пазара, покритието и технологичните промени. Предвид ограничеността на радиочестотния спектър, индивидуалните права, предоставени на предприятия, следва редовно да се преразглеждат. При извършване на това преразглеждане компетентните национални органи следва да търсят баланс между интересите на притежателите на права и необходимостта да се ускори въвеждането на търговия със спектъра, както и по-гъвкавото използване на радиочестотния спектър чрез общи разрешения, когато това е възможно.
- (70) Незначителни изменения на правата и задълженията са тези изменения, които са основно административни, не променят по същество естеството на общите разрешения и на индивидуалните права на ползване и следователно не могат да породят сравнителни предимства на другите предприятия.
- (71) Компетентните национални органи следва да имат правомощия за осигуряване на ефективно използване на спектъра, а когато ресурси от радиочестотния спектър остават неизползвани, да предприемат действия за предотвратяване на антиконкурентното презапасяване, което може да затрудни навлизането на нови участници на пазара.
- (72) Националните регулаторни органи следва да могат да предприемат ефективни действия за наблюдение и осигуряване на спазване на условията и сроковете на общото разрешение или на правата на ползване, включително правомощия за налагане на ефективни финансови или административни санкции в случай на нарушаване на тези срокове или условия.
- (73) Условията, с които могат да бъдат обвързани разрешенията, следва да обхващат специфични условия, определящи достъпността за ползватели с увреждания и нуждата публичните власти и спасителните служби да общуват помежду си и с обществеността преди, по време и след големи бедствия. Освен това, отчитайки важността на техническите иновации, държавите-членки следва да могат да издават разрешения за ползване на спектър за експериментални цели, подлежащи на специфични ограничения и условия, строго оправдани от експерименталния характер на такива права.
- (74) Регламент (ЕО) № 2887/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно отделен достъп до локалната електрическа верига ⁽¹⁾ се оказва ефективен в първоначалната фаза на отваряне на пазара. Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) призовава Комисията да следи прехода от регулаторната рамка от 1998 г. към тази от 2002 г. и да направи предложения за отменяне на посочения регламент в подходящ момент. Съгласно рамката от 2002 г., националните регулаторни органи имат задължение да анализират пазара на едро за необвързан достъп до металните вериги на абонатните линии и подлинии за целите на предоставяне на широколентови и гласови услуги, както е определено в препоръката относно съответните пазари на продукти и услуги. Тъй като всички държави-членки са анализирали въпросния пазар поне веднъж и съответните задължения въз основа на рамката от 2002 г. съществуват, Регламент (ЕО) № 2887/2000 стана ненужен и поради това следва да бъде отменен.
- (75) Мерките, необходими за прилагането на Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) и Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (76) По-специално на Комисията следва да се предоставят правомощия да приема препоръки и/или мерки за изпълнение във връзка с нотификациите съгласно член 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива); хармонизирането в областта на радиочестотния спектър и номерирането, както и по въпроси, свързани със сигурността на мрежи и услуги; установяването на съответните пазари на продукти и услуги; установяването на транснационални пазари; прилагането на стандартите и хармонизираното прилагане на разпоредбите на регулаторната рамка. На Комисията следва също така да се предоставят правомощия да приема мерки за изпълнение за актуализиране на приложения I и II към Директивата за достъпа към пазарните и технологичните промени. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на тези директиви, включително чрез добавяне на нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО,

⁽¹⁾ ОВ L 336, 30.12.2000 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

2. Член 2 се изменя, както следва:

Член 1

Изменения на Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива)

Директива 2002/21/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Настоящата директива установява хармонизирана рамка за регулирането на електронните съобщителни услуги, електронните съобщителни мрежи, прилежащите към тях съоръжения и услуги и някои аспекти на крайното оборудване за улесняване на достъпа за ползватели с увреждания. Тя установява задачите на националните регулаторни органи и установява съвкупност от процедури за осигуряване на хармонизирано прилагане на регулаторната рамка в цялата Общност.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Мерките, вземани от държавите-членки по отношение на достъпа на крайните ползватели до или ползването от тях на услуги и приложения чрез електронни съобщителни мрежи, зачитат основните права и свободи на физическите лица, гарантирани в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и в общите принципи на правото на Общността.

Всички тези мерки, свързани с достъпа на крайните ползватели или с ползването от тях на услуги и приложения посредством електронни съобщителни мрежи, които водят до ограничаване на основните права и свободи, може да бъдат налагани единствено ако са целесъобразни, пропорционални и необходими в едно демократично общество, и тяхното прилагане подлежи на подходяща процедурна защита в съответствие с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и с общите принципи на правото на Общността, включително ефективна съдебна защита и справедлив процес. Съответно, тези мерки може да бъдат вземани единствено при надлежно спазване на принципа за презумпцията за невинност и правото на неприкосновеност на личния живот. Гарантира се предварителна, справедлива и безпристрастна процедура, включително правото на изслушване на засегнатото лице или лица, при зачитане на необходимостта от подходящи условия и процедурни правила в надлежно обосновани спешни случаи в съответствие с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Гарантира се правото на ефективен и своевременен съдебен контрол.“;

а) текстът на буква а) се заменя със следния текст:

„а) „електронна съобщителна мрежа“ означава преносни системи и, когато е приложимо, комутационно или маршрутизиращо оборудване и други ресурси, включително неактивни мрежови елементи, които позволяват преноса на сигнали посредством проводници, радио, оптични или други електромагнитни способности, включително спътникови мрежи, фиксирани (с комутиране на канали и пакети, включително Интернет) и мобилни наземни мрежи, електропроводни системи, доколкото са използвани за пренос на сигнали, мрежи, използвани за радио- и телевизионно разпръскване, кабелни телевизионни мрежи, независимо от типа на пренасяната информация“;

б) текстът на буква б) се заменя със следния текст:

„б) „транснационални пазари“ означава пазари, установени в съответствие с член 15, параграф 4, обхващащи Общността или съществена част от нея, разположени в повече от една държава-членка“;

в) текстът на буква г) се заменя със следния текст:

„г) „обществена съобщителна мрежа“ означава електронна съобщителна мрежа, използвана изцяло или главно за предоставяне на обществено достъпни електронни съобщителни услуги, които поддържат пренос на информация между крайни точки на мрежата“;

г) вмъква се следната буква:

„га) „крайна точка на мрежата“ (КТМ) означава физическата точка, където абонатът получава достъп до обществена съобщителна мрежа; когато мрежите предполагат комутиране или маршрутизация, КТМ се идентифицира чрез специфичен мрежов адрес, който може да е свързан с номера или името на абоната“;

д) текстът на буква д) се заменя със следния текст:

„д) „прилежащи съоръжения“ означава прилежащите услуги, физическа инфраструктура и други съоръжения или елементи, свързани с електронна съобщителна мрежа и/или електронна съобщителна услуга, които правят възможно и/или поддържат предоставянето на услуги посредством тази мрежа и/или услуга или имат потенциал да извършват това, и включват *inter alia* сгради или подстъпи към сгради, окабеляване на сгради, антени, кули и други поддържащи конструкции, канали, кабелопроводи, мачти, люкове и кутии.“;

е) вмъква се следната буква:

„да) „прилежащи услуги“ означава услугите, прилежащи към електронна съобщителна мрежа и/или електронна съобщителна услуга, които правят възможно и/или поддържат предоставянето на услуги посредством тази мрежа и/или услуга или имат потенциал да извършват това, и включват *inter alia* транслиране на номера или системи, осъществяващи еквивалентни функции, системи за условен достъп и електронни програмни указатели, както и други услуги като идентифициране, определяне на местоположение и наличие;“

ж) текстът на буква л) се заменя със следния текст:

„л) „Специални директиви“ означава Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъп), Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (*);

(*) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.“;

з) добавят се следните букви:

„р) „разпределяне на спектър“ означава определяне на дадена честотна лента за използване от един или повече видове радиосъобщителни служби, когато е целесъобразно, при определени условия;

с) „вредни смущения“ означава смущения, които засаждат функционирането на радионавигационна служба или друга служба за безопасност или по друг начин сериозно увреждат, затрудняват или многократно прекъсват дейността на радиосъобщителна служба, която функционира в съответствие с приложимите разпоредби на международното, общностното или националното законодателство;

т) „повикване“ означава връзка, установена посредством обществено достъпна електронна съобщителна услуга, позволяваща двустранна гласова комуникация.“;

3. Член 3 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи упражняват правомощията си безпристрастно, прозрачно и без забавяне. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи разполагат с подходящи финансови и човешки ресурси за изпълнение на възложените им задачи.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„3а. Без да се засягат разпоредбите на параграфи 4 и 5, националните регулаторни органи, отговарящи за регулиране на пазара *ex ante* или за разрешаването на спорове между предприятията съгласно членове 20 и 21 от настоящата директива, действат независимо и не търсят, нито приемат указания от други органи във връзка с изпълнението на тези задачи, възложени им съгласно националното законодателство, което прилага правото на Общността. Това не пречи на упражняването на надзор съгласно националното конституционно право. Единствено апелативни органи, създадени в съответствие с член 4, имат правомощия да спрат действието или да отменят решения на националните регулаторни органи. Държавите-членки гарантират, че ръководителят на национален регулаторен орган или, където е приложимо, членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция в рамките на национален регулаторен орган, посочен в първа алинея, или техни заместници могат да бъдат освободени от длъжност, само ако вече не отговарят на условията, необходими за изпълнение на служебните задължения, установени предварително в националното законодателство. Решението за освобождаване от длъжност на ръководителя на съответния национален регулаторен орган или, където е приложимо, на членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция, се оповестява в момента на освобождаване от длъжност. Освободеният от длъжност ръководител на националния регулаторен орган или, където е приложимо, членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция, получават изложение на мотивите и имат право да изискат неговото публикуване, когато иначе това няма да се извърши, при което то се публикува.

Държавите-членки гарантират, че посочените в първа алинея национални регулаторни органи имат отделни годишни бюджети. Бюджетите се оповестяват публично. Държавите-членки също така гарантират, че националните регулаторни органи разполагат с адекватно финансиране и човешки ресурси, така че да могат да участват активно и да допринасят в работата на Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) (*).

3б. Държавите-членки гарантират, че целите на ОЕРЕС за насърчаване на по-добра координация и последователност в областта на регулирането се подкрепят активно от съответните национални регулаторни органи.

3в. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи отчитат в максимална степен приетите от ОЕРЕС становища и общи позиции, когато приемат своите собствени решения за съответните национални пазари.

(*) Регламент (ЕО) № 1211/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Служба.“;

4. Член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират наличието на ефективни механизми на национално равнище, чрез които всеки ползвател или предприятие, предоставящо електронни съобщителни мрежи и/или услуги, засегнато от решение на национален регулаторен орган, да има правото да обжалва решението пред апелативен орган, независим от страните по спора. Този орган, който може да бъде и съд, разполага с подходящ експертен потенциал, за да може ефективно да изпълнява функциите си. Държавите-членки гарантират, че същността на спора е надлежно отчетена и действа ефективен механизъм за обжалване.

До приключване на обжалването, решението на националния регулаторен орган остава в сила, освен ако не са приложени временни мерки в съответствие с националното законодателство.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Държавите-членки събират информация относно основния предмет на жалбите, броя на жалбите, продължителността на процедурите по обжалване и броя на решенията за прилагане на временни мерки. Държавите-членки предоставят тази информация на Комисията и ОЕРЕС, ако последните отправят мотивирано искане за това.“;

5. Член 5, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и услуги, предоставят цялата информация, включително финансова информация, необходима на националните регулаторни органи, за да гарантират съответствие с разпоредбите на настоящата директива и на Специалните директиви или на решенията, взети в съответствие с настоящата директива и Специалните директиви. По-специално, националните регулаторни органи имат правомощията да изискат от тези предприятия да предоставят информация относно бъдещо развитие на мрежите или услугите, което може да окаже въздействие върху услугите на едро, предоставяни от тях на конкуренти. От предприятия със значителна пазарна сила на пазарите на едро може също да се изисква да предоставят счетоводни данни относно пазарите на дребно, свързани с тези пазари на едро.

Предприятията предоставят такава информация незабавно при поискване и в съответствие със сроковете и в степен на подробности, изисквани от националния регулаторен орган. Информацията, изисквана от националния регулаторен орган, е пропорционална на изпълнението на посочената задача. Националният регулаторен орган мотивира искането си за информация и обработва информацията в съответствие с параграф 3.“;

6. Членове 6 и 7 се заменят със следното:

„Член 6

Механизъм за консултация и прозрачност

С изключение на случаите по член 7, параграф 9 или членове 20 или 21, държавите-членки гарантират, че когато националните регулаторни органи възнамеряват да предприемат мерки в съответствие с настоящата директива или Специалните директиви или когато възнамеряват да предвидят ограничения в съответствие с член 9, параграфи 3 и 4, които имат значително влияние върху съответния пазар, те дават на заинтересованите страни възможността да направят бележки по проекта за мярка в рамките на разумен срок.

Националните регулаторни органи публикуват своите национални процедури за консултации.

Държавите-членки гарантират създаването на единен информационен пункт, чрез който може да бъде получен достъп до всички текущи консултации.

Резултатите от процедурата за консултации се правят публично достъпни от националния регулаторен орган, с изключение на случаите на поверителна информация в съответствие с общностното и националното право относно търговската тайна.

Член 7

Консолидиране на вътрешния пазар на електронни съобщения

1. В изпълнение на задачите си по настоящата директива и Специалните директиви, националните регулаторни органи в максимална степен отчитат целите, посочени в член 8, включително доколкото те се отнасят до функционирането на вътрешния пазар.

2. Националните регулаторни органи допринасят за развитието на вътрешния пазар като работят помежду си и с Комисията и ОЕРЕС по прозрачен начин, за да бъде осигурено последователното прилагане във всички държави-членки на разпоредбите на настоящата директива и на Специалните директиви. За тази цел те по-специално работят с Комисията и ОЕРЕС за установяване на видовете инструменти и корективни мерки, които са най-подходящи за конкретни видове ситуации на пазара.

3. Освен ако не е предвидено друго в препоръките и/или насоките, приети съгласно член 76 при приключване на консултацията, посочена в член 6, когато националният регулаторен орган възнамерява да предприеме дадена мярка, която:

а) попада в обхвата на членове 15 или 16 от настоящата директива, или членове 5 или 8 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), и

- б) би засегнала търговията между държавите-членки,

той осигурява достъп до този проект за мярка едновременно на Комисията, ОЕРЕС и на националните регулаторни органи в други държави-членки, заедно с мотивите, на които се основава мярката, в съответствие с член 5, параграф 3 и информира Комисията, ОЕРЕС и другите национални регулаторни органи за това. Националните регулаторни органи, ОЕРЕС и Комисията може да отправят бележки до въпросния национален регулаторен орган само в рамките на един месец. Едномесечният срок не може да бъде удължаван.

4. Когато мярката, предвидена в параграф 3, цели:

- а) да определи съответен пазар, различен от тези, определени в препоръката в съответствие с член 15, параграф 1; или
- б) да бъде взето решение за това дали да се определи дадено предприятие като притежаващо, отделно или съвместно с други, значителна пазарна сила съгласно член 16, параграфи 3, 4 или 5;

и това би засегнало търговията между държавите-членки, и Комисията посочи на националния регулаторен орган, че тя счита, че проектът за мярка би създал бариера пред единния пазар или ако Комисията има сериозни съмнения относно съвместимостта на мярката с правото на Общността, и по-специално с целите, посочени в член 8, проектът за мярка не се приема в допълнителен срок от два месеца. Този срок не може да бъде удължаван. В този случай Комисията информира други национални регулаторни органи относно резервите си.

5. В рамките на срока от два месеца, посочен в параграф 4, Комисията може

- а) да вземе решение, с което да изиска от съответния национален регулаторен орган да оттегли проекта за мярка, и/или
- б) да вземе решение за оттегляне на резервите си във връзка с проект за мярка по параграф 4.

Преди вземане на решение Комисията отчита в максимална степен становището на ОЕРЕС. Решението се придружава от подробен и обективен анализ на причините, поради които Комисията смята, че проектът за мярка следва да не бъде приет, заедно с конкретни предложения за изменение на проекта за мярка.

6. Когато Комисията е приела решение в съответствие с параграф 5, с което се изисква от националния регулаторен орган да оттегли проекта за мярка, националният регулаторен орган изменя или оттегля проекта за мярка в рамките на шест месеца от датата на решението на Комисията. Когато проектът за мярка бъде изменен, националният регулаторен орган провежда консултация с обществеността в съответствие с процедурите, посочени в член 6, и отново нотифицира Комисията за изменения проект за мярка в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

7. Въпросният национален регулаторен орган отчита в максимална степен бележките на другите национални регулаторни органи, ОЕРЕС и Комисията и може, с изключение на случаите, по параграф 4 и параграф 5, буква а) да приеме проекта за мярка, и в случай че го направи, съобщава на Комисията за това.

8. Националният регулаторен орган съобщава на Комисията и на ОЕРЕС всички окончателни мерки, приети по член 7, параграф 3, букви а) и б).

9. При изключителни обстоятелства, когато национален регулаторен орган смята, че е налице неотложна необходимост от действие с цел да опази конкуренцията и да защити интересите на ползвателите, чрез дерогация от процедурата, установена в параграфи 3 и 4, той може незабавно да приеме пропорционални и временни мерки. Националният орган незабавно съобщава на Комисията, на другия национален регулаторен орган и на ОЕРЕС тези мерки, придружени с подробни мотиви. Решението на националния регулаторен орган да определи такива мерки за постоянни или да продължи срока на тяхното действие е предмет на разпоредбите на параграфи 3 и 4.“;

7. Вмъкват се следните членове:

„Член 7а

Процедура за последователното прилагане на мерки

1. Когато планирана мярка, попадаща в приложното поле на член 7, параграф 3, има за цел налагането, изменението или оттеглянето на задължение на оператор при прилагане на член 16 във връзка с член 5 и членове 9—13 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), и член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), Комисията може, в рамките на едномесечния срок, предвиден в член 7, параграф 3 от настоящата директива, да нотифицира съответните национални регулаторни органи и ОЕРЕС за своите мотиви да счита, че проектът за мярка би създал бариера за единния пазар, или за своите сериозни съмнения относно съвместимостта ѝ с правото на Общността. В този случай, проектът за мярка не се приема в продължение на още три месеца след уведомяването на Комисията.

При липсата на такава нотификация, съответният национален регулаторен орган може да приеме проекта за мярка, като отчита в максимална степен забележките, направени от Комисията, ОЕРЕС или от всеки друг национален регулаторен орган.

2. В рамките на тримесечния срок по параграф 1, Комисията, ОЕРЕС и съответният национален регулаторен орган си сътрудничат тясно за установяване на най-подходящата и ефективна мярка в светлината на целите, заложили в член 8, като същевременно отдават дължимото внимание на мненията на участниците на пазара и необходимостта да се осигури развитието на последователна регулаторна практика.

3. В рамките на шест седмици от началото на тримесечния срок, посочен в параграф 1, ОЕРЕС, с мнозинство от своите членове, издава становище относно нотификацията на Комисията, посочена в параграф 1, като указва дали счита, че проектът за мярка следва да се измени или оттегли и, по целесъобразност, предоставя конкретни предложения в тази насока. Това становище е мотивирано и се оповестява публично.

4. Ако в своето становище ОЕРЕС споделя сериозните съмнения на Комисията, той си сътрудничи тясно със съответния национален регулаторен орган, за да определи най-подходящата и ефективна мярка. Преди края на тримесечния срок, посочен в параграф 1, националният регулаторен орган може да:

а) измени или оттегли своя проект за мярка, като отчита в максимална степен нотификацията от Комисията по параграф 1 и становището и съвета на ОЕРЕС;

б) поддържа проекта за мярка.

5. Когато ОЕРЕС не споделя сериозните съмнения на Комисията или не издаде становище, или националният регулаторен орган измени или поддържа проекта за мярка съгласно параграф 4, Комисията може, в рамките на един месец от изтичането на тримесечния срок, посочен в параграф 1, и като отчита в максимална степен становището на ОЕРЕС, ако има такова, да:

а) издаде препоръка, която изисква от съответния национален регулаторен орган да измени или оттегли проекта за мярка, с конкретни предложения в тази насока и с предоставяне на мотиви, обосноваващи нейната препоръка, по-конкретно когато ОЕРЕС не споделя сериозните съмнения на Комисията;

б) вземе решение да оттегли своите резерви, изложени в съответствие с параграф 1.

6. В рамките на един месец от издаването на препоръката на Комисията в съответствие с параграф 5, буква а) или от оттеглянето на нейните резерви в съответствие с параграф 5, буква б), съответният национален регулаторен орган съобщава на Комисията и на ОЕРЕС приетата окончателна мярка.

Този срок може да бъде удължен, за да позволи на националния регулаторен орган да предприеме консултации с обществеността в съответствие с член 6.

7. Когато националният регулаторен орган реши да не измени или да не оттегли проекта за мярка въз основа на препоръката, издадена по параграф 5, буква а), той предоставя мотивирана обосновка.

8. Националният регулаторен орган може да оттегли предложения проект за мярка на всеки етап от процедурата.

Член 7б

Разпоредби за изпълнение

1. След консултации с обществеността и с националните регулаторни органи и като отчита в максимална степен становището на ОЕРЕС, Комисията може да приеме препоръки и/или насоки във връзка с член 7, които да определят формата, съдържанието и степента на подробност при предоставяне на нотификациите, изисквани в съответствие с член 7, параграф 3, обстоятелствата, при които няма да се изискват нотификации, както и изчисляването на сроковете.

2. Мерките, посочени в параграф 1, се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 22, параграф 2.;

8. Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втората алинея се заменя със следния текст:

„Освен ако не е предвидено друго в член 9 относно радиочестотите, държавите-членки отчитат в максимална степен, че е желателно регулирането да бъде технологично неутрално и гарантират, че при изпълнението на регулаторните задачи, определени в настоящата директива и Специалните директиви, и по-специално онези, насочени към постигане на ефективна конкуренция, националните регулаторни органи действат по същия начин.“;

б) в параграф 2 букви а) и б) се заменят със следния текст:

„а) гарантиране, че ползвателите, включително ползвателите с увреждания, възрастните ползватели и ползвателите със специфични социални потребности, извличат максимална полза що се отнася до избора, цената и качеството;

б) гарантиране, че няма нарушаване или ограничаване на конкуренцията в сектора на електронните съобщения, включително при преноса на съдържание.“;

в) в параграф 2 буква в) се заличава;

г) в параграф 3 буква в) се заличава;

д) в параграф 3 буква г) се заменя със следния текст:

„г) взаимно сътрудничество, сътрудничество с Комисията и ОЕРЕС, така че да бъде гарантирано развитието на последователна регулаторна практика и последователното прилагане на настоящата директива и на Специалните директиви.“;

е) в параграф 4 буква д) се заменя със следния текст:

„д) грижа за потребностите на специфични социални групи, и по-специално на ползвателите с увреждания, възрастните ползватели и тези със специфични социални потребности.“;

ж) в параграф 4 се добавя следната буква:

„ж) насърчаване на способността на крайните ползватели за достъп и разпространение на информация или използване на приложения и услуги по техен избор;“;

з) добавя се следният параграф:

„5. За постигането на целите на политиката, посочени в параграфи 2, 3 и 4, националните регулаторни органи прилагат обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални регулаторни принципи чрез *inter alia*:

- а) насърчаване на регулаторна предвидимост чрез осигуряване на последователен регулаторен подход в подходящи срокове за преглед;
- б) гарантиране, че при наличие на сходни обстоятелства, няма дискриминация в третирането на предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и услуги;
- в) защита на конкуренцията в полза на потребителите и при необходимост насърчаване на конкуренция, основана на инфраструктура;
- г) насърчаване на ефикасни инвестиции и иновации в нова и подобрена инфраструктура, включително чрез гарантиране на това, че всяко задължение за предоставяне на достъп отчита по подходящ начин риска, поет от инвестиращите предприятия, и като позволява различни споразумения за сътрудничество между инвеститорите и страните, търсещи достъп, с цел диверсификация на инвестиционния риск, като същевременно се гарантира запазване на конкуренцията на пазара и зачитане на принципа за недискриминация;
- д) надлежно отчитане на разнообразието от условия, свързани с конкуренцията и потребителите, които съществуват в различните географски райони в държава-членка;
- е) налагане на *ex ante* регулаторни задължения само тогава, когато липсва ефективна и устойчива конкуренция, както и незабавно облекчаване или отмяна на тези задължения, когато това условие е изпълнено.“;

9. Добавя се следният член:

„Член 8а

Стратегическо планиране и координиране на политиката в областта на радиочестотния спектър

1. Държавите-членки си сътрудничат помежду си и с Комисията при стратегическото планиране, координиране и хармонизиране на използването на радиочестотния спектър в Европейската общност. За тази цел те отчитат *inter alia* икономическите аспекти, аспекти, свързани с безопасността,

здравето, обществен интерес, свободата на изразяване, културни, научни, социални и технически аспекти на политиките на ЕС, както и разнородните интереси на групите от ползватели на радиочестотния спектър с оглед оптимизирането на използването на радиочестотния спектър и избягването на вредни смущения.

2. Като си сътрудничат помежду си и с Комисията, държавите-членки насърчават координацията на подходите в Европейската общност, свързани с политиката за радиочестотния спектър, и, ако е необходимо, хармонизираните условия във връзка с наличността и ефикасното използване на радиочестотния спектър, необходими за създаването и функционирането на вътрешния пазар в сектора на електронните съобщения.

3. Като отчита в максимална степен становището на Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър (RSPG), създадена с Решение 2002/622/ЕО на Комисията от 26 юли 2002 г. за създаване на Група за политиката в областта на радиочестотния спектър (*), Комисията може да представя законодателни предложения на Европейския парламент и Съвета за създаването на многогодишни програми за политиката в областта на радиочестотния спектър. Такива програми установяват политическите насоки и цели за стратегическото планиране и хармонизиране на използването на радиочестотния спектър в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и на Специалните директиви.

4. Когато това е необходимо за осигуряването на ефективната координация на интересите на Европейската общност в международните организации, компетентни по въпросите на радиочестотния спектър, Комисията, като отчита в максимална степен становището на RSPG, може да предложи общи цели на политиката на Европейския парламент и на Съвета.

(*) ОВ L 198, 27.7.2002 г., стр. 49.“;

10. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

Управление на радиочестотите за електронни съобщителни услуги

1. Като отдават необходимото внимание на факта, че радиочестотите са обществено благо, което има важна социална, културна и икономическа стойност, държавите-членки гарантират ефективното управление на радиочестотите за електронни съобщителни услуги на тяхна територия в съответствие с членове 8 и 8а. Те гарантират, че разпределянето на спектъра, използван за електронни съобщителни услуги и издаването на общи разрешения или индивидуални права на ползване на такива радиочестоти от компетентните национални органи се основава на обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии.

При прилагането на настоящия член, държавите-членки спазват съответните международни споразумения, включително Радиорегламента на ITU, и могат да вземат предвид съображения, свързани с обществения ред.

2. Държавите-членки насърчават хармонизирането на използването на радиочестоти навсякъде в Общността, в съответствие с необходимостта за гарантиране на ефективно и ефикасно използване на честотите и като се стремят да създадат ползи за потребителите като икономии от мащаба и оперативна съвместимост на услугите. За тази цел, те действат в съответствие с член 8а и с Решение № 676/2002/ЕО (Решение за радиочестотния спектър).

3. Освен ако не е предвидено друго във втората алинея, държавите-членки гарантират, че всички видове технологии, използвани за електронни съобщителни услуги, могат да се използват в радиочестотните ленти, обявени за достъпни за електронни съобщителни услуги в техния национален план за разпределение на честотите и в съответствие с правото на Общността.

Въпреки това държавите-членки може да предвидят пропорционални и недискриминационни ограничения за видовете технологии за достъп до радиомрежи и безжичен достъп, използвани за електронни съобщителни услуги, когато това е необходимо за:

- а) избягване на вредни смущения,
- б) защита на общественото здраве от въздействието на електромагнитните полета,
- в) гарантиране на техническото качество на услугата,
- г) гарантиране на максимално съвместно използване на радиочестоти,
- д) защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър, или
- е) гарантиране на изпълнението на цел от общ интерес в съответствие с параграф 4.

4. Освен ако не е предвидено друго във втора алинея, държавите-членки гарантират, че всички електронни съобщителни услуги може да се предоставят в радиочестотните ленти, обявени за достъпни за електронни съобщителни услуги в техния национален план за разпределение на честотите в съответствие с правото на Общността. Въпреки това държавите-членки може да предвидят пропорционални и недискриминационни ограничения за видовете електронни съобщителни услуги, които да се предоставят, включително, когато е необходимо, да бъде изпълнено изискване по Радиорегламента на ITU.

Мерки, които изискват една електронна съобщителна услуга да бъде предоставяна в специфична честотна лента, достъпна за електронни съобщителни услуги, са обосновани с оглед постигането на цели от общ интерес, които са определени от държавите-членки в съответствие с правото на Общността, като посочените по-долу, без да се ограничават до тях:

- а) безопасността на живота,
- б) насърчаване на социално, регионално или териториално сближаване,

- в) избягване на неефикасно използване на радиочестоти, или
- г) насърчаване на културното и езиковото многообразие и медийния плурализъм, например чрез предоставяне на радио- и телевизионни разпръсквателни услуги.

Мярка, която забранява предоставянето на други електронни съобщителни услуги в специфична честотна лента, може да се предвиди само ако е обоснована от необходимостта да се защитят услуги, свързани с безопасността на живота. Държавите-членки може също така по изключение да разширят обхвата на мярката, за да изпълнят други цели от общ интерес, както са определени от държавите-членки в съответствие с правото на Общността.

5. Държавите-членки редовно преразглеждат необходимостта от ограниченията, посочени в параграфи 3 и 4, и оповестяват резултатите от това преразглеждане.

6. Параграфи 3 и 4 се прилагат за разпределянето на спектъра, използван за електронни съобщителни услуги, издаването на общи разрешения и индивидуалните права на ползване на радиочестоти след 25 май 2011 г.

Разпределянето на спектъра, общите разрешения и индивидуалните права на ползване, които са съществували към 25 май 2011 г., са предмет на условията в член 9а.

7. Без да се засягат разпоредбите на Специалните директиви и като се вземат предвид съответните национални условия, държавите-членки може да установят правила за предотвратяване на презапасяването с радиочестотен спектър, по-специално чрез определяне на строги крайни срокове за ефективно упражняване на правата на ползване от притежателя на правата и чрез налагане на санкции, включително финансови, или отнемането на правата на ползване в случай на неспазване на крайните срокове. Тези правила се установяват и прилагат по пропорционален, недискриминационен и прозрачен начин.“;

11. Въмъкват се следните членове:

„Член 9а

Преглед на ограниченията на съществуващи права

1. За период от пет години, започващ от 25 май 2011 г., държавите-членки може да позволят притежателите на права на ползване на радиочестоти, предоставени преди тази дата и валидни за срок най-малко пет години след същата дата, да подадат заявление до компетентния национален орган за преразглеждане на ограниченията на техните права в съответствие с член 9, параграфи 3 и 4.

Преди да приеме своето решение, компетентният национален орган уведомява притежателя на права за преразглеждането на ограниченията, като посочва обхвата на правото след преразглеждането, и дава разумен срок на притежателя на права да оттегли заявлението.

Ако притежателят на права оттегли заявлението си, правото остава непроменено до изтичане на неговата валидност или до края на петгодишния период, в зависимост от това коя дата настъпи по-рано.

2. След изтичане на петгодишния период, посочен в параграф 1, държавите-членки предприемат всички подходящи мерки, за да гарантират, че член 9, параграфи 3 и 4 се прилагат за всички останали общи разрешения или индивидуални права на ползване и разпределяния на радиочестотен спектър, използвани за електронни съобщителни услуги, които са съществували към 25 май 2011 г.

3. При прилагането на настоящия член държавите-членки предприемат подходящи мерки, за да насърчават лоялната конкуренция.

4. Мерките, приети в приложение на настоящия член, не представляват предоставяне на права на ползване и следователно не подлежат на съответните разпоредби на член 5, параграф 2 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение).

Член 9б

Прехвърляне или отдаване под наем на индивидуални права на ползване на радиочестоти

1. Държавите-членки гарантират възможност за предприятията за прехвърляне или отдаване под наем на други предприятия, в съответствие с условията, свързани с правата на ползване на радиочестоти, и в съответствие с националните процедури, на индивидуални права на ползване на радиочестоти в лентите, за които това е предвидено в мерките за прилагане, приети съгласно параграф 3.

В други ленти, държавите-членки могат да предвидят също така прехвърляне или отдаване под наем от едни предприятия на други на индивидуални права на ползване на радиочестоти в съответствие с националните процедури.

Условията, с които са обвързани индивидуалните права на ползване на радиочестоти, продължават да се прилагат след прехвърлянето или отдаването под наем, освен ако е предвидено друго от компетентния национален орган.

Държавите-членки може също да определят, че разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат, когато първоначално предприятието е получило безплатно индивидуалното право да използва радиочестоти.

2. Държавите-членки гарантират, че намерението на едно предприятие да прехвърли права на ползване на радиочестоти, както и действителното им прехвърляне, се съобщават в съответствие с националните процедури на компетентния национален орган, отговарящ за предоставянето на индивидуални права на ползване, и се оповестяват публично. Когато използването на радиочестотите е хармонизирано посредством прилагането на Решение № 676/2002/ЕО (Решение за радиочестотния спектър) или други мерки на Общността, съответното прехвърляне спазва това хармонизирано използване.

3. Комисията може да приеме подходящи мерки за изпълнение, за да определи честотните ленти, за които права на ползване на радиочестоти може да бъдат прехвърляни или отдавани под наем между предприятия. Тези мерки не обхващат честоти, които се използват за разпръскване на радио- и телевизионен сигнал.

Тези технически мерки за изпълнение, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.;

12. Член 10 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи контролират предоставянето на права на ползване на всички национални номерационни ресурси и управлението на националните номерационни планове. Държавите-членки гарантират, че за всички обществено достъпни електронни съобщителни услуги са осигурени адекватни номера и номерационни обхвати. Националните регулаторни органи създават обективни, прозрачни и недискриминационни процедури за предоставянето на права на ползване на националните номерационни ресурси.

2. Националните регулаторни органи гарантират, че националните номерационни планове и процедури се прилагат по начин, който предоставя равнопоставено отношение към всички доставчици на обществено достъпни електронни съобщителни услуги. По-специално, държавите-членки гарантират, че предприятие, на което е предоставено правото на ползване на обхват от номера, не дискриминира други доставчици на електронни съобщителни услуги по отношение на поредиците от номера, използвани за даване на достъп до техните услуги.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Държавите-членки поддържат хармонизирането на специални номера или номерационни обхвати в рамките на Общността, когато това едновременно насърчава функционирането на вътрешния пазар и развитието на паневропейските услуги. Комисията може да вземе подходящи технически мерки за изпълнение във връзка с това.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.;

13. Член 11 се изменя, както следва:

а) параграф 1, втора алинея, първо тире се заменя със следния текст:

„— действа въз основа на прости, ефикасни, прозрачни и обществено достъпни процедури, прилагани без дискриминация и забавяне, и при всички случаи взема решение в рамките на шест месеца от подаване на заявлението, освен в случаи на отчуждаване, и“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Държавите-членки гарантират, че когато държавните или местни органи запазват собственост или контрол върху предприятия, опериращи с обществени електронни съобщителни мрежи и/или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, е налице ефективно структурно разделение между звеното, отговорно за предоставяне на правата, посочени в параграф 1, и дейностите, свързани със собствеността или контрола.“;

14. Член 12 се заменя със следния текст:

„Член 12

Съвместно разполагане и използване на мрежови елементи и прилежащи съоръжения за доставчици на електронни съобщителни мрежи

1. Когато предприятие, предоставящо електронни съобщителни мрежи, има право съгласно националното законодателство, да инсталира съоръжения върху, над или под обществен или частен имот, или може да се възползва от процедура за отчуждаване или ползване на имот, националните регулаторни органи, като се съобразяват напълно с принципа на пропорционалност, са в състояние да налагат съвместно използване на тези съоръжения или имоти, включително *inter alia* сгради или подстъпи към сгради, електрически инсталации на сгради, мачти, антени, кули и други поддържащи конструкции, канали, кабелопроводи, люкове, кутии.

2. Държавите-членки може да налагат съвместното използване на съоръжения или имоти (включително съвместното им физическо разполагане) на притежателите на правата, посочени в параграф 1, или предприемането на мерки за улесняване координацията на благоустройствените мероприятия с цел защита на околната среда, общественото здраве, обществената сигурност или за изпълнение на целите на териториалното и селищното устройство и само след подходящ период на обществено обсъждане, по време на който на всички заинтересовани страни се дава възможност да изразят своите становища. Такива уредби на съвместно използване или координиране могат да включват правила за пропорционално разпределение на разходите за съвместното използване на съоръжението или имота.

3. Държавите-членки гарантират, че националните органи, след съответен период на консултации с обществеността, през който всички заинтересовани страни са получили възможността да изразят мненията си, също имат правомощия да налагат задължения за съвместно ползване на кабели вътре в сградите или до първата точка на концентрация или разпределителна точка, когато тя е извън сградата, на носителите на правата, посочени в параграф 1, и/или на собственика на такива кабели, когато това е оправдано поради това, че дублирането на такава инфраструктура би било икономически неефекасно или физически неприложимо. Такива режими на съвместно ползване или координиране могат да включват правила за пропорционално разпределение на разходите за съвместното използване на съоръжението или имуществото — при необходимост с корекция за рискове.

4. Държавите-членки гарантират, че компетентните национални органи може да изискват от предприятията да предоставят необходимата информация по искане на компетентните органи, която да позволи на тези органи, съвместно с националните регулаторни органи, да бъдат в състояние да изготвят подробен опис на естеството, наличността и географското разположение на съоръженията, посочени в параграф 1, и да предоставят този опис на заинтересованите страни.

5. Мерките, предприети от национален регулаторен орган в съответствие с настоящия член, са обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални. Когато е подходящо, тези мерки се прилагат в координация с местните органи.“;

15. Въмъква се следната глава:

„ГЛАВА IIIA

СИГУРНОСТ И ЦЯЛОСТ НА МРЕЖИ И УСЛУГИ

Член 13a

Сигурност и цялост

1. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, предприемат подходящи технически и организационни мерки за подходящо управление на рисковете за сигурността на мрежите и услугите. Като се вземат предвид най-модерните постижения, тези мерки осигуряват ниво на сигурност, съответстващо на съществуващия риск. По-специално се предприемат мерки за предотвратяване и свеждане до минимум на въздействието от инциденти, свързани със сигурността, върху ползватели и взаимосвързани мрежи.

2. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи, предприемат всички подходящи стъпки, за да гарантират целостта на своите мрежи и по този начин да осигурят непрекъснато предоставяне на услуги по тези мрежи.

3. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги, уведомяват компетентния национален регулаторен орган за всеки пробив в сигурността или загуба на целостта, които са оказали значително въздействие върху функционирането на мрежите или услугите.

Когато е уместно, съответният национален регулаторен орган информира националните регулаторни органи в други държави-членки и Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA). Съответният национален регулаторен орган може да информира обществеността или да изиска от предприятията да го направят, ако прецени, че е от обществен интерес пробивът да се оповести.

Веднъж годишно съответният национален регулаторен орган представя на Комисията и на ENISA обобщен доклад относно получените уведомления и предприетите действия в съответствие с настоящия параграф.

4. Комисията, като отчита в максимална степен становището на ENISA, може да приеме подходящи технически мерки за изпълнение с оглед хармонизиране на мерките, посочени в параграфи 1, 2 и 3, включително мерки, които определят обстоятелствата, формата и процедурите, приложими към изискванията за уведомление. Тези технически мерки за изпълнение се основават в максимална възможна степен на европейските и международни стандарти и не възпират държавите-членки да приемат допълнителни изисквания за постигане на поставените в параграфи 1 и 2 цели.

Тези мерки за изпълнение, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.

Член 13б

Прилагане и изпълнение

1. Държавите-членки гарантират, че с цел прилагане на член 13а компетентните национални регулаторни органи имат правомощия да издават задължителни указания, включително за сроковете за изпълнение, за предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги.

2. Държавите-членки гарантират, че компетентните национални регулаторни органи имат правомощия да изискват от предприятия, предоставящи обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги:

а) да предоставят информация, необходима за оценяване на сигурността и/или целостта на техните услуги и мрежи, включително документираните политики за сигурност; и

б) да се подложат на одит на сигурността, извършван от квалифициран независим орган или от компетентен национален орган, и да предоставят резултатите от одита на националния регулаторен орган. Разходите за одита се заплащат от предприятието.

3. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи разполагат с всички правомощия, необходими за разследване на случаи на неспазване, както и на въздействието им върху сигурността и целостта на мрежите.

4. Настоящите разпоредби не засягат член 3 от настоящата директива.“

16. В член 14 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато дадено предприятие притежава значителна пазарна сила на специфичен пазар (първи пазар), то може също така да се определи за притежавашо значителна пазарна сила и на друг тясно свързан пазар (втори пазар), когато връзките между двата пазара са такива, че позволяват пазарната сила, упражнявана върху първия пазар, да бъде съответно пренесена на втория пазар, като с това се увеличава пазарната сила на предприятието. Поради това, съгласно членове 9, 10, 11 и 13 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) може да се прилагат корективни мерки, целящи предотвратяване на подобно пренасяне върху втория пазар, а когато тези корективни мерки не са достатъчни, може да се прилагат корективни мерки съгласно член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга).“;

17. Член 15 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„Процедура за установяването и определянето на пазари“;

б) в параграф 1 първата алинея се заменя със следния текст:

„1. След консултации с обществеността, включително и с националните регулаторни органи, и като отчита в максимална степен становището на ОЕПЕС, Комисията приема Препоръка относно съответните пазари на продукти и услуги (Препоръката) в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 22, параграф 2. Препоръката установява пазарите на продукти и услуги в сектора на електронните съобщения, чиито характеристики могат да бъдат такива, че да оправдават налагането на регулаторните задължения, определени в Специалните директиви, без да се засягат пазарите, които могат да бъдат определени в специфични случаи съгласно правото за защита на конкуренцията. Комисията определя пазарите в съответствие с принципите на правото за защита на конкуренцията.“;

в) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Националните регулаторни органи, отчитайки максимално препоръката и насоките, определят съответни пазари, отговарящи на националните условия, и по-специално съответни географски пазари на тяхна територия, в съответствие с принципите на правото за защита на конкуренцията. Националните регулаторни органи спазват процедурите, посочени в членове 6 и 7, преди да определят пазарите, които се различават от онези, определени в препоръката.“;

г) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. След консултация, включително и с националните регулаторни органи, и като отчита в максимална степен становището на ОЕПЕС, Комисията може да приеме решение за установяване на трансгранични пазари, в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.“;

18. Член 16 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Националните регулаторни органи извършват анализ на съответните пазари, като отчитат установените в препоръката пазари и се съобразяват в максимална степен с насоките. Държавите-членки гарантират, че този анализ се провежда, при необходимост, в сътрудничество с националните органи за защита на конкуренцията.

2. Когато от национален регулаторен орган се изисква съгласно параграф 3 или 4 от настоящия член, съгласно член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), или съгласно член 8 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), да определи дали да наложи, запази, измени или отмени задължения на предприятия, той определя въз основа на направения от него пазарен анализ, посочен в параграф 1 от настоящия член, дали съответният пазар е ефективно конкурентен.“

б) параграфи 4, 5 и 6 се заменят със следния текст:

„4. Когато национален регулаторен орган определи, че съответен пазар не е ефективно конкурентен, той идентифицира предприятията, притежаващи отделно или съвместно с други значителна пазарна сила на този пазар в съответствие с член 14 и националният регулаторен орган налага на такива предприятия подходящи специфични регулаторни задължения, посочени в параграф 2 от настоящия член или запазва, или изменя такива задължения, когато те вече съществуват.

5. За транснационални пазари, установени в решението, посочено в член 15, параграф 4, съответните национални регулаторни органи провеждат съвместно пазарния анализ, отчитайки в максимална степен насоките, и вземат съгласувано решение относно налагането, запазването, изменението или отмяната на регулаторни задължения, посочени в параграф 2 от настоящия член.

6. Мерките, взети в съответствие с разпоредбите на параграфи 3 и 4 са предмет на процедурите, посочени в членове 6 и 7. Националните регулаторни органи извършват анализ на съответния пазар и изпращат нотификация относно съответния проект за мярка съгласно член 7:

а) в рамките на три години от приемането на предходна мярка за същия пазар. По изключение обаче този период може да се удължи с до три допълнителни години, когато националният регулаторен орган е нотифицирал Комисията с обосновано предложение за удължаване и Комисията в рамките на един месец не е възразила срещу него;

б) в рамките на две години от приемането на преработена препоръка за съответните пазари за пазари, които по-рано не са били предмет на нотификация пред Комисията; или

в) в рамките на две години от тяхното присъединяване — за държави-членки, които наскоро са се присъединили към Съюза.“

в) добавя се следният параграф:

„7. Когато национален регулаторен орган не приключи своя анализ на съответен пазар, установен в препоръката, в рамките на срока, определен в параграф 6, ОЕРЕС оказва, при отправено искане, помощ на този национален регулаторен орган за приключване на анализа на специфичния пазар и на специфичните задължения, които следва да бъдат наложени. Като използва тази помощ съответният национален регулаторен орган уведомява в срок от шест месеца Комисията относно проекта за мярка съгласно член 7.“

19. Член 17 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, в първото изречение думата „станданти“ се заменя с текста „незадължителни стандарти“;

б) третата алинея на параграф 2 се заменя със следния текст:

„При отсъствието на такива стандарти и/или спецификации, държавите-членки насърчават въвеждането на международните стандарти или препоръките, приети от Международния съюз по далекосъобщенията (ITU), Европейската конференция по пощи и далекосъобщения (CEPT), Международната организация по стандартизация (ISO) и Международната електротехническа комисия (IEC).“

в) параграфи 4 и 5 се заменят със следния текст:

„4. Когато Комисията възнамерява да направи въвеждането на някои стандарти и/или спецификации задължително, тя публикува известие в Официален вестник на Европейския съюз и приканва всички заинтересовани страни да представят своите становища. Комисията взема подходящи мерки за изпълнение и определя въвеждането на съответните стандарти за задължително, като ги посочва като задължителни стандарти в списъка със стандарти и/или спецификации, публикуван в Официален вестник на Европейския съюз.

5. Когато Комисията счита, че стандартите и/или спецификациите, посочени в параграф 1, вече не допринасят за предоставянето на хармонизирани електронни съобщителни услуги, или че те вече не отговарят на потребностите на потребителите, или възпрепятстват технологичното развитие, тя ги изважда от списъка на стандартите и/или спецификациите, посочен в параграф 1, като действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 22, параграф 2.“

г) в параграф 6 думите „като действа в съответствие с процедурата, посочена в член 22, параграф 3, ги изважда от списъка на стандартите и/или спецификациите, посочен в параграф 1“ се заменят с думите „тя предприема подходящите мерки за изпълнение и изважда тези стандарти и/или спецификации от списъка на стандартите и/или спецификациите, посочен в параграф 1“;

д) вмъква се следният параграф:

„6а. Мерките за изпълнение, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, посочени в параграфи 4 и 6, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.“;

20. Член 18 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква:

„в) доставчиците на цифрови телевизионни услуги и оборудване да си сътрудничат при предоставяне на оперативно съвместими телевизионни услуги за крайни ползватели с увреждания.“;

б) параграф 3 се заличава.

21. Член 19 се заменя със следния текст:

„Член 19

Процедури по хармонизация

1. Без да се засяга член 9 от настоящата директива и членове 6 и 8 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешението), когато Комисията стигне до заключението, че различия в прилагането от страна на националните регулаторни органи на регулаторните задачи, определени в настоящата директива и в Специалните директиви, може да създадат бариера за вътрешния пазар, Комисията може, като отчита в максимална степен становището на ОЕРЕС, да приеме препоръка или решение за хармонизираното прилагане на разпоредбите от настоящата директива и Специалните директиви с оглед подпомагане постигането на целите, определени в член 8.

2. Когато Комисията представя препоръка съгласно параграф 1, тя действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 22, параграф 2.

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи отчитат в максимална степен тези препоръки при изпълнение на своите задачи. Когато национален регулаторен орган предпочете да не следва дадена препоръка, той уведомява Комисията, като мотивира своята позиция.

3. Решенията, приети съгласно параграф 1, може да включват единствено идентифицирането на хармонизиран или координиран подход с цел намиране на решение на следните въпроси:

а) несъгласуваното прилагане на общи регулаторни подходи от националните регулаторни органи във връзка с регулирането на пазарите на електронни съобщения при прилагане на членове 15 и 16, когато това създава бариера за вътрешния пазар. Тези решения не се позовават на специфични нотификации, издадени от националните регулаторни органи съгласно член 7а;

В подобен случай Комисията предлага проекторешение единствено:

— след най-малко две години от приемането на препоръка на Комисията, която урежда същия въпрос; и

— като отчита в максимална степен становището на ОЕРЕС във връзка с въпроса за приемане на такова решение, което се представя от ОЕРЕС в срок от три месеца след искането на Комисията;

б) въпроси, свързани с номериране, номерационни блокове, преносимост на номера и идентификатори, системи за превод на номера и адреси и достъп до спешни услуги „112“.

4. Решението, посочено в параграф 1, предназначено да измени несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 22, параграф 3.

5. ОЕРЕС може по своя инициатива да консултира Комисията по въпроса дали дадена мярка следва да бъде приета съгласно параграф 1.“;

22. Член 20, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В случай на спор, възникващ във връзка със съществуващи задължения съгласно настоящата директива или Специалните директиви, между предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги в дадена държава-членка, или между такива предприятия и други предприятия в държавата-членка, които се ползват от задължения за достъп и/или взаимосвързаност, произтичащи от настоящата директива или от Специалните директиви, съответният национален регулаторен орган, по искане на някоя от страните и без да се засягат разпоредбите на параграф 2, издава задължително решение за разрешаване на спора във възможно най-кратък срок, който не може да бъде по-дълъг от четири месеца, освен при изключителни обстоятелства. Съответните държави-членки изискват всички страни да съдействат изцяло на националния регулаторен орган.“;

23. Член 21 се заменя със следния текст:

„Член 21

Разрешаване на презгранични спорове

1. В случай на презграничен спор, възникнал в рамките на настоящата директива или на Специалните директиви, когато спорът е от компетентността на национални регулаторни органи от повече от една държава-членка, се прилагат разпоредбите, предвидени в параграфи 2, 3 и 4.

2. Всяка страна може да отнесе спора до съответните национални регулаторни органи. Компетентните национални регулаторни органи съгласуват своите усилия и имат правото да се консултират с ОЕРЕС с цел да постигнат последователно разрешаване на спора в съответствие с целите, посочени в член 8.

Всички задължения, наложени на предприятие от национални регулаторни органи при разрешаването на спор, са съобразени с настоящата директива и със Специалните директиви.

Всеки национален регулаторен орган, който е компетентен по такъв спор, може да отправи искане към ОЕРЕС да приеме становище относно действието, което следва да се предприеме в съответствие с разпоредбите на Рамковата директива и/или Специалните директиви за разрешаване на спора.

Когато такова искане е отправено към ОЕРЕС, всеки национален регулаторен орган, компетентен в даден аспект на спора, изчаква становището на ОЕРЕС преди да предприеме действие за разрешаване на спора, без да се изключва възможността при необходимост националните регулаторни органи да предприемат спешни мерки.

Всички задължения, наложени на предприятие от национален регулаторен орган при разрешаването на спор, спазват разпоредбите на настоящата директива или на Специалните директиви и отчитат в максимална степен становището, прието от ОЕРЕС.

3. Държавите-членки може да предвидят разпоредба, съгласно която компетентните национални регулаторни органи съвместно отказват да разрешат спор, когато съществуват други механизми, включително медиация, които биха допринесли по-добре за своевременното разрешаване на спора в съответствие с разпоредбите на член 8.

Те уведомяват страните незабавно. Ако в срок от четири месеца спорът не е разрешен и когато спорът не е бил отнесен в съда от страната, търсеща защита, и ако някоя от страните поиска това, националните регулаторни органи координират своите усилия за разрешаване на спора в съответствие с разпоредбите на член 8 и като отчитат в максимална степен всяко становище, прието от ОЕРЕС.

4. Процедурата, посочена в параграф 2, не пречатства която и да е от страните да предяви иск пред съда.“;

24. Въмква се следният член:

„Член 21а

Санкции

Държавите-членки установяват правилата за санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива и Специалните директиви, и вземат всички необходими мерки за гарантиране, че те се прилагат. Предвидените санкции трябва да са подходящи, ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки нотифицират тези разпоредби на Комисията до 25 май 2011 г. и следва незабавно да съобщават за всички последващи изменения, които ги засягат.“;

25. Член 22 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.“;

б) параграф 4 се заличава;

26. Член 27 се заличава.

27. Приложение I се заличава;

28. Приложение II се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ II

Критерии, прилагани от националните регулаторни органи при оценката за съвместно господстващо положение в съответствие с член 14, параграф 2, втора алинея.

За две или повече предприятия може да бъде установено, че са в съвместно господстващо положение по смисъла на член 14, ако дори при отсъствието на структурни или други връзки между тях те оперират в пазар, който се характеризира с липса на ефективна конкуренция и в който никое отделно предприятие не притежава значителна пазарна сила. В съответствие с приложимото право на Общността и със съдебната практика на Съда на Европейските общности относно съвместното господстващо положение, това е вероятно да възникне, когато пазарът се отличава с концентрация и редица съответни характеристики, от които следните може да се считат за най-значими в областта на електронните съобщения:

- ниска еластичност на търсенето,
- подобни пазарни дялове,
- сериозни законодателни и икономически пречки за навлизане на пазара,
- вертикална интеграция с колективен отказ за доставяне,
- липса на компенсираща покупателна способност,
- липса на потенциална конкуренция.

Горепосоченият списък е примерен и неизчерпателен, а критериите не са кумулативни. Списъкът е по-скоро предназначен за илюстрация на видовете доказателства, които могат да бъдат приведени в подкрепа на твърденията, засягащи наличието на съвместно господстващо положение.“

Член 2

**Изменения на Директива 2002/19/ЕО
(Директива за достъпа)**

Директива 2002/19/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 2 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следния текст:

„а) „достъп“ означава предоставяне на съоръжения и/или услуги на друго предприятие при определени условия на изключителна или неизключителна основа за целите на предоставянето на електронни съобщителни услуги, включително когато те се използват за доставяне на услуги на информационното общество или услуги за радио- или телевизионно съдържание на съдържание. Понятието включва *inter alia*: достъп до мрежови елементи и свързаната с тях съоръжения, който може да изисква свързване на оборудване чрез фиксирани или нефиксирани средства (по-специално тук се включва достъпът до абонатни линии и до съоръженият и услуги, необходими за предоставяне на услуги по абонатните линии); достъп до физическа инфраструктура, включително сгради, канали и мачти; достъп до съответните програмни системи, включително системи за оперативна поддръжка; достъп до информационни системи или бази данни за предварително подаване на заявки, предоставяне, подаване на заявки, поддръжка, ремонт и фактуриране; достъп до системи за транслиране на номера или системи със сходна функционалност; достъп до фиксирани и мобилни мрежи и по-конкретно за роуминг; достъп до системи за условен достъп до цифрови телевизионни услуги и достъп до услуги във виртуални мрежи;“;

б) буква д) се заменя със следния текст:

„д) „абонатна линия“ означава физическата връзка, свързваща крайната точка на мрежата към разпределител или равностойно съоръжение във фиксираните обществени електронни съобщителни мрежи.“;

2. Член 4, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Операторите на обществени съобщителни мрежи имат право и, по молба на оправомощени за целта други предприятия в съответствие с член 4 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), задължение да договарят свързване помежду си с оглед на предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги, за да се гарантира предоставяне и оперативна съвместимост на услугите в цялата Общност. Операторите предлагат достъп и взаимно свързване на другите предприятия при условия, които съответстват на задълженията, наложени от националните регулаторни органи съгласно членове 5— 8.“;

3. Член 5 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следното:

„1. Действайки за постигане на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни органи насърчават и при необходимост, гарантират в съответствие с разпоредбите на настоящата директива адекватен достъп и взаимно свързване, както и оперативната съвместимост на услугите, като изпълняват своите отговорности по начин, който утвърждава ефикасността, устойчивата конкуренция, ефикасното инвестиране и иновациите, и осигурява максимална полза за крайните ползватели.“;

ii) добавя се следната буква:

„аб) в основателни случаи и до необходимата степен, задълженията за предприятията, контролиращи достъпа до крайните ползватели, да направят техните услуги оперативно съвместими.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Задълженията и условията, наложени в съответствие с параграф 1, са обективни, прозрачни и пропорционални, не допускат дискриминация и се изпълняват по реда, предвиден в членове 6, 7 и 7а от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

в) параграф 3 се заличава;

г) параграф 4 се заменя със следния текст:

„3. По отношение на достъпа и взаимното свързване, посочени в параграф 1, държавите-членки гарантират, че националният регулаторен орган е оправомощен да се намесва по собствена инициатива, когато това е обосновано, за да осигури изпълнението на целите на политиката, предвидени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и процедурите, предвидени в членове 6, 7, 20 и 21 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

4. Член 6, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. В контекста на пазарните и технологичните промени, Комисията може да приеме мерки за изпълнение за изменение на приложение I. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 14, параграф 3.“;

5. Член 7 се заличава.

6. Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 думите „членове от 9 до 13“ се заменят с „членове от 9 до 13а“;

б) параграф 3 се изменя, както следва:

i) първа алинея се изменя, както следва:

— в първото тире думите „член 5, параграфи 1 и 2 и член 6“ се заменят с думите „член 5, параграф 1 и член 6“;

- във второто тире „Директива 97/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор (*)“ се заменя с „Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (**);

(*) ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 1.

(**) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.“

- ii) втора алинея се заменя със следния текст:

„При изключителни обстоятелства, когато възнамеряват да наложат върху операторите със значителна пазарна сила задължения за достъп или взаимосвързаност, различни от тези, предвидени в членове от 9 до 13 от настоящата директива, националните регулаторни органи представят молба в тази връзка до Комисията. Комисията отчита в максимална степен становището на Органа на европейските регулатори на електронните съобщения (ОЕРЕС) (*). В съответствие с член 14, параграф 2, Комисията взема решение да разреши или да не разреши на националните регулаторни органи да предприемат такива мерки.

(*) Регламент (ЕО) № 1211/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Служба.“;

7. Член 9 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи може да налагат задължения за прозрачност във връзка с взаимното свързване и/или достъпа, които изискват от операторите да публикуват конкретна информация, като например счетоводни данни, технически спецификации, характеристики на мрежата, реда и условията за доставка и използване, включително всички условия, ограничаващи достъпа до и/или използването на услуги и приложения, когато такива условия са позволени от държавите-членки в съответствие с правото на Общността, и цените.“;

- б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Без да се засяга разпоредбата на параграф 3, когато на оператор са наложени задължения по член 12 във връзка с достъпа на едро до мрежова инфраструктура, националните регулаторни органи осигуряват публикуването на типова оферта, която включва най-малко елементите, изложени в приложение II.“;

- в) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Комисията може да приема необходимите изменения на приложение II, за да го адаптира към технологичните и пазарните промени. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3. При прилагане на разпоредбите на настоящия параграф, Комисията може да бъде подпомагана от ОЕРЕС.“;

8. Член 12 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 буква а) се заменя със следния текст:

„а) да предоставят на трети страни достъп до специфични мрежови елементи и/или съоръжения, включително достъп до мрежови елементи, които не са активни и/или необвързан достъп до абонатна линия, с цел *inter alia* да се позволи избор и/или предварителен избор на оператор на преноса и/или оферта за препродажба на абонатна линия;“;

- б) в параграф 1 буква е) се заменя със следния текст:

„е) да предоставят съвместно разполагане или други форми за съвместно ползване на прилежащи съоръжения;“;

- в) в параграф 1 се добавя следната буква:

„й) да предоставят достъп до прилежащи услуги, като услуги по идентифициране, местоположение и присъствие.“;

- г) в параграф 2 уводната част и буква а) се заменят със следния текст:

„2. Когато решават дали да наложат задълженията, посочени в параграф 1, и по-специално когато оценяват дали задълженията биха били пропорционални на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни органи отчитат по-конкретно следните фактори:

- а) техническата и икономическата жизнестойчивост на използването или изграждането на конкурентни съоръжения в светлината на темповете на развитие на пазара, като вземат предвид характера и типа на съответното взаимно свързване и/или достъп, включително жизнестойчивостта на други продукти за достъп до по-високо мрежово ниво, като например достъп до канали;“;

- д) в параграф 2 букви в) и г) се заменят със следното:

„в) първоначалната инвестиция от собственика на инфраструктурата, като вземат предвид всички направени публични инвестиции и свързаните с инвестициите рискове;

- г) необходимостта за защита на конкуренцията в дългосрочен план, с особено внимание върху икономически ефикасна и основана на инфраструктурата конкуренция;“;

- е) добавя се следният параграф 3:

„3. Когато налагат задължения на оператори да предоставят достъп в съответствие с разпоредбите на настоящия член, националните регулаторни органи може да определят техническите или оперативните условия, които да бъдат изпълнени от доставчика и/или бенефициерите на достъпа, когато това е необходимо за осигуряване на нормалното функциониране на мрежата. Задълженията за спазване на конкретни технически стандарти или спецификации са в съответствие със стандартите и спецификациите, установени съгласно член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива)“;

9. В член 13 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи може да налагат задължения във връзка с възстановяването на разходите и ценовия контрол, включително задължения за разходоориентираност на цените и задължения във връзка със системите за отчитане на разходите при предоставянето на определени видове взаимно свързване и/или достъп в случаите, когато анализът на пазара разкрива, че липсата на ефективна конкуренция означава възможност на съответния оператор да поддържа прекомерно завишени цени или да прилага ценови натиск в ущърб на крайните ползватели. С цел насърчаване на инвестициите от оператора, включително в мрежи от следващо поколение, националните регулаторни органи вземат предвид инвестицията, направена от оператора и допускат разумна възвръщаемост на капитала, като отчитат всички рискове, специфични за конкретен нов инвестиционен проект за мрежа.“;

10. Добавят се следните членове:

„Член 13а

Функционално разделяне

1. Когато национален регулаторен орган стигне до заключението, че задълженията, наложени от членове 9—13 не са успели да допринесат за ефективна конкуренция и че са налице съществени и трайно установили се проблеми, свързани с конкуренцията и/или с пазарни неуспехи, констатирани във връзка с някои пазари на продукти за достъп на едро, той може, като извънредна мярка, в съответствие с разпоредбите на член 8, параграф 3, втора алинея, да наложи задължение на вертикално интегрираните предприятия да отделят в самостоятелно действащ стопански субект дейностите, свързани с предоставяне на едро на тези продукти за достъп.

Този стопански субект доставя продукти и услуги за достъп на всички предприятия, включително на други стопански субекти в дружеството-майка, при същите графици, ред и условия, включително по отношение на цена и ниво на обслужване, и посредством същите системи и процеси.

2. Когато национален регулаторен орган възнамерява да наложи задължение за функционално разделяне, той представя предложение до Комисията, което включва:

- а) доказателства в подкрепа на заключенията на националния регулаторен орган, както е посочено в параграф 1;
- б) мотивирана оценка, че липсва или е незначителна перспективата за ефективна и устойчива основана на инфраструктурата конкуренция в разумни срокове;
- в) анализ на очакваното въздействие върху регулаторния орган, върху предприятието, по-специално върху личния състав на отделеното предприятие и върху сектора на електронните съобщения като цяло и върху стимулите за инвестиране в сектора като цяло, по-специално с оглед на необходимостта да се осигури социално и териториално сближаване, както и върху други заинтересовани страни, включително по-специално очакваното въздействие върху конкуренцията и потенциалните, произтичащи от това, последици за потребителите;
- г) анализ на причините, които обосновават, че това задължение би било най-ефективното средство за налагане на корективни мерки, целящи справяне с установените проблеми с конкуренцията/пазара.

3. Проектът за мярка включва следните елементи:

- а) точното естество и ниво на разделяне, като се посочва по-специално правният статус на отделения стопански субект;
- б) установяване на активите на отделения стопански субект и продуктите или услугите, които да бъдат доставяни от него;
- в) правила за управление, които да гарантират независимостта на персонала, нает от отделения стопански субект, и съответните мерки за стимулиране;
- г) правила, които да гарантират спазване на задълженията;
- д) правила, които да гарантират прозрачност на оперативните процедури, по-специално спрямо други заинтересовани страни;
- е) програма за наблюдение, която да гарантира спазване на правилата, включително публикуване на годишен доклад.

4. След като Комисията вземе решение относно проекта за мярка в съответствие с член 8, параграф 3, националният регулаторен орган провежда координиран анализ на различните пазари, свързани с мрежата за достъп, в съответствие с процедурата, предвидена в член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Въз основа на тази оценка, националният регулаторен орган налага, запазва, изменя или оттегля задължения, в съответствие с членове 6 и 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

5. Предприятие, на което е наложено функционално разделяне, може да бъде обект на всяко от задълженията, установени в членове 9—13 във всеки специфичен пазар, за който то е определено като притежаващо значителна пазарна сила в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), или на всяко друго задължение, разрешено от Комисията съгласно член 8, параграф 3.

Член 13б

Доброволно разделяне от вертикално интегрирано предприятие

1. Предприятията, които са определени като притежаващи значителна пазарна сила на един или няколко съответни пазара в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), информират националният регулаторен орган предварително и навреме, за да позволят на националният регулаторен орган да оцени последиците от планираната сделка, когато възнамеряват да прехвърлят своите активи относно мрежата за локален достъп или значителна част от тях към отделно юридическо лице с друг собственик, или да създадат отделна стопанска единица с цел предоставяне на всички доставчици на дребно, включително на своите собствени отдели за продажба на дребно, на напълно еквивалентни продукти за достъп.

Предприятията уведомяват националният регулаторен орган също и за всяка промяна на това намерение, както и за окончателния резултат от процеса на разделяне.

2. Националният регулаторен орган оценява въздействието от планираната сделка върху съществуващите регулаторни задължения съгласно Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

За целта, националният регулаторен орган провежда координиран анализ на различните пазари, свързани с мрежата за достъп съгласно процедурата, предвидена в член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Въз основа на тази оценка, националният регулаторен орган налага, запазва, изменя или оттегля задължения, в съответствие с членове 6 и 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

3. Правно и/или оперативно отделената стопанска единица може да бъде субект на всяко от задълженията, посочени в членове от 9 до 13 във всеки специфичен пазар, за който тя е определена като притежаваща значителна пазарна сила в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), или на други задължения, разрешени от Комисията съгласно член 8, параграф 3.;

11. Член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.“;

б) параграф 4 заличава.

12. Приложение II се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„МИНИМАЛЕН СПИСЪК НА ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ПРИМЕРНАТА ОФЕРТА ЗА ДОСТЪП НА ЕДРО ДО МРЕЖОВАТА ИНФРАСТРУКТУРА, ВКЛЮЧИТЕЛНО СЪВМЕСТЕН ИЛИ НАПЪЛНО НЕОБВЪРЗАН ДОСТЪП ДО АБОНАТНА ЛИНИЯ НА ОПРЕДЕЛЕНО МЯСТО, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПУБЛИКУВАНИ ОТ НОТИФИЦИРАНИТЕ ОПЕРАТОРИ СЪС ЗНАЧИТЕЛНА ПАЗАРНА СИЛА;“

б) определението по буква а) се заменя със следното:

„а) „абонатна подлиния“ означава частична абонатна линия за връзка между крайна точка на мрежата и точка на концентрация или определена точка на междинен достъп във фиксираната обществена електронна съобщителна мрежа;“

в) определението по буква в) се заменя със следното:

„в) „пълнен необвързан достъп до абонатна линия“ означава предоставяне на достъп на ползвател до абонатна линия или абонатна подлиния на оператора със значителна пазарна сила, което позволява използване на целия капацитет на мрежовата инфраструктура;“

г) определението по буква г) се заменя със следното:

„г) „съвместен достъп до абонатна линия“ означава предоставяне на достъп на бенефициер до абонатна линия или абонатна подлиния на оператора със значителна пазарна сила, което позволява използване на конкретна част от капацитета на мрежовата инфраструктура като например част от честотата или друг сходен елемент;“

д) в част А, точки 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. Мрежови елементи, до които се предлага достъп и които по-конкретно включват следните елементи, заедно със съответната свързана с тях инфраструктура:

а) необвързан достъп до абонатни линии (пълнен и съвместен);

- б) необвързан достъп до абонатни подлинни (пълен и съвместен), включително, когато е приложимо, достъп до неактивни мрежови елементи за целите на въвеждане на мрежи за обходен пренос (backhaul);
- в) когато е приложимо, достъп до канали, позволяващ инсталиране на мрежи за достъп.
2. Информация във връзка с местоположението на обектите за физически достъп, включително кутии и разпределители, наличие на абонатни линии и подлинни, канали и съоръжения за обходен пренос (backhaul) в отделните части на мрежата за достъп и, когато е приложимо, информация относно местоположението на канали и наличност в рамките на каналите;
3. Технически условия във връзка с достъпа и използването на абонатни линии, подлинни и канали, включително технически характеристики на усуканата метална двойка и/или оптични влакна и/или други сходни елементи, кабелни разпределители, и свързана инфраструктура и, когато е приложимо, техническите условия за достъп до канали;“;
- е) в част Б точка 1 се заменя със следното:
- „1. Информация за съществуващите съответни обекти или съоръжения за оборудване на оператора със значителна пазарна сила, както и за тяхна планирана актуализация (*).
- (*) В интерес на обществената сигурност предоставянето на тази информация може да се ограничи само до заинтересованите страни.“

Член 3

Изменения на Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение)

Директива 2002/20/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 2, параграф 2 се заменя със следния текст:
- „2. Прилага се също така следното определение:
- „общо разрешение“ означава правна рамка, установена от съответната държава-членка, която осигурява права за предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги и определя специфичните за сектора задължения, които може да се прилагат за всички или за някои видове електронни съобщителни мрежи и услуги в съответствие с настоящата директива.“;
2. В член 3, параграф 2 се добавя следната алинея:
- „От предприятия, които предоставят презгранични електронни съобщителни услуги на предприятия, разположени в няколко държави-членки, не се изисква да внасят повече от едно уведомление за съответната държава-членка.“

3. Член 5 се заменя със следния текст:

„Член 5

Права на ползване на радиочестоти и номера

1. Държавите-членки улесняват използването на радиочестоти по общи разрешения. Когато е необходимо, държавите-членки може да предоставят индивидуални права на ползване с оглед:
- избягване на вредни смущения;
 - гарантиране на техническо качество на услугата;
 - защита на ефикасното използване на радиочестотния спектър; или
 - постигане на други цели от общ интерес, определени от държавите-членки в съответствие със законодателството на Общността.

2. Когато е необходимо предоставяне на индивидуални права на ползване на радиочестоти и номера, държавите-членки предоставят такива права, при поискване, на всяко предприятие за предоставяне на мрежи или услуги съгласно общото разрешение, посочено в член 3, при условията на разпоредбите на членове 6, 7 и член 11, параграф 1, буква в) от настоящата директива и всички останали правила, които гарантират ефикасното използване на тези ресурси в съответствие с Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Без да засяга специфичните критерии и процедури, приети от държавите-членки за предоставяне на доставчиците на услуги, свързани с радио- и телевизионно съдържание, на права на ползване на радиочестоти с оглед постигане на цели от общ интерес в съответствие с правото на Общността, такива права на ползване на радиочестоти и номера се предоставят чрез открити, обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални процедури, а в случай на радиочестоти — в съответствие с разпоредбите на член 9 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Изключение от изискването за открити процедури би могло да се приложи в случаите, когато предоставянето на индивидуални права на ползване на радиочестоти на доставчици на услуги, свързани с радио- и телевизионно съдържание, е необходимо за постигане на цел от общ интерес, определена от държавите-членки в съответствие с правото на Общността.

Когато предоставят права на ползване, държавите-членки уточняват дали тези права могат да се прехвърлят от притежателя на правата и при какви условия. По отношение на радиочестотите, подобно предоставяне става в съответствие с членове 9 и 96 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Когато държавите-членки предоставят права на ползване за ограничен период, продължителността му е подходяща за съответната услуга с оглед на преследваната цел, като се отчита надлежно необходимостта да се предвиди съответен период за амортизация на инвестицията.

Когато се предоставят индивидуални права на ползване на радиочестоти за 10 или повече години и такива права не може да се прехвърлят или отдават под наем между предприятия съгласно предвиденото в член 96 от Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива), компетентният национален орган гарантира, че критериите за предоставяне на индивидуални права на ползване се прилагат и се спазват през времетраенето на лиценза, по-специално при обосновано искане от притежателя на това право. Ако тези критерии вече не са приложими, индивидуалното право на ползване се променя в общо разрешение за използване на радиочестоти, при условие че бъде връчено предизвестие и след разумен срок, или неговото прехвърляне или отдаване под наем между предприятия става възможно, в съответствие с член 96 от Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива).

3. Решенията относно предоставянето на права на ползване се вземат, съобщават и оповестяват публично във възможно най-кратки срокове след получаването от страна на националните регулаторни органи на пълни заявления; в триседмичен срок — за номера, разпределени за специфични цели в националния номерационен план; и в шестседмичен срок — за радиочестоти, разпределени за използване от електронни съобщителни услуги в националния честотен план. Последният срок не засяга приложимите разпоредби на международните споразумения, свързани с използването на радиочестотите или орбиталните позиции.

4. Когато, след консултация със заинтересованите страни, в съответствие с разпоредбите на член 6 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) е взето решение, че правата на ползване на номера от изключителна икономическа стойност ще се предоставят чрез конкурсни или сравнителни процедури за подбор, държавите-членки може да удължат максималния триседмичен срок с най-много още три седмици.

По отношение на конкурсните или сравнителни процедури за подбор във връзка с радиочестоти се прилага член 7.

5. Държавите-членки не ограничават броя на предоставените права на ползване, освен когато това е необходимо за гарантиране на ефикасното използване на радиочестотите съгласно член 7.

6. Компетентните национални органи гарантират, че радиочестотите се използват ефикасно и ефективно в съответствие с член 8, параграф 2 и член 9, параграф 2 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Те гарантират също така че конкуренцията не се нарушава от което и да е прехвърляне или натрупване на права на ползване на радиочестоти. За тези цели държавите-членки може да вземат подходящи мерки като задължение за продажба или отдаване под наем на права на ползване на радиочестоти.“;

4. Член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Общото разрешение за предоставяне на електронни съобщителни мрежи или услуги, правата на ползване на радиочестоти и правата на ползване на номера

могат да подлежат само на условията, посочени в приложението. Тези условия са недискриминационни, пропорционални и прозрачни и, в случай на права на ползване на радиочестоти, са в съответствие с член 9 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;

б) в параграф 2 думите „членове 16, 17, 18 и 19 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга)“ се заменят с думите „член 17 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга)“;

5. Член 7 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„1. Когато дадена държава-членка решава дали да ограничи броя на правата на ползване на радиочестоти, които ще се предоставят, или дали да продължи срока на съществуващи права в съответствие с условия, различни от тези, посочени в самите права, съответната държава-членка, *inter alia*:“;

ii) буква в) се заменя със следния текст:

„в) публикува всички решения за ограничаване на предоставянето на правата на ползване или подновяване на правата на ползване, като посочва причините за това;“;

б) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Когато се налага ограничаване на правата на ползване на радиочестоти, държавите-членки предоставят тези права на основата на критерии за подбор, които трябва да бъдат обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални. Такива критерии за подбор трябва да отдадат необходимото значение на постигането на целите, определени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), и на изискванията на член 9 от посочената директива.“;

в) в параграф 5 думите „член 9“ се заменят с думите „член 9б“;

6. Член 10 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следния текст:

„1. Националните регулаторни органи следят и наблюдават спазването на условията на общото разрешение или на правата на ползване и на специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, в съответствие с член 11.

Националните регулаторни органи имат правомощия да изискват от предприятията, които предоставят електронни съобщителни мрежи или услуги, обхванати от общото разрешение, или които имат права на ползване на радиочестоти или номера, да предоставят необходимата информация с оглед да се провери спазването на условията на общото разрешение или правата на ползване, както и на изпълнението на специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, в съответствие с член 11.

2. Когато национален регулаторен орган установи, че дадено предприятие не спазва едно или повече условия на общото разрешение или на права на ползване или не изпълнява специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, той уведомява предприятието за своите заключения и му дава възможност да изрази становището си в разумен срок.

3. Съответният орган има правомощия да изисква прекратяване на нарушението съгласно параграф 2 незабавно или в рамките на разумен срок и предприема подходящи и пропорционални мерки, насочени към гарантиране на спазване.

В тази връзка държавите-членки оправомощават съответните органи да налагат:

- а) при необходимост, възпиращи финансови санкции, които може да включват периодични санкции със задна дата; и
- б) разпореждания за преустановяване или забавяне на предоставянето на услуга или пакет услуги, което, ако продължи, би довело до съществено нарушение на конкуренцията, докато не бъде осигурено спазване на задълженията за достъп, наложени след анализ на пазара, извършен в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Мерките и мотивите, на които те се основават, се съобщават на съответното предприятие незабавно и се определя разумен срок за изпълнение на мерките от предприятието.“;

- б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Независимо от разпоредбите на параграфи 2 и 3, държавите-членки оправомощават съответния орган да налага, при необходимост, финансови санкции на предприятия, които не спазват задължението да предоставят информация в изпълнение на задълженията, посочени в член 11, параграф 1, букви а) или б) от настоящата директива и в член 9 от Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа) в разумен срок, определени от националните регулаторни органи.“;

- в) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. В случай на тежки или многократни нарушения на условията на общото разрешение или на правата на ползване или на специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, когато не се постигне изпълнение на мерките, целящи гарантиране на спазването и посочени в параграф 3 от настоящия член, националните регулаторни органи могат да предотвратят съответното предприятие да продължи да предоставя електронни съобщителни мрежи или услуги, или да прекратят или отнемат правата на ползване. Санкции и наказания, които са ефективни, пропорционални и възпиращи, могат да се прилагат за покриване на периода на всяко нарушение, дори ако нарушението е било поправено впоследствие.“;

- г) параграф 6 се заменя със следния текст:

„6. Независимо от разпоредбите на параграфи 2, 3 и 5, когато разполагат с доказателства за нарушаване на условията на общото разрешение, правата на ползване или специфичните задължения, посочени в член 6, параграф 2, което представлява непосредствена и сериозна опасност за обществената безопасност, обществената сигурност или общественото здраве или ще създаде сериозни икономически или оперативни проблеми на други доставчици или ползватели на електронни съобщителни мрежи или услуги или на други ползватели на радиочестотния спектър, съответният орган може да предприеме спешни временни мерки за отстраняване на нарушението преди да вземе окончателно решение. След това, на въпросното предприятие се дава разумна възможност да изрази становището си и да предложи мерки за отстраняване на нарушението. При необходимост, съответният орган може да потвърди временните мерки, които са валидни за максимален срок от 3 месеца, но които могат да бъдат продължени с още до 3 месеца, ако процедурите за прилагане не са приключили.“;

7. Член 11, параграф 1 се изменя, както следва:

- а) буква а) се заменя със следния текст:

„а) системна или целева проверка за спазването на условия 1 и 2 от част А, условия 2 и 6 от част Б и условия 2 и 7 от част В на приложението и спазването на задълженията, посочени в член 6, параграф 2“;

- б) добавят се следните букви:

„ж) обезпечаване на ефективното използване и гарантиране на ефективно управление на радиочестотите;

з) оценяване на бъдещото развитие на мрежите или услугите, което би могло да повлияе върху услугите на едро, предоставяни на разположение на конкуренти.“;

в) втора алинея за заменя със следния текст:

„Информацията, посочена в букви а), б), г), д), е), ж) и з) от първа алинея не може да се изисква преди или като условие за достъп до пазара.“;

8. Член 14 се заменя със следния текст:

„Член 14

Изменения на правата и задълженията

1. Държавите-членки гарантират, че правата, условията и процедурите във връзка с общото разрешение, както и с правата на ползване или правата за изграждане на съоръжения, могат да бъдат променени единствено при наличието на обективни основания и по пропорционален начин, като се вземат предвид, когато е необходимо, специфичните условия, приложими за прехвърляеми права на ползване на радиочестоти. Освен в случаите, когато предложените изменения са незначителни и са били договорени с притежателя на правата или на общото разрешение, намерението да се въведат промени се оповестява по подходящ начин и на заинтересованите страни, включително ползватели и потребители, на които се предоставя достатъчен срок да изразят своите становища по предложените промени, който е не по-кратък от четири седмици, освен при изключителни обстоятелства.

2. Държавите-членки не ограничават или оттеглят права за изграждане на съоръжения или права на ползване на радиочестоти преди изтичането на срока, за който те са предоставени, освен когато това е обосновано и приложимо в съответствие с разпоредбите на приложението и на националното законодателство във връзка с обезщетяването при отнемане на права.“;

9. Член 15, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират, че цялата необходима информация за правата, условията, процедурите, таксите, разходите и решенията във връзка с общото разрешение, правата на ползване и правата за изграждане на съоръжения се публикува и актуализира надлежно с оглед на лесния достъп на всички заинтересовани страни до тази информация.“;

10. В член 17 параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Без да се засягат разпоредбите на член 9а от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), държавите-членки приважват общите разрешения и индивидуалните права на ползване, които вече съществуват към 31 декември 2009 г., в съответствие с членове 5, 6 и 7 и приложението към настоящата директива най-късно до 19 декември 2011 г.

2. Когато прилагането на параграф 1 води до намаляване на правата или разширяване на съществуващите общи разрешения и индивидуални права за ползване, държавите-членки

могат да удължат срока на валидност на тези разрешения и права най-късно до 30 септември 2012 г., при условие че това не засяга правата на други предприятия в съответствие със законодателството на Общността. Държавите-членки уведомяват Комисията за удължаването на срока и посочват причините за това.“;

11. Приложението се изменя, както е установено в приложението към настоящата директива.

Член 4

Отмяна

Регламент (ЕО) № 2887/2000 се отменя.

Член 5

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват до 25 май 2011 г. необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите-членки прилагат тези мерки от 26 май 2011 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби на националното право, които те приемат в областта в обхвата на настоящата директива.

Член 6

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след нейното публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 7

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 25 ноември 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
Å. TORSTENSSON

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложението към Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение) се изменя, както следва:

1. Параграф 1 се заменя със следното заглавие:

„Условията, изброени в настоящото приложение, представляват максималния списък от условия, които могат да бъдат добавени към общото разрешение (част А), правата на ползване на радиочестоти (част Б) и правата на ползване на номера (част В), както е посочено в член 6, параграф 1 и член 11, параграф 1, буква а), в рамките на ограниченията, разрешени съгласно членове 5, 6, 7, 8 и 9 от Директива 2002/21/ЕО (Рамковата директива).“;

2. Част А се изменя, както следва:

а) точка 4 се заменя със следния текст:

„4. Достъпност за крайните ползватели на номера от националния номерационен план, на номера от европейското телефонно номерационно пространство, универсалните международни безплатни телефонни номера, и когато е технически и икономически осъществимо, на номерата от номерационните планове на други държави-членки, и условията за това в съответствие с Директива 2002/22/ЕО („Директива за универсалната услуга“).“;

б) точка 7 се заменя със следния текст:

„7. Защита на личните данни и правото на неприкосновеност на личния живот, специфични за сектора на електронните съобщения в съответствие с Директива 2002/58/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (*).“

(*) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.“;

в) точка 8 се заменя със следния текст:

„8. Правила за защита на потребителите, специфични за сектора на електронните съобщения, включително условия в съответствие с Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и условия за достъпност за ползватели с увреждания в съответствие с член 7 от посочената директива.“;

г) в точка 11 думите „Директива 97/66/ЕО“ се заменят с думите „Директива 2002/58/ЕО“;

д) вмъква се следната точка:

„11а. Условия за ползване по отношение на съобщения, отправени от обществените органи към обществото за предупреждаване в случай на непосредствени опасности и за смекчаване на последиците от големи катастрофи.“;

е) точка 12 се заменя със следния текст:

„12. Условия за използване в случай на големи бедствия или национални извънредни ситуации за обезпечаване на съобщенията между спасителните служби и органи.“;

ж) точка 16 се заменя със следния текст:

„16. Защитата на обществените мрежи срещу неправомерен достъп в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).“;

з) добавя се следната точка:

„19. Задължения за прозрачност, налагани на доставчиците на обществени съобщителни мрежи, предоставящи общественодостъпни електронни съобщителни услуги, с цел да се осигури свързаност „от край до край“ в съответствие с целите и принципите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), оповестяване на всички условия, ограничаващи достъпа до и/или използването на услуги и приложения, когато такива условия са разрешени от държавите-членки в съответствие с правото на Общността и при необходимост и в съответствие с принципа за съразмерност — достъп на националните регулаторни органи до тази информация, която е необходима с цел проверка на точността на това оповестяване.“;

3. Част Б се изменя, както следва:
- а) точка 1 се заменя със следния текст:

„1. Задължение за предоставяне на услуга или за използване на вида технология, за които са предоставени правата на ползване на честотата, включително, когато е приложимо, изисквания за покритие и качество.“;
 - б) точка 2 се заменя със следния текст:

„2. Ефективно и ефикасно използване на честотите в съответствие с Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“;
 - в) добавя се следната точка:

„9. Специфични задължения, свързани с експериментално използване на радиочестоти.“;
4. В част В точка 1 се заменя със следния текст:
- „1. Определяне на услугата, за която се ползват номерата, включително евентуални изисквания във връзка с предоставянето на тази услуга и, с цел избягване на съмнения, тарифни принципи и максимални цени, които могат да се прилагат в специфичен номерационен обхват за целите на гарантиране на защита на потребителите в съответствие с член 8, параграф 4, буква б) от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).“
-

ДЕКЛАРАЦИЯ НА КОМИСИЯТА ОТНОСНО НЕУТРАЛНОСТТА НА МРЕЖАТА

Комисията отдава голямо значение на запазването на отворения и неутрален характер на интернет, като отчита в пълна степен волята на съзакондателите за съхраняване неутралността на мрежата като цел на политиката и като регулаторен принцип, който следва да се насърчава от националните регулаторни органи ⁽¹⁾, заедно с повишаването на свързаните с този въпрос изисквания за прозрачност ⁽²⁾ и възлагането на защитни правомощия на националните регулаторни органи с цел предотвратяване влошаването на качеството на услугите и спиране или забавяне на трафика в обществените мрежи ⁽³⁾. Комисията ще следи внимателно прилагането на тези разпоредби в държавите-членки, като в своя годишен доклад за напредъка до Европейския парламент и до Съвета отдели специално внимание на начина, по който се защитава свободата на европейските граждани в мрежата. Междувременно Комисията ще следи въздействието, което пазарът и технологичното развитие оказват върху свободата в мрежата, и ще докладва пред Европейския парламент и пред Съвета преди края на 2010 г. дали са необходими допълнителни насоки, както и ще използва правомощията си по силата на съществуващия закон за конкуренцията, за да отговори на всякакви антиконкурентни практики, които биха могли да се появят.

⁽¹⁾ Член 8, параграф 4, буква ж) от Рамковата директива.

⁽²⁾ Член 20, параграф 1, буква б) и член 21, параграф 3, букви в) и г) от Директивата за универсалната услуга.

⁽³⁾ Член 22, параграф 3 от Директивата за универсалната услуга.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2009 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 000 EUR за годишен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за месечен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	700 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	70 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	40 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L+C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	500 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	360 EUR за годишен абонамент (= 30 EUR за месечен абонамент)
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език (езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

(*) Цена на отделен брой: до 32 страници: 6 EUR
от 33 до 64 страници: 12 EUR
над 64 страници: цена, фиксирана според случая

Абонамент за Официален вестник на Европейския съюз, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на Официален вестник на Европейския съюз имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в Официален вестник на Европейския съюз.

Продажби и абонаменти

Платените издания на Службата за публикации могат да бъдат закупени от всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с Официален вестник на Европейския съюз и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
LUXEMBOURG

BG